

Eduskunta

Suuri valiokunta

Viite

Asia

Puheenjohtajamaa Ranskan, Tsekin ja Ruotsin laatima neuvoston 18 kuukauden työohjelma

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:

Ohessa lähetetään eduskunnalle perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys puheenjohtajamaa Ranskan, Tšekin ja Ruotsin laatima neuvoston 18 kuukauden työohjelma sekä siitä laadittu muistio.

Muistio on käsitelty EU-asioiden komiteassa 1.10.2008

EU- asioiden valtiosihteeri

Kare Halonen

neuvotteleva virkamies

Liisa Talonpoika

LIITTEET muistio ja asiakirja n:ro 11249/08

Asiasanat	puheenjohtajuus, EU-asioiden komitea
Hoitaa	VNEUS
Tiedoksi	ALR, EUE, LVM, MMM, OM, OPM, PLM, SM, STM, TEM, TH, TPK, UM, VM, VNK, YM

**PUHEENJOHTAJAMAA RANSKAN, TŠEKin JA RUOTSIN LAATIMA
VUODEN 2009 LOPPUUN ULOTTUVA NEUVOSTON TYÖOHJELMA**

Ranskan, Tšekin ja Ruotsin puheenjohtajakaudet kattava neuvoston 18 kuukauden ohjelma sisältää kaksi osaa. Ensimmäinen osa sisältää strategiset puitteet ohjelmalle ja käsittelee pidemmän aikavälin tavoitteita. Ohjelman toinen osa sisältää kolmelle puheenjohtajamaalle yhteiset prioriteetit kullakin politiikkasektorilla. Oheisessa muistiossa on keskitytty vain ajankohtaisiin laaja-alaisiin aiheisiin. Yksittäisistä hankkeista informoidaan eduskuntaa erikseen valmistelujen edetessä.

Lähiajan tärkein haaste on eurooppalaisen kilpailukyvyn ja vakaan talouskasvun varmistaminen, ilmasto- ja energiapaketista sopiminen sekä Lissabonin sopimuksen tulevaisuudesta päättäminen. Kauden loppupuolella tulee sopia EU:n Itämeristrategiasta ja aloittaa keskustelut tulevasta rahoituskehysistä. EU:n ja Venäjän välisiä neuvotteluja tulee viedä eteenpäin ja yhteistyöstä tiivistää heti kun tälle on edellytykset.

Neuvoston seuraava työohjelma tulee keskusteltavaksi vuoden 2009 lopussa (kattaa vuodet 2010 ja 2011 alkupuolen eli Espanjan, Belgian ja Unkarin pj-kaudet). Uusi komissio antanee vuoden 2009 lopussa koko tulevaa kautta koskeva viisivuotishjelmansa.

TYÖOHJELMAN LÄHTÖKOHDAT

Ilmastonmuutos on yksi tärkeimmistä haasteista, ja vaatii yhteistyötä. Unionin täytyy ylläpitää kansainvälistä johtoasemaansa YK:n ilmastoneuvotteluissa. Tavoitteena on turvata kunnianhimoinen, globaali ja kattava vuoden 2012 jälkeinen sopimus Kööpenhaminassa 2009. EU pyrkii sopimaan ilmasto- ja energiapaketista ennen vuoden 2008 loppua ja hyväksymään paketin viimeistään vuoden 2009 alussa.

Vuosia 2010–2012 koskeva uusi energiapolitiikan toimintaohjelma valmistellaan syksyllä 2008 julkaistavan toisen strategisen energiakatsauksen ja katsauksesta Eurooppa-neuvostossa keväällä 2009 käytävän keskustelun pohjalta. Energiaturvallisuuteen kiinnitetään huomiota yhä enenevässä määrin. Energiaturvallisuuteen liittyvät energialähteiden monipuolistamisen lisäksi mm. infrastruktuurin ja energian sisämarkkinoiden toiminnan kehittäminen sekä EU:n energiaulkosuhteet. Uusi energiapoliitiikan toimintaohjelma hyväksytään kevään 2010 Eurooppa-neuvostossa Espanjan pj-kaudella.

Lissabonin strategian toimeenpanon avulla jatketaan kasvun ja työpaikkojen luomista. Unioni tarvitsee selkeitä uudistuksia ylläpitääkseen saavutetun tason ja kohdatakseen tulevaisuuden

haasteet. Tulevat puheenjohtajat aikovat luoda pohjaa Lissabonin strategian uudistuksille kevään 2010 Eurooppa-neuvostossa sitouttamalla EU:n rakenneuudistuksiin, kestäväan kehitykseen ja sosiaaliseen koheesioon sekä keskittymällä päähaasteisiin kaudella 2010–2020.

Unionin kilpailukykyä tullaan edistämään kehittämällä sisämarkkinoita ja tehostamalla sekä parantamalla rahoitusmarkkinoiden toimintaedellytyksiä, vakautta ja valvontajärjestelmiä. Myös parempi sääntely ja Euroopan tutkimusalueen vahvistaminen ovat tärkeitä painopisteitä.

Työllisyys-, sosiaalipolitiikka- ja terveysasioissa tullaan käsittelemään komission heinäkuussa 2008 nk. sosiaalipaketin yhteydessä julkistamaa tiedonantoa tarkistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta, ja siihen liittyviä lainsäädäntöehdotuksia ja muita aloitteita. Lainsäädäntöehdotuksista keskeisiä ovat erityisesti potilaiden liikkuvuutta, yhdenvertaisuutta sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevat ehdotukset.

Kestävän kehityksen strategian tehokkaaseen toimeenpanoon kiinnitetään huomiota kaikilla tasoilla. Puheenjohtajat ovat sitoutuneet Itämeren alueen kehittämiseen EU:n Itämeri-strategian pohjalta. Komissio esittelee strategian kesäkuun 2009 Eurooppa-neuvostolle.

Yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksesta on tarkoitus päättää ja pohtia, miten yhteinen maatalouspolitiikka voi vastata eri haasteisiin.

Oikeus- ja sisäasioissa linjataan tulevista tavoitteista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämisessä hyväksymällä Tampereen ja Haagin ohjelmaa seuraava monivuotinen ohjelma vuosille 2010–2014. Lainsäädäntötyössä on keskeisellä sijalla yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luominen. Lisäksi esillä on kansalaisille tärkeitä kysymyksiä kuten järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunta, epäiltyjen oikeudet, rikosten uhrien asema sekä perheoikeudelliset kysymykset.

EU:n budjetti on tärkeä työkalu, jolla voidaan saavuttaa yhteisiä tavoitteita. EU:n menojen ja tulojen uudelleenarvioinnin tavoitteena on, että budjetti vastaisi paremmin EU:n tämänhetkisiin haasteisiin ja tarpeisiin.

Laajentumisprosessi on tuonut merkittävää hyötyä unionille. Puheenjohtajat pyrkivät pitämään prosessin liikkeellä joulukuun 2006 ja joulukuun 2007 Eurooppa-neuvostoissa sovitun yhteisymmärryksen mukaisesti.

Länsi-Balkanin maiden eurooppalaista perspektiiviä pyritään vahvistamaan erityisesti vakaus- ja assosiaatioprosessin avulla. Unioni pyrkii vahvistamaan johtorooliaan vakauden ja hyvinvoinnin lisäämiseksi alueella, erityisesti Kosovossa.

Euroopan naapuruuspolitiikkaa vahvistetaan sekä etelässä (Barcelonan prosessi: Välimeren unioni) että idässä (itäinen ulottuvuus).

EU:n globaalia roolia vahvistetaan. Unionin toimintaa ohjataan mm. Euroopan turvallisuusstrategialla, jota tarkistetaan joulukuussa 2008. EU tulee tekemään läheistä yhteistyötä Naton ja YK:n kanssa. Ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion kunnioittaminen ovat tärkeä prioriteetti EU:lle. Vuosituhattavoitteiden edistäminen on avainasemassa unionin kehityspolitiikassa.

SUOMEN KANNAT KESKEISIIN POLITIIKKASEKTOREIHIN

Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano

Suomi pitää tärkeänä, että Lissabonin sopimuksen ratifiointeja jatketaan. Suomi varautuu siihen, että lokakuun Eurooppa-neuvostossa keskustellaan siitä, miten Lissabonin sopimuksen kanssa edetään.

Sopimuksen voimaantuloon tulee varautua ja valmistelutyötä tulee siten jatkaa tilanteen salliessa, jotta sopimuksen sisältämiä uudistuksia voidaan soveltaa sopimuksen tullessa mahdollisesti voimaan. Puheenjohtajan edistymisraportti kesäkuulta 2008 tarjoaa katsauksen tehdystä täytäntöönpanotyöstä.

Ennen Lissabonin voimaantuloa koskevan kysymyksen selkiintymistä on tärkeää jatkaa työtä konkreettisten tulosten saavuttamiseksi kansalaisille huolta aiheuttavilla politiikka-aloilla. EU:n globaalin roolin vahvistaminen on tärkeää ja unionin tulee sitä kehittää konkreettisin toimin sekä kolmasmaasuhteissaan.

Sopimuksen voimaantuloon liittyy aikataulupaineita kesäkuun 2009 Euroopan parlamentin vaalien ja syksyllä 2009 nimitettävän uuden komission kokoonpanon vuoksi. Jos Lissabonin sopimus ei tule voimaan ennen näitä, Nizzan sopimuksen pohjalta toimittaessa valittaisiin parlamenttiin vähemmän edustajia ja esille tulisi kysymys komission koon supistamisesta.

Valmistautuminen unionin rahoituskehysten uudelleenarviointiin

Rahoituskehysten uudelleenarviointi painottuu 18 kuukauden kannalta Ruotsin kaudelle ja Ruotsin puheenjohtajuuskauden jälkeiselle ajalle. Komission yhteenvetoraaportti jäsenmaiden näkemyksistä uudelleentarkastelusta on määrä valmistua syksyllä 2008. Uusi komissio tehnee analyttisemmän raportin syksyllä 2009. Asian käsittely alkaa Ruotsin kaudella. Uudelleentarkastelusta halutaan Eurooppa-neuvoston päätelmät (joulukuu 2009), komission jatkotyön ohjaamiseksi ja ohjenuoraksi seuraavalle kehyskaudelle.

Yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta tullaan mahdollisesti keskustelemaan vilkkaasti, vaikka ns. maatalouden terveystarkastus saataisiinkin päätöksen ennen rahoituskehysneuvotteluja. Samoin alue- ja rakennepolitiikan kohdentaminen nousee keskusteluja keskiöön sekä paineet tutkimus- ja kehitysvarojen lisäämiseksi.

Suomi kannattaa panostuksen lisäämistä T&K -sektorille, vahvan yhteisen maatalouspolitiikan turvaamista ja alue- ja rakennepolitiikan terävöittämistä.

Rahoituksen suuntaamisen lisäksi Suomea koskettaa myös kysymys Suomen nettomaksusta, joka nousee tulevaisuudessa. Rahoituskehyskeskusteluihin valmistautuminen edellyttää Suomelta huolellista paneutumista ja asiakokonaisuuksien ymmärtämistä.

Näkemystenvaihto muiden maaryhmittymien ja maiden kanssa on hyvin tärkeää. On kuitenkin epävarmaa nouseeko tämä kysymys vielä ko. 18 kuukauden aikana keskustelujen keskiöön, näin ollen tämä ei ole ainakaan toistaiseksi prioriteettilistan kärjessä oleva asia.

Suomi katsoo, ettei nykyisiin kehyksiin tule tehdä muutoksia, vaan mahdolliset muutokset tulee tehdä vuonna 2014 voimaan astuviin kehyksiin

Ilmasto- ja energiapolitiikka

Kevään 2007 Eurooppa-neuvostossa päätettiin yhteisön tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä ja uusiutuvan energian käytön lisäämisestä. Komissio antoi vuoden 2008 alussa lainsäädäntöehdotukset, ns. ilmasto- ja energiapaketin, jonka avulla tavoitteisiin pyritään pääsemään. Tavoitteena on saada neuvottelut ilmasto- ja energiapaketista päätökseen Ranskan puheenjohtajuuskaudella vuoden 2008 loppuun mennessä, jotta se voidaan hyväksyä viimeistään vuoden 2009 alussa. Ranskan tavoitteena on saavuttaa ensimmäisen lukemisen sopu kaikista ilmasto- ja energiapaketin lainsäädäntöehdotuksista, joita ovat päästökauppadirektiivin uudistaminen, päätös ponnistusten jaosta jäsenmaiden kesken, uusiutuvaa energiaa koskeva direktiivi sekä direktiivi hiilen talteenotosta ja varastoinnista. Lisäksi sopua haetaan biopolttoaineiden kestävyyskriteereistä.

Ilmasto- ja energiapaketin tavoitteena on vähähiilinen talous, joka on sekä kestävyys- että kustannustehokkuuden periaatteiden mukainen ja edistää kasvu- ja työllisyystavoitteita. Toimeenpanossa noudatetaan Eurooppa-neuvostossa sovittuja yleisiä periaatteita, kuten kustannustehokkuus ja oikeudenmukaisuus. Erityistä huomiota kiinnitetään hiilivuodon riskiin tietyillä kansainväliselle kilpailulle erityisen alttiilla aloilla. Kansainvälinen sopimus on paras tapa ehkäistä hiilivuotoa. Päästövähennyksiin pyritään useilla sektoreilla ja päästöjen vähentämistä koskevaa lainsäädäntöä kehitetään.

Myös toimia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi Euroopan unionissa edistetään. Komissiolta odotetaan vuoden 2008 lopulla ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa toimintasuunnitelmaa, jossa käsitellään myös rahoituskysymyksiä. Ilmastonmuutoksen ja kansainvälisen turvallisuuden suhteesta tehtyjen selvitysten perusteella jatketaan työtä tällä alueella.

Puheenjohtajat jatkavat energiatehokkuuden toimintaohjelman toteuttamista mm. edistämällä energiatehokkaiden laitteiden käyttöä ja uudistamalla rakennusten energiatehokkuutta koskevaa direktiiviä. Erityistä huomiota kiinnitetään kansainvälisen energiatehokkuusyhteistyön kehittämiseen. Ilmastonmuutoksen torjunta edellyttää myös uusien teknologioiden käyttöönottoa, joten puheenjohtajat korostavat strategisen energiateknologiasuunnitelman täytäntöönpanoa.

Kolmannesta energian sisämarkkinapakettista puheenjohtajat pyrkivät ratkaisuun Euroopan parlamentin kanssa.

Energiaturvallisuutta pyritään vahvistamaan sekä sisäisesti (energiaverkkojen liitännät, aikaisempaa parempi öljy- ja kaasuvirtojen ja -varastojen läpinäkyvyys sekä aikaisempaa tehokkaammat solidaarisuusmekanismit) ja ulkoisesti vahvistamalla dialogia tärkeimpien energian toimittajavaltioiden, kauttakulkuvaltioiden ja kuluttajavaltioiden kanssa. Toinen strateginen

energiakatsaus keskittyy energiaturvallisuusasioihin. Katsauksen yhteydessä julkaistavia ehdotuksia käsitellään kolmen puheenjohtajakauden aikana. Energian ulkosuhteissa keskitytään jatkossa enemmän Keski-Aasiaan ja Afrikkaan, ja energiaturvallisuusteema on esillä myös uudistettavassa EU:n turvallisuusstrategiassa.

Neuvoston työohjelmassa mainitaan myös komission ohjeellisen ydinenergiaohjelman seuranta, ydinenergiafoorumin toiminta ja ydinturvallisuutta ja ydinjätteitä koskevan korkean tason työryhmän työn loppuunsaattaminen.

Ilmasto- ja energiapaketista tarvitaan sopu viimeistään vuoden 2009 alussa, jotta EU voi säilyttää johtajuutensa ja uskottavuutensa kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa. Suomelle on ilmasto- ja energiapaketissa tärkeää varmistaa energiantensiivisen teollisuuden aseman sekä yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon erityispiirteiden huomioon ottaminen päästökauppajärjestelmän uudistamisessa samoin kuin useamman vuoden käyttäminen huutokaupattavien päästöoikeuksien vertailuvuotena. Suomi on sitoutunut uusiutuvan energian lisäystavoitteeseen ja haluaa jäsenvaltioille mahdollisimman paljon päättäväisyyttä keinoista, joilla uusiutuvan energian käyttöä lisätään.

Uudesta ilmastopoliittisesta järjestelmästä tulee päästä sopimukseen joulukuussa 2009 Kööpenhaminassa pidettävässä ilmastopoliittisen osapuolikokouksessa (COP 15). Tavoitteena on vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva kunnianhimoinen, maailmanlaajuinen ja kattava sopimus, joka vastaa EU:n tavoitetta rajoittaa ilmaston muutos kahteen asteeseen (2 °C). Sekä kehitysmaiden että Kiiton pöytäkirjan ulkopuolisten teollisuusmaiden mukaan saaminen uuteen ilmastopoliittisesta järjestelmästä on välttämätöntä.

Suomi pitää energiatehokkuuden parantamista välttämättömänä, koska se mm. helpottaa jäsenvaltioita toteuttamaan päästövähennystavoitteensa ja uusiutuvan energian lisäystavoitteensa. Suomi tukee laitteiden ja rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen tähtääviä toimia sekä kansainvälistä yhteistyötä energiatehokkuuden edistämiseksi. Suomi kannattaa energiateknologian painoarvon lisäämistä EU:n tutkimus- ja kehittämistoiminnassa koko innovaatioketjussa perustutkimuksesta uuden teknologian kaupallistamiseen. Pääpaino yhteisessä toiminnassa tulee olla niillä osa-alueilla, joilla eurooppalainen yhteistyö mahdollistaa kaikille osapuolille paremmat tulokset, kuin mihin kansallisin toimin päästään. Tällaisia ovat laajat perustutkimukselliset hankkeet sekä suurimittaiset demonstraatiohankkeet.

Kolmannessa energian sisämarkkinapakettissa on Suomen kannalta olennaista, että neuvostossa saavutettu ratkaisu energian loppukäyttäjien mahdollisuudesta omistaa siirtoverkkoja säilyy. Energian sisämarkkinoiden kehittäminen on myös yksi keino parantaa energian toimitusvarmuutta. Energiavuoropuhelun edistäminen EU:n ja Venäjän välillä on Suomen kannalta tärkeää.

Suomi osallistuu aktiivisesti ydinturvallisuutta ja ydinjätteitä koskevan korkean tason työryhmän työhön. Työryhmän on määrä raportoida kesällä 2009, minkä jälkeen komissio harkitsee uusien lainsäädäntöehdotusten tekemistä. Suomi suhtautuu avoimesti mahdollisiin ehdotuksiin EU:n ydinturvallisuussäädösten kehittämiseksi.

Lissabonin strategia

Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiassa keskitytään erityisesti toimeenpanoon. Pääpaino on strategian toisen kolmivuotisjakson (2008–2010) aikana tehtävissä rakenneuudistuksissa, joita jäsenmaat toteuttavat kansallisten Lissabon-toimenpideohjelmien mukaisesti. Kansallisia uudistuksia pyritään täydentämään EU:n tasolla uuden yhteisön Lissabon-ohjelman (2008–2010) avulla.

Suomi pitää strategian toimeenpanoa kuluvan kolmivuotiskauden aikana tärkeänä. Suomessa viimeistellään parhaillaan uutta kansallista toimenpideohjelmaa, jolla Suomi sitoutuu rakenneuudistustyön jatkamiseen. Lisäksi on erittäin tärkeää, että Suomi osallistuu ja pyrkii vaikuttamaan jo mahdollisimman varhaisessa vaiheessa EU:ssa jo alkaneeseen keskusteluun strategian jatkosta vuoden 2010 jälkeen ja turvaamaan strategian laaja-alaiset puitteet sen vaikuttavuutta silmällä pitäen.

Sisämarkkinat

Sisämarkkinoiden osalta keskeisenä pidetään toiminnan tehostamista, pk-yritysten aseman parantamista (erityisesti ns. ”pienet ensin” -periaatteen avulla), sääntelyn parantamista sekä Euroopan tutkimusalueen kehittämistä. Myös EU:n kilpailukykyyn ulkoisen ulottuvuuden vahvistaminen on seuraavien puheenjohtajien painopiste.

Suomi katsoo, että sisämarkkinoiden toiminnalla ja sääntelyn parantamisella on keskeinen asema Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian tavoitteiden toteuttamisessa. Sisämarkkinoiden tehostaminen edellyttää sisämarkkinalainsäädännön määritietoista soveltamista kaikissa jäsenmaissa sekä sellaisten alojen tunnistamista, joissa esteet haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Suomen mielestä EU:n ulkoinen avoimuus on kilpailukykyä edistävä tekijä. Globaalitalouden tuomiin haasteisiin voidaan vastata tehokkaasti huolehtimalla siitä, että kilpailu EU:n laajuisilla sisämarkkinoilla on avointa. Tämä yhdessä avoimen kauppapolitiikan kanssa luo tehokkuutta ja ylläpitää korkeaa tuottavuuden kasvua.

Paremmien sääntelyn periaatteet ja apuvälineet tulisi saada luontevaksi osaksi lainsäädäntöprosessia. Komission vaikutusarviointijärjestelmän edelleen kehittäminen on tervetullutta. Lisäksi Suomi pitää tärkeänä lainsäädännön yksinkertaistamista ja hallinnollisten kustannusten vähentämistä, jolla on merkitystä erityisesti pk-yritysten toiminnalle.

Suomi pitää tärkeänä, että Eurooppaan luodaan toimivat ja avoimet tutkimus- ja innovaatiotoiminnan sisämarkkinat eurooppalaisen tutkimusalueen konseptin mukaisesti. Euroopasta on tehtävä houkutteleva paikka tehdä tutkimustyötä tarjoamalla hyvät toimintaedellytykset sekä julkiselle että yksityiselle tutkimus- ja innovaatiotoiminnalle. Vaikuttavuutta ja houkuttelevuutta voidaan lisätä tiivistämällä korkeakoulutuksen, tutkimuksen ja elinkeinoelämän yhteistyötä sekä lisäämällä tutkijoiden, opettajien ja opiskelijoiden liikkuvuutta.

Työllisyys- sosiaali- ja terveystalitiikka

Työoikeuden osalta pyritään Euroopan parlamentin kanssa lopulliseen yhteisymmärrykseen työaikaa ja vuokratyöntekijöiden työehtoja koskevista direktiiviehdotuksista.

Suomi tukee molempia direktiiviehdotuksia. Työaikaläksitiivin muuttaminen on Suomelle tärkeää lääkäreiden saatavuuden turvaamiseksi. EY:n tuomioistuimen tulkinnan mukaan voimassa oleva direktiivi edellyttäisi Suomen julkisen terveydenhoitojärjestelmän kannalta ongelmallista työaikasäätelyä..

Työllisyystalitiikassa keskiössä on lainsäädännön rinnalla joustoturvan kehittäminen, jolla on keskeinen asema Lissabonin kasvu- ja työllisyystalitiikan toimeenpanossa.

Suomi pitää tärkeänä joustoturvasta käytävää EU-tason keskustelua ja on parhaillaan kehittämässä omaa kansallista työmarkkinamalliaan joulukuussa 2007 hyväksytyjen jäsenvaltioiden yhteisten joustoturvaperiaatteiden mukaisesti.

Sosiaali- ja terveystalitiikkaan liittyvät aloitteet, joilla pyritään lisäämään yhdenvertaisia mahdollisuuksia, aktiivista osallisuutta ja edistämään terveyttä sekä potilaiden liikkuvuutta. Sukupuolten tasa-arvon ja työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen edistäminen ovat myös keskeisessä asemassa.

Suomi katsoo, että kasvua ja työllisyyttä tukeva uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma on merkittävä aloite ja käden ojennus kansalaisten Euroopalle.

Maatalous ja kalastus

Yhteisen maataloustalitiikan terveystarkastuksen loppuunsaattaminen on Ranskan puheenjohtajuuskaudella keskeinen tavoite. Poliittiseen yhteisymmärrykseen pyritään marraskuun 2008 maatalousneuvostossa. Puheenjohtajamaa käynnistää myös pohdinnan maataloustalitiikan tulevaisuudesta epävirallisen maatalousneuvoston keskustelussa. Sen mielestä keskustelu on käytävä ennen kuin päätetään rahoituskehysten välitarkastuksesta.

Maataloustalitiikan ja ravitsemuksen väliset suhteet nousevat esiin myös. Hedelmien ja vihannesten tuki kouluruokailussa liitetään kampanjaan liikalihavuutta vastaan. EU:n vähävaraisille suunnattavaan ruoka-apuohjelmaan ehdotetaan muutoksia. Yli kahdenkymmenen vuoden ajan on ollut mahdollista jakaa interventiovarastoissa olevia tuotteita yhteisön vähävaraisille. Koska interventiovarastoja ei tällä hetkellä juuri ole, komissio esittää, että ruoka-apuun voitaisiin hankkia tuotteita suoraan markkinoilta. Ohjelman rahoitus muuttuisi samalla yhteisrahoitteiseksi.

Kasviterveyden alalla viedään päätökseen kasvinsuojeluaineiden kauppaa, käyttöä ja valvontaa koskevat lainsäädäntöhankeet. Eläinlääkinnässä viedään eteenpäin eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevia uudistuksia. Näistä tärkeimpiä ovat EU:n eläintautitratigian toteuttaminen, sivutuoteasetuksen uudistaminen ja teuraseläinten suojelua koskevan lainsäädännön tarkistaminen. Elintarviketurvallisuuden osalta tavoitteena on saada hyväksytyiksi elintarvikkeita koskevien

tietojen antamista ja uuselintarvikkeita koskevat lainsäädäntöhankkeet. Lisäksi komission odotetaan antavan kertomuksen hygieniapaketin toteutumisesta.

Laittoman puutavaran kaupan ja laittomien hakkuiden vastaisia toimia halutaan vahvistaa, erityisesti FLEGT-lainsäädännön uudistamisen yhteydessä. Myös YK-tason metsäprosesseissa puheenjohtajamaa aikoo ottaa aktiivisen osan.

Suomi katsoo, että terveystarkastuksen yhteydessä tulee noudattaa Eurooppa-neuvoston toistuvasti vahvistamaa periaatetta siitä, että maataloutta on voitava harjoittaa kaikilla yhteisön alueilla. Tämän periaatteen noudattaminen on tällä hetkellä entistäkin tärkeämpää ruokaturvan ylläpitämiseksi sekä kansallisesti että koko EU:ssa. Terveystarkastuksen ei pidä johtaa politiikan syvälliseen uudistamiseen.

Suomelle keskeisiä kysymyksiä yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksessa ovat naudanlihasektorin tuotantosidonnaisten tukien jatkaminen, maitokiintiöjärjestelmän pehmeään alasajoon liittyvät toimenpiteet sekä tuotantosidonnaisten tukien maksamisen mahdollisuudet tilatukiasetuksen uuden artiklan 68 (entinen artikla 69) kautta.

Suomi kannattaa maitokiintiöjärjestelmän jatkumista. Mikäli kiintiöjärjestelmästä kuitenkin luovutaan, mikä muiden maiden ja komission kannat huomioon ottaen vaikuttaa todennäköiseltä, tulisi kiintiöitä lisätä vain asteittain ja riittävän siirtymäkauden kuluessa.

Suomi pitää myönteisenä ns. kouluhedelmäohjelmaa koskevaa aloitetta terveellisten ravitsemustottumusten edistämiseksi, mutta tähän mennessä toimiin esitetyt varat ovat varsin vaatimattomia. Suomi tukee toimia, joilla edistetään kasvinterveyttä sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja elintarviketurvallisuutta. Suomi on aktiivinen osapuoli kansainvälisen metsäpolitiikan prosesseissa.

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue

Uusi monivuotinen oikeus- ja sisäasioiden ohjelma (2010–2014) tullaan hyväksymään Ruotsin puheenjohtajuuskaudella syksyllä 2009. Komissio tekee virallisen esityksen uudeksi ohjelmaksi loppukeväällä 2009. Ohjelmaa käsitellään pääosin Ruotsin kaudella ja se hyväksytään Eurooppa-neuvostossa.

Suomi pitää tärkeänä, että uusi ohjelma pohjautuu Tampereen ja Haagin ohjelmien loppuunsaattamiseen. Uusien tavoitteiden tulee perustua arvioon siitä, miten nykyinen lainsäädäntö ja muu yhteistyö ovat toimineet. Jatkovalmistelussa on nyt yhdistettävä erilliset oikeus- ja sisäasioiden valmisteluprosessit johdonmukaisen kokonaisuuden luomiseksi.

Maahanmuutto on yksi kolmen puheenjohtajamaan painopisteistä ja erityisesti Ranska panostaa siihen vahvasti. Lokakuun Eurooppa-neuvostossa on tarkoitus hyväksyä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimus, jonka osalta on jo saavutettu jäsenmaiden kesken yhteisymmärrys. Kyseessä on poliittinen asiakirja, joka linjaa tavoitteita laillisen ja laittoman maahanmuuton, turvapaikkapolitiikan ja rajavalvonnan alalla.

Suomi yhtyy sopimuksen tavoitteisiin. Suomi pitää maahanmuuton kehittämisessä yhteisen eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan luomista keskeisenä painopisteenä. Komissio antaa syksyllä 2008 ja keväällä 2009 lainsäädäntöehdotuksia, joilla pyritään siirtymään nykyisistä

vähimmäissäännöksistä yhteiseen järjestelmään. Suomi kannattaa mahdollisimman pitkälle menevään lainsäädännön harmonisointia, mahdollisimman selkeää järjestelmää ja yhdenmukaista toimeenpanoa. Komission tiedonanto kesäkuussa 2008 turvapaikkapolitiikasta antaa työlle erittäin hyvän pohjan.

Viisumipolitiikan kehittämiseksi on käynnissä suuria hankkeita: biometristen tunnisteiden ja yhteisen viisumitietojärjestelmän käyttöönotto sekä viisumisäännösten kokonaisuudistus. Uudistukset vahvistavat yhteistä viisumipolitiikkaa ja yhdenmukaistavat viisumipolitiikan toteuttamista jäsenmaiden edustustoissa.

Suomi pitää tärkeänä, että lähitulevaisuudessa keskitytään toteuttamaan vireillä olevat isot uudistukset ja vahvistamaan yhteistä viisumipolitiikkaa niiden avulla. Yhteinen viisumitietojärjestelmä tulisi ottaa käyttöön sovitun aikataulun mukaisesti ja sitä tulisi hyödyntää täysimääräisesti. Yhteinen viisumitietojärjestelmä ja uusi viisumisäännöstö vahvistavat myös jäsenmaiden edustustojen kykyä toteuttaa unionin yhdenmukaisen neliportaisen rajaturvallisuusmallin edellyttämät tehtävät.

Puheenjohtajavaltiot aikovat keskittyä myös perheoikeuteen. Neuvottelut halutaan päättää tuomioistuimen toimivaltaa ja sovellettavaa lakia avioeroasioissa koskevasta asetusehdotuksesta (ns. Rooma III) sekä elatusvelvoitteita koskevasta asetuksesta. Rooma III-asetuksen osalta yhdeksän jäsenvaltiota on heinäkuun lopussa pyytänyt komissiolta ehdotusta tiiviimmän yhteistyön käynnistämiseksi tässä hankkeessa. Puheenjohtajat pyrkivät käynnistämään neuvottelut myös uusista lainsäädäntöhankkeista, jotka koskevat perintö- ja testamenttiasioita sekä aviovarallisuussuhteita.

Suomi ei pidä tiiviimpää yhteistyötä toivottavana ratkaisuna Rooma III-neuvotteluissa. Jos tällainen ehdotus tehdään, Suomi pyrkii neuvottelemaan sen sisällöstä niin, että mahdollisimman moni jäsenvaltio voisi yhteistyöhön osallistua. On tärkeää, että tulevien perheoikeuden alan hankkeiden valmistelussa kuullaan jäsenvaltioita huolellisesti ennen ehdotusten antamista ja että jäsenvaltioiden nykylainsäädännön ja -järjestelmien erot huomioidaan.

Ulkosuhteet ja laajentuminen

Laajentumisen osalta puheenjohtajien tavoitteena on edistää jäsenyysneuvotteluja Kroatian ja Turkin kanssa yhdessä sovittujen periaatteiden mukaisesti. Komissio julkistaa vuosittaisen laajentumispakettinsa (maakohittaiset edistymisraportit ja laajentumisstrategia) loppusyksyllä. Ranska aikoo työskennellä aktiivisesti kahdella raiteella Kyproksen jälleenyhdistymisneuvotteluiden edistämiseksi.

Bulgarian ja Romanian yhteistyö- ja seurantamekanismin (oikeus- ja sisäasiat) komission vuosiraportti ilmestyi heinäkuussa 2008. Raportin mukaan edistyminen on jäljessä kummassakin maassa.

On tärkeää, että edistystä laajentumisneuvotteluissa tapahtuu ja Suomen puheenjohtajakaudella 2006 sovitusta yhteisistä periaatteista pidetään kiinni. Länsi-Balkanin maiden lähentymistä kohti EU:ta tuetaan.

Joulukuun 2007 Eurooppa-neuvoston mandaatin mukaisesti komissio laatii EU:n Itämeri-strategian ja sitä käsitellään Ruotsin puheenjohtajakaudella.

Suomen mielestä hyvin kohdistetun strategian oheen on valmisteltava käytännönläheinen toimintasuunnitelma, jonka toteuttamiseen alueen jäsenvaltiot sitoutuvat. Suomi katsoo, että Itämeristrategia on unionin sisäinen hanke, mutta Itämeren alueen keskeisiin haasteisiin vastaaminen edellyttää myös Venäjän sitouttamista yhteistyöhön. Pohjoinen ulottuvuus ja sen kumppanuudet ovat tässä erityisen käyttökelpoisia.

EU:n ja Venäjän suhteiden kehittäminen on kirjattu tavoitteena ohjelmaan ja se on tärkeä tavoite myös Georgian konfliktin myötä muuttuneessa tilanteessa. EU:n ja Venäjän välisten sopimusneuvottelujen käyminen on lykätty siihen saakka, kunnes Venäjä on vetänyt joukkonsa Georgian konfliktin puhkeamista edeltäviin asemiin. EU laatii sisäisen Venäjä -arvionsa EU:n ja Venäjän suhteista ennen Nizzassa marraskuussa pidettävää EU-Venäjä -huippukokousta.

Suomen mielestä dialogin käyminen Venäjän kanssa on tärkeätä. Georgian konfliktin osalta tehdyistä sopimuksista on pidettävä kiinni. PCA -sopimusneuvottelut tärkeätä aloittaa, kun tilanne sen mahdollistaa.

Naapuruuspolitiikassa osalta puheenjohtajat pyrkivät itäisen ja eteläisen ulottuvuuden edelleen kehittämiseen. Suhteiden vahvistaminen itäisiin naapureihin korostuu erityisesti seuraavien puheenjohtajien aikana erityisesti naapuruuspolitiikan, Mustanmeren synergia -aloitteen kehittämisen ja itäisen kumppanuuden avulla, jota koskeva suunnitelma on määrä hyväksyä Eurooppa-neuvostossa maaliskuussa 2009. Ukrainan osalta pyritään assosiaatiosopimusneuvottelujen loppuunsaattamiseen ko. puheenjohtajien kauden aikana.

Suomi tukee jatkossakin aktiivisesti Euroopan naapuruuspolitiikan ml. Itäinen kumppanuus, kehittämistä ja suhteiden syventämistä ko. maihin.

Liite: 11249/08 (fi ja se)

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 30. kesäkuuta 2008 (01.07)
(OR. en)**

11249/08

POLGEN 76

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Tulevat puheenjohtajavaltiot Ranska, Tšekki ja Ruotsi
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Asia:	Neuvoston 18 kuukauden ohjelma

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena tulevien puheenjohtajavaltioiden Ranskan, Tšekin ja Ruotsin laatima lopullinen versio neuvoston 18 kuukauden ohjelmaksi.

SISÄLLYS

JOHDANTO	5
I STRATEGINEN KEHYS	6
II TOIMINTAOHJELMA	11
UNIONIN KEHITYS.....	11
Uuden perussopimuksen täytäntöönpano	11
Laajentuminen	11
EU:n varainkäytön ja varojen kattava uudelleenarviointi.....	12
Avoimuus.....	13
YHDENNETTY ENERGIA- JA ILMASTOPOLITIikka	13
Ilmastonmuutos.....	14
Energia (turvallisuus, kilpailukyky, ympäristön kestävyys).....	17
KASVU JA TYÖPAIKAT.....	19
Lissabonin strategian toinen kolmivuotiskaus (2008–2010)	20
Yhteisön Lissabonin ohjelman täytäntöönpano	20
Kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpano.....	20
YLEISET TALOUDELLISET KYSYMYKSET JA POLITIIKAN KOORDINOINTI	21
Talouspolitiikan koordinoinnin parantaminen	21
Vakauserityksen ja kasvusopimus.....	21
EMU – euroalue.....	21
Julkistalouden laatu ja kestävyys.....	22
Rahoitusalan vakaus	23
Tilastot	23
Vuotuinen talousarviomenettely	24
KILPAILUKYKY / SISÄMARKKINAT	24
Sisämarkkinat	24
Kilpailukyvyn ulkoinen ulottuvuus	25
Pk-yrityksiä koskeva politiikka	26
Teollis- ja tekijänoikeudet	27
Teollisuuspolitiikka	27
Kilpailupolitiikka.....	28
Säätelyn parantaminen.....	28
Tulli.....	30
Rahoituspalvelut	31
Yleishyödylliset taloudelliset palvelut.....	32
Yhtiöoikeus.....	33
Julkiset hankinnat	33
Verotus.....	34
Matkailu.....	35

TUTKIMUS, OSAAMINEN JA INNOVOINTI	35
Tutkimus	35
Innovointi	36
Koulutus ja ammattikoulutus	37
Televiestintä ja tietoyhteiskunta	38
Avaruus	39
TYÖLLISYYS JA SOSIAALIPOLITIikka	40
Työllisyys, joustoturva ja liikkuvuus	40
Työlainsäädäntö	41
Sosiaalipolitiikka	42
Nuoriso	42
Väestörakenteen muutos	43
Yleishyödylliset sosiaalipalvelut	44
NAISTEN JA MIESTEN TASA-ARVO JA SYRJIMÄTTÖMYYS.....	44
TERVEYS JA KULUTTAJAT.....	45
Terveys	45
Elintarviketurvallisuus	47
Kuluttajat	47
Urheilu.....	48
KULTTUURI, AUDIOVISUAALIALA JA MONIKIELISYYS	48
Kulttuuri	48
Audiovisuaaliset kysymykset	49
Monikielisyys	50
KESTÄVÄ KEHITYS	50
Kestävän kehityksen strategia	50
Meripolitiikka.....	51
Itämeri-strategia	52
YMPÄRISTÖ	53
Biodiversiteetti	53
Ympäristöteknologiat	54
Kemikaalit	54
Ilmanlaatu	56
Muut asiat	56
Kansainvälinen ympäristöhallinto	57
LIIKENNE.....	57
Kestävä ja kilpailukykyinen liikenne	57
Turvalliset liikennemuodot	59
Älykkäät liikennejärjestelmät	60
MAATALOUS JA KALASTUS	61
Yhteinen maatalouspolitiikka ("terveystarkastus" mukaan luettuna).....	61
Eläinlääkintää ja kasvinsoojelua koskevat kysymykset	62
Yhteinen kalastuspolitiikka	63

KOHEESIOPOLITIikka	64
Koheesiopolitiikka	64
Syrjäisimmät alueet	65
VAPAUDEN, TURVALLISUUDEN JA OIKEUDEN ALUE	65
Haagin ohjelman jälkeistä aikaa koskeva uusi ohjelma	66
Maahanmuutto	66
Turvapaikka ja pakolaisten suojelu	68
Schengen-alue, rajat ja viisumipolitiikka	68
Kotouttaminen ja kulttuurienvälinen vuoropuhelu.....	69
Terrorismin torjunta	70
Ihmiskaupan torjunta.....	70
Huumausaineiden torjunta.....	71
Poliisi- ja tulliyhteistyö	72
Tietojenvaihto.....	73
Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa	73
Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa	74
Käytännön yhteistyö oikeudellisissa asioissa	75
Oikeus- ja sisäasioiden alan ulkosuhteet.....	76
Pelastuspalvelu	77
ULKOSUHTEET	77
Euroopan turvallisuusstrategia	77
ETPP/Kriisinhallinta	78
Aseiden leviämisen estäminen ja aseistariisunta.....	79
Monenvälinen yhteistyö	79
Ihmisoikeudet ja oikeusvaltio.....	80
Kauppa	80
Kehityspolitiikka ja kehityspoliittinen johdonmukaisuus	82
Naapuruuspolitiikka ja "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni"	83
Länsi-Balkan	84
Transatlanttiset suhteet.....	85
Venäjä	86
Afrikka	86
Lähi-itä	87
Keski-Aasia	87
Aasia.....	88
Latinalainen Amerikka / Karibia.....	89
EFTA.....	89

RANSKAN, TŠEKin JA RUOTSIN PUHEENJOHTAJAKAUSIEN 18 KUUKAUDEN OHJELMA

JOHDANTO

Tämä asiakirja sisältää yhdistetyn ohjelman Ranskan, Tšekin ja Ruotsin puheenjohtajakausille, jotka kattavat ajanjakson heinäkuusta 2008 joulukuuhun 2009. Ohjelmassa on kaksi osaa. Ensimmäinen osa sisältää ohjelman strategisen kehyksen, josta käyvät ilmi ohjelman laajemmat yhteydet ja erityisesti sen pitkän aikavälin tavoitteet, jotka yltävät seuraaville kolmelle puheenjohtajakaudelle. Tästä syystä tulevia puheenjohtajavaltioita Espanjaa, Belgiaa ja Unkaria on kuultu tästä osasta neuvoston työjärjestyksen mukaisesti. Toinen osa sisältää toimintaohjelman, josta käyvät ilmi ne aiheet, joita seuraavien 18 kuukauden aikana on tarkoitus käsitellä.

Lissabonin sopimuksen osalta puheenjohtajavaltiot tulevat noudattamaan työssään 19. ja 20. kesäkuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston asiaankuuluvia päätelmiä ja tulevien Eurooppa-neuvostojen päätelmiä asiasta. Ne ohjelman osat, joissa viitataan Lissabonin sopimukseen, olisi luettava näiden päätelmien valossa.

Puheenjohtajavaltiot aikovat tehdä keskenään tiivistä yhteistyötä, jotta tässä ohjelmassa asetetut tavoitteet voitaisiin saavuttaa mahdollisimman hyvin. Samasta syystä ne aikovat tehdä yhteistyötä myös Euroopan unionin muiden toimielinten ja erityisesti komission ja Euroopan parlamentin kanssa niiden toimivallan pohjalta.

IOSA

STRATEGINEN KEHYS

Lissabonin sopimuksen todennäköisen voimaantulon vuoksi unioni voi tulevina vuosina täysin keskittyä kansalaisiin suoraan vaikuttaviin konkreettisiin haasteisiin, joita ovat globalisaation mukauttaminen kaikkia kansalaisia hyödyttäväksi, kasvun ja kilpailukyvyyn lisääminen, työpaikkojen lisäämisen ja parantamisen helpottaminen, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistäminen, sisämarkkinoiden lujittaminen, ilmastonmuutoksen pysäyttäminen, energia- ja ympäristökysymysten käsittely, kestäväan maatalouteen liittyvien kysymysten käsittely, turvallisuuden parantaminen Euroopassa sen kansalaisten hyväksi, maahanmuuttoon liittyvien haasteiden ja mahdollisuuksien käsittely, Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan lujittaminen, alueellinen yhteistyö ja suhteet naapurimaihin, laajentumisprosessin eteneminen sekä Euroopan kansainvälisen aseman ja välineiden vahvistaminen.

Unioni hyödyntää täysin Lissabonin sopimuksen tarjoamia uusia mahdollisuuksia saavuttaakseen edistystä kaikilla näillä aloilla.

Unionin talousarvio on tärkeä väline näiden yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen vuoksi etusijalle asetetaan EU:n menoja ja varoja koskevan kattavan uudelleenarvioinnin tekeminen joulukuussa 2005 sovitun mukaisesti. Tämän uudelleentarkastelun perusteella Eurooppa-neuvosto pystyy tekemään päätöksiä kaikista siihen kuuluvista kysymyksistä. Uudelleentarkastelu otetaan huomioon myös vuoden 2013 jälkeisen kauden rahoituskysymyksiä koskevassa valmistelutyössä mahdollisten Eurooppa-neuvoston päätösten perustana.

Tulevat puheenjohtajavaltiot pyrkivät varmistamaan, että unioni pystyy ennakoimaan haasteet ja vastaamaan niihin tehokkaammin pitkällä aikavälillä ja että riippumattoman mietintäryhmän kertomus, josta päätettiin joulukuussa 2007 pidetyssä Eurooppa-neuvostossa, otetaan huomioon asianmukaisesti. Kyseinen kertomus esitetään kesäkuussa 2010 pidettävälle Eurooppa-neuvostolle, ja siinä pyritään määrittelemään tärkeimmät unionia todennäköisesti koskevat kysymykset ja kehityssuuntaukset ja analysoimaan, kuinka niitä voitaisiin käsitellä.

Ilmastomuutos on yksi tärkeimmistä unionin haasteista, joka vaatii maailmanlaajuisia ratkaisuja. Unionin on sen vuoksi säilytettävä johtava kansainvälinen asemansa neuvotteluissa, joita käydään Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevasta puitesopimuksesta ja Kioton pöytäkirjasta. Näin pyritään varmistamaan, että vuonna 2009 saadaan Kööpenhaminassa aikaan vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva kunnianhimoinen, maailmanlaajuinen ja kattava ilmastomuutossopimus, joka vastaa EU:n kahden asteen tavoitetta. Kansainvälisten neuvottelujen onnistuminen edellyttää, että unioni osoittaa olevansa edelleen eturintamassa. Neuvoston olisi käsiteltävä asiaa kokonaisvaltaisesti ja tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, jotta ilmasto- ja energiapaketista päästäisiin yhteisymmärrykseen ennen vuoden 2008 loppua ja näin mahdollistettaisiin sen hyväksyminen viimeistään vuoden 2009 alussa kevään 2008 Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Varman, kilpailukykyisen ja ympäristön kannalta kestävän energian varmistaminen on edelleen unionin ensisijainen tavoite. Tämä tavoite sisältyy Euroopan energiapolitiikkaa koskevaan unionin toiseen toimintasuunnitelmaan (2010–2012), joka laaditaan sen jälkeen, kun Eurooppa-neuvosto on tarkastellut strategista energiakatsausta keväällä 2009. Erityisesti energiavarmuuden merkitys tulee lisääntymään Euroopassa. Tämä ei tarkoita pelkästään energialähteiden monipuolistamista vaan myös toimitusvarmuutta ja Euroopan energiainfrastruktuurien kehittämistä. Energian sisämarkkinoiden loppuun saattaminen parantaa merkittävästi unionin kilpailukykyä. Unionin ulkoisen energiapolitiikan täytäntöönpanon jatkaminen lisää myös toimitusvarmuutta.

Lissabonin strategian täytäntöönpano on edelleen tärkeä edellytys työpaikkojen lisäämiselle ja parantamiselle sekä pitkän aikavälin kestävän kehityksen varmistamiselle. Huomattavaa edistystä on saavutettu, mutta edelleen on paljon tehtävää. Unioni tarvitsee vahvan uudistusohjelman, jotta voidaan säilyttää jo saavutettu kehitystaso ja vastata tuleviin haasteisiin. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät luomaan perusteet Lissabonin strategian uudistamiselle, säilyttämään EU-tasolla annetun sitoumuksen rakenneuudistukseen, kestävään kehitykseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen sekä keskittymään vuosien 2010–2020 tärkeimpiin haasteisiin.

Erityisesti olisi pyrittävä parantamaan unionin kilpailukykyä ja sen valmiuksia käyttää tarjoutuvat mahdollisuudet ja vastata ulkoisiin haasteisiin. Tämä edellyttää täysin yhdentyneitä ja moitteettomasti toimivia sisämarkkinoita. Puheenjohtajavaltiot seuraavat aktiivisesti yhtenäismarkkinoiden uudistusta ja jatkavat neljän perusvapauden esteiden poistamista, tarvittaessa yhdenmukaistamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen avulla. Ne keskittyvät myös pk-yritysten kasvumahdollisuuksien parantamiseen. Puheenjohtajavaltiot jatkavat päättäväisesti taloudelliseen vakauteen tähtäävää työtä. Ne panostavat myös kuluttajien luottamuksen lisäämiseen ja kuluttajansuojaan, jotka ovat välttämättömiä moitteettomasti toimiville sisämarkkinoille. Ensisijaista on myös lainsäädännön parantaminen, jotta liikeyritysten toimintaolosuhteet paranisivat ja Euroopan kansalaisten olisi helpompaa tutustua EU:n lainsäädäntöön. Erityistä huomiota kiinnitetään pk-yrityksiin vaikuttaviin olosuhteisiin. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät lujittamaan eurooppalaista tutkimusaluetta esim. varmistamalla, että sen hallinnointi on tehokasta, sekä edistämällä yhteistä ohjelmasuunnittelua ja kansainvälistä yhteistyötä tieteen ja teknologian alalla, sillä tutkimus ja innovointi ovat avainasemassa kilpailukyvyn edistämisessä.

Kestävä kehitys kuuluu Euroopan unionin perustavoitteisiin. Joulukuussa 2007 tehdyn kestävä kehityksen strategian uudelleentarkastelun jälkeen unioni keskittyy panemaan strategian tosiasiallisesti täytäntöön kaikilla tasoilla strategiaan sisältyviä seitsemää pääasiallista haastetta varten vahvistettuja tavoitteita ja painopisteitä noudattaen. Eurooppa-neuvosto arvioi tässä saavutettua edistystä komission kesäkuussa 2009 esitettävän kertomuksen perusteella. Kertomukseen sisältyy myös etenemissuunnitelma, jossa vahvistetaan ensisijaisesti täytäntöön pantavat toimet. Tulevat puheenjohtajavaltiot pyrkivät päättäväisesti lisäämään unionin osallistumista Itämeren alueen kehitykseen syksyllä 2009 hyväksyttävän Itämeren strategian perusteella.

Yhteinen maatalouspolitiikka on aina ollut tärkeä Euroopan rakentamisen ala. Maatalous on edelleen elintärkeää. Siksi olisi päätettävä yhteisen maatalouspolitiikan "terveystarkastuksesta" ja pohdittava, miten yhteisellä maatalouspolitiikalla voitaisiin parhaiten vastata kaikkiin asiaan liittyviin haasteisiin.

Oikeus- ja sisäasioiden alalla laaja-alaisena tavoitteena on jatkaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämistä. Tätä varten puheenjohtajavaltiot pyrkivät varmistamaan, että Haagin ohjelma pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön. Puheenjohtajavaltiot varmistavat, että kaudeksi 2010–2014 hyväksytään uusi, tavoitteellinen ja kauaskantoinen työohjelma.

Erityistä huomiota kiinnitetään yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamiseen vuoden 2010 loppuun mennessä sekä kokonaisvaltaisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan kehittämiseen. Tässä suhteessa eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen tekemisellä ja seurannalla on keskeinen merkitys. Lisäksi painotetaan muita kansalaisille tärkeitä kysymyksiä, joita ovat muun muassa järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunnan tehostaminen, epäiltyjen prosessuaaliset oikeudet, rikosten uhrien asema ja oikeudellisen yhteistyön edistäminen perheoikeuden alalla sekä EU:n katastrofivalmiuksien lujittaminen.

Laajentumisprosessi on tuonut huomattavia etuja unionille ja sen jäsenvaltioille edistäen etenkin Euroopan yleistä vakautta ja vaurautta. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät säilyttämään laajentumisprosessin vauhdin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2006 ja joulukuussa 2007 hyväksytyn uuden yksimielisyyden pohjalta.

Unioni pyrkii myös lujittamaan Länsi-Balkanin alueen lähentymistä Eurooppaan, erityisesti vakautus- ja assosiaatioprosessin kautta ja myös edistämällä ihmisten välistä kanssakäymistä. Se käyttää edelleen kaikkia saatavilla olevia välineitä toimiakseen johtoasemassa koko alueen ja erityisesti Kosovon vakauden lujittamisessa.

Euroopan turvallisuutta, vakautta ja vaurautta edistetään myös lujittamalla unionin suhteita sen itä- ja etelärajoilla sijaitseviin maihin. Euroopan naapuruuspolitiikkaa tehostetaan vastaavasti sekä Välimeren ulottuvuuden osalta toteuttamalla "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni" että itäisen ulottuvuuden osalta toteuttamalla "Itäinen kumppanuus".

Ottaen huomioon Afrikan-suhteiden merkityksen ja molempien osapuolten päättäväisyyden siirtyä keskinäisissä suhteissaan uudelle tasolle unioni pyrkii panemaan täysin täytäntöön joulukuussa 2007 hyväksytyn yhteisen EU–Afrikka-strategian sekä toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on taata uusien poliittisten ja kehitystavoitteiden toteutus käytännössä.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät tehostamaan ja johdonmukaistamaan ulkopolitiikkaa vahvistaakseen EU:n asemaa maailmanlaajuisena toimijana ja lisätäkseen sen vaikutusvaltaa maailmassa. Euroopan kansainvälistä toimintaa ohjaa edelleen Euroopan turvallisuusstrategia, jota tarkastellaan uudelleen joulukuussa 2008 sen täytäntöönpanon parantamiseksi ja täydentämiseksi tarvittaessa. Unioni pyrkii yleisemmin ottaen tukemaan maailmanlaajuisia rauhaa ja vakautta kansainvälisen oikeuden pohjalta. Tätä varten EU tekee tiivistä yhteistyötä YK:n, Naton ja muiden kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen kanssa erityisesti konfliktineston ja -hallinnan sekä rauhan rakentamisen alalla. Se aikoo myös aktiivisesti torjua terrorismia ja joukkotuhoaseiden leviämistä. Unioni lujittaa ETPP:aa tehostaakseen asemaansa kansainvälisenä ja itsenäisenä toimijana kriisinhallinnan alalla. Ensisijaisesti pyritään myös edistämään ihmisoikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittamista.

Transatlanttisia suhteita, suhteita Aasiaan ja Latinalaiseen Amerikkaan sekä suhteita muihin maihin ja alueisiin kehitetään edelleen erityisesti strategisten kumppaneiden kanssa järjestettävissä korkean tason kokouksissa.

Tuleva kausi on tärkeä vaihe unionin meneillään olevissa ponnisteluissa edistää vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä. Tällä on keskeinen merkitys pyrittäessä saavuttamaan köyhyyden poistamista koskeva unionin laaja-alainen tavoite. EU:n kehitysyhteistyötä tehostetaan ja johdonmukaistetaan muun muassa ottamalla kehitys huomioon kaikilla asiaankuuluvilla politiikan aloilla, etenkin ilmastonmuutoksen ja kehityksen sekä maahanmuuton ja kehityksen välisissä yhteyksissä.

Unioni haluaa edistää sellaista vapaakauppaa ja avoimuutta, josta kaikki osapuolet hyötyvät, koska näin voidaan edistää talouskasvua, työllisyyttä ja kehitystä. Unioni pyrkii saamaan aikaan tasapainoisen, kunnianhimoisen ja kokonaisvaltaisen sopimuksen WTO:ssa. Neuvottelujen päätyttyä on keskusteltava laaja-alaisesti WTO:n tulevasta kehityksestä. EU pyrkii myös tekemään vapaakauppasopimuksia asiaankuuluvien kumppaneiden kanssa.

II OSA

TOIMINTAOHJELMA

UNIONIN KEHITYS

Uuden perussopimuksen täytäntöönpano

Jos kaikki jäsenvaltiot ratifioivat Lissabonin sopimuksen, sen myötä unioni saa vakaan ja kestävä institutionaalisen kehyksen. Sen voimaantultua unioni voi täysin keskittyä edessä oleviin konkreettisiin haasteisiin.

Puheenjohtajavaltiot aikovat edellisinä puheenjohtajakausina tehdyn työn pohjalta ja tiiviissä yhteistyössä toistensa ja toimielinten kanssa tehdä tarvittavaa valmistelutyötä, jotta sopimus saadaan pantua joustavasti ja ajoissa täytäntöön ja toimii täysin voimaantulosta alkaen. Kaikkien asianosaisten toimijoiden kesken pyritään kaikin tavoin löytämään yhteisymmärrys uuden institutionaalisen järjestelmän, myös ulkosuhdehallinnon, käytännön toiminnasta. Tämän lisäksi unionin on pohdittava ja tehtävä aloitteita, jotta Lissabonin sopimuksen tarjoamia uusia toimivaltuuksia ja oikeusperustoja voitaisiin täysin hyödyntää.

Laajentuminen

Laajentumisprosessista on ollut huomattavaa hyötyä unionille ja sen jäsenvaltioille. Se on edistänyt koko maanosan rauhaa, demokratiaa, oikeusvaltion periaatetta ja vakautta. Se on lisännyt Euroopan kilpailukykyä globalisoituneessa maailmassa ja tuonut siten konkreettista hyötyä lisäämällä kauppaa, investointeja ja talouskasvua.

Neuvosto jatkaa näiden kolmen puheenjohtajakauden aikana laajentumisprosessia noudattaen Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2006 hyväksyttyä sitoumusten vahvistamiseen, ehdollisuuteen ja tiedottamiseen perustuvaa uutta yksimielisyyttä. Se aikoo aktiivisesti toteuttaa EU:n laajentumisstrategiaa ja jatkaa liittymisneuvotteluja Kroatian ja Turkin kanssa asiaa koskevien neuvoston päätelmien mukaisesti. Neuvottelut ovat avoin prosessi, jonka lopputulosta ei voida taata etukäteen. Liittymisneuvotteluissa Kroatian kanssa tulisi saavuttaa ratkaiseva vaihe vuonna 2009.

Koko prosessin ajan sovelletaan oikeudenmukaista ja tiukkaa ehdollisuutta, ja ne neuvotteluluvut, joiden osalta tekniset valmistelut on saatu päätökseen, avataan ja suljetaan vakiintuneita menettelyitä noudattaen neuvottelukehysten mukaisesti.

Neuvosto seuraa edelleen tiiviisti, miten entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia toteuttaa liittymisneuvottelujen aloittamisen edellyttämät uudistukset.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät edistämään Länsi-Balkanin alueen maiden lähentymistä Eurooppaan Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2006 määrittelemän laajentumisstrategian mukaisesti.

EU:n varainkäytön ja varojen kattava uudelleenarviointi

EU:ssa, naapurimaissa ja muualla maailmassa tapahtuneet muutokset ovat tuoneet mukanaan uusia tarpeita ja haasteita. Sen vuoksi puheenjohtajavaltiot katsovat, että erityisesti on annettava etusija EU:n varainkäytön ja varojen kattavalle uudelleenarvioinnille, joka tehdään komission Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2005 antamien päätelmien mukaisesti kaudella 2008–2009 esittämän uudelleentarkastelun pohjalta, joka kattaa kaikki näkökohdat, jotka liittyvät EU:n varainkäyttöön, YMP mukaan lukien, ja varoihin, Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenmaksualennus mukaan lukien. Kyseisen uudelleentarkastelun pohjalta Eurooppa-neuvosto voi tehdä päätöksiä kaikkien tarkastelun kattamien asioiden osalta. Uudelleentarkastelu otetaan huomioon myös valmisteltaessa seuraavia rahoituskehysiä.

Avoimuus

Avoimuus ja asiakirjojen saatavuus ovat EU:n toiminnan perusperiaatteita. Puheenjohtajavaltiot jatkavat asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleentarkastelua.

YHDENNETTY ENERGIA- JA ILMASTOPOLITIikka

Ilmastonmuutoksen ja sen energiapoliittisten yhteyksien käsittely on keskeinen painopiste seuraavien 18 kuukauden aikana. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät kaikin tavoin saavuttamaan Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2007 asettamat tavoitteet, joissa EU sitoutui vähentämään kaikkia kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosentilla verrattuna vuoteen 1990 (ja nostamaan tätä vähennystavoitetta 30 prosenttiin uuden maailmanlaajuisen ilmastonmuutossopimuksen mukaisesti, jos muut kehittyneet maat tekevät vastaavia sitoumuksia ja jos taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat osallistuvat asiaan riittävästi) ja saattamaan uusiutuvan energian osuuden lopullisessa energian käytössä 20 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät jäsenvaltioiden energianlähteiden valintaa kunnioittaen vähähiiliseen talouteen, joka on sekä kestävyiden että kustannustehokkuuden periaatteiden mukainen ja edistää myönteisesti Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian mukaisia laajempia kasvutavoitteita.

Komission tammikuussa 2008 esittämän ilmastotoimia ja uusiutuvaa energiaa koskevan säädöspaketin tarkoituksena on täyttää EU:n kunnianhimoiset sitoumukset. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät päättäväisesti varmistamaan tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin ja komission kanssa, että paketin käsittely saadaan päätökseen vuoden 2008 loppuun mennessä, jotta se voidaan hyväksyä viimeistään vuoden 2009 alussa.

Ilmastomuutos

Ilmastomuutos on vakava maailmanlaajuinen uhka, joka edellyttää kattavien ja maailmanlaajuisten toimien pikaista toteuttamista. Puheenjohtajavaltioiden ensisijaisena painopisteenä onkin edistää monenvälisissä neuvotteluissa, joiden tarkoituksena on saada Kööpenhaminassa joulukuussa 2009 aikaan vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva kunnianhimoinen, maailmanlaajuinen ja kattava sopimus, joka vastaa EU:n kahden asteen tavoitetta. Tämä sopimus helpottaa maailmanlaajuisista siirtymistä vähän kasvihuonekaasupäästöjä tuottavaan talouteen ottaen huomioon EU:n tavoitteen rajoittaa ilmastomuutos kahteen asteeseen ja lujittaa heikoimpien ja haavoittuvimpien maiden kykyä sopeutua ilmastomuutoksen vaikutuksiin.

Jotta Kööpenhaminassa voitaisiin saavuttaa kauaskantoinen tulos, seuraavien 18 kuukauden aikana tarvitaan intensiivisiä valmisteluja sekä EU:ssa että kansainvälisissä neuvotteluissa, kokouksissa ja osapuolten välisissä vuoropuheluissa kahdenvälisesti ja erilaisilla monenvälisillä foorumeilla EU:n, kehitysmaiden ja kehittyneiden maiden välillä. Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltiot painottavat erityisesti yhteyksiä keskeisiin kumppaneihin, joita ovat muun muassa Yhdysvallat, Kiina, Intia, Venäjä ja Brasilia, mutta myös muihin asiaankuuluviin toimijoihin ja ilmastomuutoksesta eniten kärsiviin maihin, etenkin Afrikkaan ja pieniin saarikehitysvaltioihin. Huomiota kiinnitetään kehitysmaiden tarpeisiin ja niiden rooliin ilmastomuutokseen liittyvässä toiminnassa, jotta löydettäisiin keinoja kannustaa kehitysmaita osallistumaan aktiivisesti vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaan kehukseen.

EU:n johtajuus ja uskottavuus ovat keskeisen tärkeitä kansainvälisten neuvottelujen onnistumisen kannalta. Tämän tehtävän täyttämiseksi EU:n on ehdottomasti saatava sisäinen valmistelutyönsä päätökseen ennen Kööpenhaminan kokousta joulukuussa 2009. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät kaikin tavoin varmistamaan, että unioni noudattaa nykyisiä sitoumuksiaan ja valmistautuu vuoden 2012 sitoumuksiin saavuttamalla hyvissä ajoin yhteisymmärryksen EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistamisesta, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevasta vastuunjaosta, uusiutuvan energian käytön edistämisestä sekä hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin sääntelykehyksestä. Eurooppa-neuvostossa maaliskuussa 2008 tehdyn päätöksen mukaisesti neuvoston tulisi käsitellä asiaa kokonaisvaltaisesti ja tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, jotta yhteisymmärrys näistä ehdotuksista saataisiin aikaan yhtenäisenä pakettina ennen vuoden 2008 loppua ja näin mahdollistettaisiin niiden hyväksyminen vielä tämän vaalikauden aikana ja viimeistään vuoden 2009 alussa. Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltiot korostavat, että työskentelyssä olisi otettava huomioon avoimuuden, taloudellisen elinkelpoisuuden, kustannustehokkuuden, yhteisvastuullisuuden ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteet. Lisäksi asianmukaista huomiota kiinnitetään hiilivuodon riskiin tietyillä kansainväliselle kilpailulle erityisen alttiilla aloilla, kuten energiavaltaisessa teollisuudessa. Tätä asiaa tutkittava ja käsiteltävä kiireellisesti, jotta asianmukaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa siinä tapauksessa, että kansainväliset neuvottelut epäonnistuvat. Kansainvälinen sopimus on edelleen paras tapa käsitellä tätä kysymystä.

Puheenjohtajavaltiot käsittelevät aktiivisesti myös muita aloja EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi. Liikenteen osuus EU:n kasvihuonekaasupäästöistä on yli 20 prosenttia. Tämän vuoksi puheenjohtajavaltiot katsovat, että on ensisijaisen tärkeää saattaa päätökseen autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan asetuksen valmistelu ja varmistaa siviili-ilmailun aiheuttamien päästöjen sisällyttäminen joustavasti EU:n päästökauppajärjestelmään. Asianmukaista huomiota kiinnitetään myös energiatehokkuutta koskeviin toimenpiteisiin aloilla, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin, kuten maatalous, kevyt teollisuus ja rakennukset.

Puheenjohtajavaltiot painottavat uudelleen maailmanlaajuisten hiilidioksidimarkkinoiden perustamisen ja joustomekanismien, kuten puhtaan kehityksen mekanismin, merkitystä ja tällaisten mekanismien kehittämistä edelleen tulevaisuudessa pantaessa täytäntöön kustannustehokas kansainvälinen ilmastopolitiikka, jossa otetaan huomioon kehitysmaiden perusteltu vaatimus talouskehityksestä. Nämä välineet vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen hinnanmuodostukseen ja siten helpottavat investointeja tehokkaaseen, vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan teknologiaan ja auttavat siirtämään keskeistä osaamista ja teknologiaa. Joustomekanismien käyttö helpottaa EU:n pyrkimyksiä saavuttaa kunnianhimoiset ilmastotavoitteensa ja edistää kehitysmaiden kestäväää kehitystä ja maailmanlaajuisten hiilidioksidimarkkinoiden perustamista. Puheenjohtajavaltiot aikovat sen vuoksi edistää joustomekanismien käyttöä, mikä voi lisätä huomattavasti maailmanlaajuisia pyrkimyksiä kasvihuonekaasujen hillitsemiseksi.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös edistämään ilmastomyötaisten tuotteiden, palvelujen ja teknologian kauppaa ja toimivia maailmanmarkkinoita poistamalla tullit ja tullien ulkopuoliset esteet. Näin pyritään varmistamaan, että ilmastoon liittyvät standardointi-, sertifiointi- ja merkintäjärjestelmät edistävät eivätkä estä ilmastoystävällisten tavaroiden kauppaa. EU:n painopisteisiin kuuluvat myös vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavan uuden teknologian kehittämisen ja siinä tehtävän yhteistyön tukeminen sekä puhtaan teknologian siirtämisen ja levittämisen kannustaminen.

Erityisesti pyritään toteuttamaan toimenpiteitä ilmastomuutokseen sopeutumiseksi Euroopan unionissa. On laadittava ja pantava täytäntöön monenlaista EU:n ja kansallisen tason politiikkaa sekä ulkopoliittikkaa. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät siihen, että neuvosto hyväksyisi vuoden 2008 jälkipuoliskolla julkaistavan ilmastomuutokseen sopeutumista Euroopassa koskevan Euroopan komission vihreän kirjan pohjalta kunnianhimoisen toimintasuunnitelman, jossa käsitellään muun muassa tämän alan riittävää rahoitusta.

Kansainvälisellä tasolla kehitysmaat ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen kielteisille vaikutuksille. Puheenjohtajavaltiot kiinnittävät sen vuoksi erityistä huomiota sellaisen kehityspolitiikan ja sellaisten kehitysohjelmien laatimiseen, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevat tarpeet kehitysmaissa. Kehitysmaiden valmiuksia on kehitettävä, jotta niitä voidaan auttaa lujittamaan sekä ilmastonmuutoksen sietokykyä että kykyä noudattaa vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia kehitysvaihtoehtoja.

Lopuksi todettakoon, että puheenjohtajavaltiot varmistavat ilmastonmuutoksen vaikutusta kansainväliseen turvallisuuteen koskevan korkean edustajan ja komission yhteisen selvityksen seurannan.

Energia (turvallisuus, kilpailukyky, ympäristön kestävyys)

Eurooppa-neuvosto määritteli maaliskuussa 2007 Euroopan energiapolitiikan, jonka kolmena tavoitteena on lisätä toimitusvarmuutta, varmistaa Euroopan talouden kilpailukyky ja kohtuuhintaisen energian saatavuus sekä edistää ympäristön kestävyyttä ja torjua ilmastonmuutosta. Puheenjohtajavaltiot pitävät erittäin tärkeänä, että Eurooppa-neuvoston samassa yhteydessä hyväksymä energiatoimintasuunnitelma pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön. Puheenjohtajavaltiot laativat syksyllä 2008 esitettävän ja kevään 2009 Eurooppa-neuvostossa vahvistettavan komission toisen strategisen energiakatsauksen pohjalta vuoden 2010 jälkeistä aikaa koskevan uuden energiatoimintasuunnitelman, joka on tarkoitus hyväksyä kevään 2010 Eurooppa-neuvostossa. Puheenjohtajavaltiot keskittyvät toimissaan jäljempänä esitettyihin politiikanlohkoihin.

Uusiutuva energia ja energiatehokkuus vaikuttavat samanaikaisesti kestävyYTEEN, kilpailukykyyn ja toimitusvarmuuteen, ja niillä on keskeinen merkitys pyrittäessä saavuttamaan EU:n ilmastotavoitteet ja kannustamaan teknologista innovointia, vientipotentiaalia ja työpaikkojen luomista. Puheenjohtajavaltiot ovat sitoutuneet saamaan ennen vuoden 2008 loppua aikaan yhteisymmärryksen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevasta direktiivistä, jotta se voitaisiin antaa viimeistään vuoden 2009 alussa jäsenvaltioiden välisen oikeudenmukaisen ja riittävän vastuunjaon pohjalta. Tässä yhteydessä ne korostavat myös, että päästökauppajärjestelmään kuulumattomia ja uusiutuvia energialähteitä koskevien kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa on kiinnitettävä asianmukaista huomiota kestävyyskriteereihin ja että tarvitaan joustavuutta Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2007 hyväksymän toimintasuunnitelman mukaisesti.

Energiatehokkuuden parantamista 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan EU:n tavoitteen osalta puheenjohtajavaltiot aikovat jatkaa energiatehokkuuden toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa. Kyseisessä toimintasuunnitelmassa painotetaan erityisesti energiatehokkaiden tuotteiden edistämistä Euroopan markkinoilla ja standardointityötä. Kodinkoneiden energian kulutuksen merkitsemisestä annetun direktiivin uudelleenlaatimista koskeva käsittely ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin käsittely pyritään saamaan päätökseen pikaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään myös energiatehokkuutta koskevan kansainvälisen yhteistyöfoorumin perustamiseen ja toimintaan.

EU:n kunnianhimoisten ilmastomuutostavoitteiden saavuttaminen edellyttää myös uuden tekniikan kehittämistä ja hyödyntämistä. Tätä varten puheenjohtajavaltiot pyrkivät äskettäin käynnistetyn Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman nopeaan täytäntöönpanoon.

Puheenjohtajavaltiot katsovat, että kilpailukykyisistä, tehokkaista ja yhteenliitetystä energian sisämarkkinoista on hyötyä sekä yksityisille kuluttajille että yrityksille, koska ne luovat vakaan ja ennakoitavan ympäristön tarvittaville investoinneille ja energiavarojen tehokkaalle kohdentamiselle. Ne pyrkivät siksi tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin ja komission kanssa saavuttamaan mahdollisimman nopeasti lopullisen yhteisymmärryksen energian sisämarkkinoita koskevasta kolmannesta säädöspaketista.

Puheenjohtajavaltiot edistävät todellisen energiaturvallisuuspolitiikan kehittämistä sekä sisäisellä tasolla (yhteenliitännät, öljy- ja kaasuvirtoja sekä varastointia koskevan avoimuuden lisääminen, tehokkaammat vastuunjakomenetelmät) että ulkoisella tasolla (vuoropuhelun ja yhteistyön lisääminen pääasiallisten toimittaja-, kauttakulku- ja kuluttajamaiden kanssa kahdenvälisissä huippukokouksissa tai kansainvälisillä foorumeilla).

Toisessa strategisessa energiakatsauksessa esitetään muun muassa, miten EU:n energian toimitusvarmuutta voitaisiin tehostaa sekä sisäisesti että ulkoisesti. Puheenjohtajavaltiot aikovat varmistaa tämän katsauksen tehokkaan seurannan ja siihen liittyvien ehdotusten käsittelyn (öljyvarastoja koskevan lainsäädännön uudelleentarkastelu, ehdotukset Euroopan laajuisista energiaverkoista, kaasun toimitusvarmuutta koskevista toimenpiteistä ja energiatehokkuudesta). Lisäksi samalla kun jatketaan vuoropuhelua EU:n tavanomaisten kumppaneiden kanssa, tehostetaan pyrkimyksiä tiivistää yhteyksiä Keski-Aasiaan ja panna täytäntöön energiakumppanuus Afrikan kanssa. On myös odotettavissa, että energian toimitusvarmuus otetaan asianmukaisesti huomioon EU:n tarkistetussa turvallisuusstrategiassa, jonka korkean edustajan ja komission on määrä toimittaa vuoden 2008 lopulla.

Asianmukaista huomiota kiinnitetään komission jokin aika sitten julkaiseman ohjeellisen ydinenergiaohjelman seurantaan, Euroopan ydinenergiafoorumissa käytäviin keskusteluihin ja ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän korkean tason työryhmän työn päätelmiin.

KASVU JA TYÖPAIKAT

Kasvua ja työllisyyttä koskeva EU:n strategia – uudistettu Lissabonin strategia – on unionin kattava lähestymistapa globalisaatiosta syntyvien tilaisuuksien hyödyntämiseksi sekä väestörakenteen muutoksen ja ympäristöuhkien luomiin haasteisiin vastaamiseksi kestävä kasvun ja Euroopan kansalaisten vaurauden edistämiseksi. Uudistetun Lissabonin strategian täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää EU:n maailmanlaajuisen kilpailukyvyn vahvistamiseksi, uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi ja kasvun varmistamiseksi kestäväällä tavalla. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota sitoutuvat edistämään tämän strategian täytäntöönpanoa kaikilta osin.

Lissabonin strategian toinen kolmivuotisjakso (2008–2010)

Eurooppa-neuvosto käynnisti maaliskuussa 2008 strategian toisen kolmivuotisjakson ja vahvisti, että aiemmat yhdennetyt suuntaviivat ovat edelleen voimassa vuosina 2008–2010. Eurooppa-neuvosto vahvisti uudelleen myös neljä painopistettä kestäväen kasvun ja työllisyyden edistämiseksi. Myös kansallinen omavastuullisuus vahvistettiin Lissabonin strategian keskeiseksi osaksi. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota edistävät tarvittaessa yhdennettyjen suuntaviivojen ja maakohtaisten suositusten täyttää täytäntöönpanoa. Puheenjohtajavaltiot edistävät keväällä 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kehotuksen mukaisesti pohdintaa Lissabonin strategian tulevaisuudesta vuoden 2010 jälkeen erityisesti unionin maailmanlaajuisen kilpailukyvyn tehostamiseksi, sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi, kestäväen kasvun varmistamiseksi, työllisyyden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi, terveen julkisen talouden varmistamiseksi, energian toimitusvarmuuden lisäämiseksi ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Lisäksi puheenjohtajavaltiot tukevat komission ja jäsenvaltioiden pyrkimyksiä kehittää edelleen menetelmiä Lissabonin uudistusten seuraamiseksi ja arvioimiseksi.

Yhteisön Lissabonin ohjelman täytäntöönpano

Yhteisön Lissabonin ohjelmalla 2008–2010 täydennetään kansallisia uudistuksia EU:n tasolla. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota edistävät Eurooppa-neuvoston kehotuksen mukaisesti toimivaltansa puitteissa ohjelmassa määriteltyjen kymmenen tavoitteen saavuttamista ja varmistavat, että edistymistä arvioidaan vuosittain.

Kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpano

Jäsenvaltiot toimittavat vuoden 2008 jälkipuoliskolla tarkistetut kansalliset uudistusohjelmansa vuosiksi 2008–2010, ja jäsenvaltioiden ensimmäiset kertomukset tarkistettujen kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanosta esitellään syyskuussa 2009. Nämä kertomukset ovat keskeisiä arvioitaessa Lissabonin strategian täytäntöönpanoa. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota varmistavat, että edistymistä arvioidaan ja siitä raportoidaan Eurooppa-neuvostolle.

YLEISET TALOUDELLISET KYSYMYKSET JA POLITIIKAN KOORDINOINTI

Talouspolitiikan koordinoinnin parantaminen

Jäsenvaltioiden välinen talouspolitiikan koordinointi on olennaista kestävän talouskasvun edistämisen kannalta. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota toimivat yhteistyössä, jotta talouspolitiikkaa koordinoitaisiin tehokkaasti ja välttyttäisiin raskailta menettelyiltä.

Puheenjohtajavaltioiden yhteisenä painopisteenä on erityisesti vakaus- ja lähentymisohjelmien arviointiprosessin selkeyttäminen edelleen. Kansallisten uudistusohjelmien arviointia yhdennettyjen suuntaviivojen ja maakohtaisten kokonaisvaltaisten suositusten pohjalta on parannettava edelleen.

Vakaus- ja kasvusopimus

Sovellettaessa tarkistettua vakaus- ja kasvusopimusta puheenjohtajavaltiot keskittyvät parantamaan johdonmukaisuutta jäsenvaltioiden julkistalouden keskipitkän aikavälin finanssipoliittisten vaatimusten ja pitkän aikavälin kestävyysshaasteiden välillä. Tältä osin on olennaista sopia yhteisistä menetelmistä uusien keskipitkän aikavälin tavoitteiden asettamiseksi ja arvioimiseksi vuonna 2009. Niihin kuuluvat ikääntyvästä väestöstä johtuvat epäsuorat vastuut.

EMU – euroalue

Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota pyrkivät euron 10-vuotisjuhlan yhteydessä tehostamaan euroalueen näkyvyyttä ja tehokkuutta. Euroalueen konkreettista toimintaa pyritään parantamaan komission alustavan työn pohjalta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia. Neuvoston ja euroryhmän sujuvasta yhteistyöstä ja tiedonvaihdesta huolehditaan.

Tämän ohjelman kattamalla kaudella jotkin jäsenvaltiot saattavat täyttää tarvittavat vaatimukset euron käyttöön ottamiseksi, kun taas toiset saattavat hakea ERM II -valuuttakurssimekanismin jäsenyyttä. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota varmistavat jäsenvaltioiden tasavertaisen kohtelun tältä osin, mutta ne takaavat samalla, että neuvosto arvioi perusteellisesti kaikkia tällaisia tapauksia ja varsinkin komission ja EKP:n lähentymiskertomuksia.

Julkistalouden laatu ja kestävyys

Globalisaatio ja väestökehitys edellyttävät, että jäsenvaltiot ja EU kokonaisuudessaan parantavat pitkän aikavälin talouden ja julkisen talouden kestävyttä vakaan talouskasvun ja vaurauden säilyttämiseksi. Julkistalouden laatu sekä kansallisessa että EU:n politiikanteossa on olennaista kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Lissabonin strategian mukaisesti. Julkisen talouden laadun ja kestävyysparantaminen edellyttää lisäanalyysia julkisten menojen koostumuksesta, julkisen rahoituksen kohdentamiskeinoista ja julkisten toimien mahdollisuuksista vastata väestön ikääntymisestä johtuvaan haasteeseen.

Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota tarkastelevat sen vuoksi neuvostossa huolellisesti julkistalouden laatua ja kestävyttä koskevaa vuosikertomusta ja pyrkivät antamaan tavoitteelliset päätelmät julkistalouden laadusta.

Lisäksi puheenjohtajavaltiot tarkastelevat uudelleen väestön ikääntymistä koskevaa kolmiosaista strategiaa tukeutuen keväällä 2009 annettavaan kertomukseen arvioista ikäsidonnaisista menoista pitkällä aikavälillä ja syksyllä 2009 annettavaan kertomukseen jäsenvaltioiden julkistalouden kestävydestä.

Rahoitusalan vakaus

Suunnitelmaa tärkeimmistä keinoista rahoitusmarkkinoiden häiriöihin vastaamiseksi viedään eteenpäin (avoimuuden ja tiedottamisen tehostaminen, arvostamisstandardien parantaminen, vakauden valvontaa koskevien säännösten ja rahoitusalan riskinhallinnan tehostaminen sekä markkinoiden toiminnan parantaminen, johon kuuluu myös luottoluokituslaitosten toiminta), jotta siinä käsiteltäviin kysymyksiin löydettäisiin konkreettisia vastauksia.

Rahoitusmarkkinoiden kehitystä seurataan korostaen unionin makrotaloudellista vakautta. Lisäksi pyritään parantamaan rahoitusalan valvontajärjestelmien tehokkuutta ja lähentymistä, vakauden valvontaa koskevaa sääntelyä pankkialalla sekä talouden vakautta koskevia EU:n puitteita, mihin kuuluvat myös kriisinhallintajärjestelyt.

Unioni edistää valtioiden omistamia sijoitusyhtiöitä koskevaa yhteistä lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon kansalliset valtaoikeudet ja joka on komission ehdottamien ja Eurooppa-neuvoston kannattamien viiden periaatteen mukainen. Neuvosto tukee tavoitetta päästä kansainvälisellä tasolla yhteisymmärrykseen valtioiden omistamien sijoitusyhtiöiden vapaaehtoisista käytännesäännöistä ja määritellä sijoitusten kohdemaita koskevat periaatteet kansainvälisellä tasolla.

Tilastot

Puheenjohtajavaltiot jatkavat pyrkimyksiä toimittaa korkealuokkaisia, luotettavia ja asianmukaisia virallisia EU:n tilastoja ottaen huomioon Euroopan tilastoja koskevat käytännesäännöt ja käyttäjien tarpeet. Näihin tavoitteisiin pääsemiseksi puheenjohtajavaltiot pyrkivät aktiivisesti tehostamaan EU:n tilastojärjestelmää ja tukemaan lainsäädäntö- ja täytäntöönpanoprosessia. Lisäksi puheenjohtajavaltiot edistävät yhteistyötä järjestelmien, välineiden ja prosessien kehittämisessä, vahvistetulla EU:n tilastojärjestelmällä käyttöön otettujen mahdollisuuksien mukaisesti. Vaikka uusia tietoja tarvitaankin, puheenjohtajavaltiot keskittyvät painopisteiden asettamiseen, kohderyhmien vastuun keventämiseen ja kustannustehokkuuteen.

Vuotuinen talousarviomenettely

Puheenjohtajavaltiot toimivat tiiviissä yhteistyössä kehittääkseen ja parantaakseen edelleen vuotuista talousarviomenettelyä perustamissopimuksen puitteissa. Tähän kuuluvat myös Lissabonin sopimuksen voimaan tullessa käyttöön otettavat muutokset. Lisäksi ne pyrkivät yhteistyössä toimielinten kanssa tehostamaan edelleen EU:n hallintoa. Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusten tarkasteluun kiinnitetään lisähuomiota.

KILPAILUKYKY / SISÄMARKKINAT

Sisämarkkinat

Puheenjohtajavaltiot pitävät erittäin tärkeänä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, joka on ennakkoehto EU:n kilpailukyvyn lisääntymiselle, koska sillä vauhditetaan kasvua ja luodaan lisää ja parempia työpaikkoja, sekä Lissabonin strategian tavoitteisiin pääsemiselle.

Puheenjohtajavaltiot pitävät sisämarkkinakatsauksen jatkotoimia hyvin tärkeänä aiheena. Käsiteltäessä sisämarkkinakatsauksessa lueteltuja lainsäädäntöehdotuksia sekä muita aloitteita puheenjohtajavaltiot keskittyvät aiheisiin, joilla edistetään vaurautta, kasvua ja työllisyyttä poistamalla neljän perusvapauden jäljellä olevia esteitä, jotta kansalaiset ja yritykset, myös pk-yritykset, voivat täysin hyötyä sisämarkkinoista. Lisäksi keskitytään kuluttajien luottamuksen parantamiseen esimerkiksi kuluttajia koskevien tulostaulujen avulla ja yritysten luottamuksen parantamiseen sisämarkkinoilla sekä sisämarkkinoiden hyödyistä tiedottamiseen. Tässä yhteydessä on tärkeää kehittää markkinoiden seurantajärjestelmä, parantaa kansallisten viranomaisten ja EU:n toimielinten yhteistyötä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon osalta sekä virtaviivaistaa sisämarkkinoiden ongelmienratkaisumekanismeja.

Puheenjohtajavaltiot kiinnittävä erityistä huomiota siihen, että palveludirektiivi saatetaan ajoissa ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tavaroiden vapaan liikkumisen alalla huomiota kiinnitetään äskettäin hyväksytyn "tuotepaketin" soveltamiseen.

Alakohtaisten aloitteiden ja lainsäädäntöehdotusten osalta puheenjohtajavaltiot sitoutuvat edistämään tai saattamaan päätökseen työn, joka liittyy yksittäisiin asioihin kuten "puolustuspakettiin" sekä lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin, kosmeettisia valmisteita koskevan asetuksen ja rakennusaineita koskevan asetuksen tarkistuksiin.

Kilpailukyvyn ulkoinen ulottuvuus

Globalisaatio tarjoaa uusia tilaisuuksia. Jotta EU voisi tarttua näihin tilaisuuksiin, puheenjohtajavaltiot sitoutuvat edistämään kilpailukyvyn täysin yhdenmukaisen ulkoisen ulottuvuuden kehittämistä muun muassa varmistamalla, että sisäisiä ja ulkoisia politiikkoja sovelletaan johdonmukaisesti ja toisiaan tukevasti.

Onnistuneella kauppapolitiikalla voidaan vaikuttaa merkittävästi kasvuun ja työllisyyteen, joten sitä pidetään kasvua ja kilpailukykyä koskevan EU:n politiikan olennaisena osana. Puheenjohtajavaltiot tukevat EU:n pyrkimyksiä edistää vastavuoroisen edun pohjalta vapaata kauppaa ja avoimuutta. Tähän voitaisiin sisällyttää muun muassa sääntely-yhteistyö, normien lähentäminen, sääntöjen vastaavuus, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen valvonta sekä muita merkittäviä aloja markkinoiden avoimuuden edistämiseksi tasapuolisen kilpailun hengessä ja kauppavirtojen kasvattamiseksi.

Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota jatkavat sen vuoksi työtä globaalia Eurooppaa koskevan komission tiedonannon täytäntöön panemiseksi. Lisäksi ne pyrkivät uusimaan globaalia Eurooppaa koskevan EU:n sitoumuksen pyytämällä komissiota laatimaan ajantasaistetun selvityksen virallisena ja oleellisena osana Lissabonin strategiaa.

Pk-yrityksiä koskeva politiikka

Pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat avainasemassa kestäväen kasvun ja työpaikkojen varmistamisessa Euroopassa. Pk-yrityksiä koskevassa EU:n politiikassa olisi keskityttävä pk-yritysten kasvuun. Moitteettomasti toimivat sisämarkkinat, hyvät toimintaedellytykset ja "pienet ensin" -periaatteen sisällyttäminen asiaankuuluviin lainsäädännön ja politiikan aloihin ovat tärkeitä edellytyksiä kasvavien ja suorituskykyisten pk-yritysten kannalta. Puheenjohtajavaltiot tutkivat lisämahdollisuuksia pk-yritysten toimintaedellytysten parantamiseksi. Sen vuoksi ne aikovat varmistaa, että komission tulevasta pienyrityksiä koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta "Small Business Act for Europe", jossa pk-yrityksiä koskevaa politiikkaa käsitellään kokonaisvaltaisesti, käydään perusteellinen keskustelu ja toimitaan sen mukaisesti.

Puheenjohtajavaltiot kiinnittävät asianmukaista huomiota siihen, että pk-yritysten pääsyä markkinoille sekä osallistumista julkisiin hankintoihin ja rajatylittävään kauppaan helpotetaan edelleen, niitä varten säädetään perustelluissa tapauksissa yhteisön säännösten tutkimisen jälkeen poikkeuksista EU:n lainsäädännön mukaisista hallinnollisista vaatimuksista, ja pk-yritysten tukemista tehostetaan. Puheenjohtajavaltiot aloittavat yksityistä eurooppayhtiötä koskevan lainsäädäntöehdotuksen tarkastelun heti, kun komissio on tehnyt asiaankuuluvan ehdotuksen. Lisäksi puheenjohtajavaltiot pitävät tärkeinä rahoitusmahdollisuuksien ja EU:n ohjelmiin osallistumisen parantamista sekä riskipääomaa koskevan toiminnan lainsäädäntöympäristön parantamista. Puheenjohtajavaltiot arvioivat, pitäisikö laajentuvien pk-yritysten kohtaamia kynnysvaikutuksia lieventää niiden kasvun helpottamiseksi. Puheenjohtajavaltiot kannattavat myös ensisijaisina kaikkia toimia, joiden tarkoituksena on tehdä yrittäjyydestä houkuttelevampi ja vapauttaa niiden henkilöiden kyvyt, joista ei muuten tulisi yrittäjiä.

Teollis- ja tekijänoikeudet

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät edelleen lisäämään yhdentymistä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan lainsäädännön alalla ja näiden oikeuksien täytäntöönpanon tehostamista sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti. Puheenjohtajavaltiot korostavat erityisesti sitä, että EU:n on löydettävä ratkaisut patenttioikeudenkäyntijärjestelmää ja yhteisöpatenttia varten. Ne pyrkivät edistämään kustannustehokkaan, oikeudellisesti turvatun ja korkealuokkaisen yhteisöpatentin sekä yhdenmetyt ja erikoistuneen patenttioikeudenkäyntijärjestelmän käyttöönottoa.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät parantamaan edelleen teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamista ja tehostamaan väärennösten torjuntaa erityisesti koordinoimalla paremmin jäsenvaltioiden toimenpiteitä ja vahvistamalla yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Tätä varten puheenjohtajavaltiot valmistelevat uuden toimintasuunnitelman väärennösten torjumiseksi (2009–2012). Toimintasuunnitelmaan sisältyvät kaikki väärennettyjen tavaroiden jakelutavat ja kaikentyyppiset väärennökset, muun muassa vaaralliset tavarat, jotka ovat uhka kuluttajien turvallisuudelle ja terveydelle sekä ympäristölle. Muita käsiteltäviä asioita ovat tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien vahvistaminen sekä julkisten tutkimuslaitosten toiminnasta johtuvien teollis- ja tekijänoikeuksien optimaalisen hyödyntämisen helpottaminen.

Teollisuuspolitiikka

Teollisuuspolitiikkaa koskeva markkinajohtoinen lähestymistapa, jossa keskitytään Euroopan yrityksille koituviin etuihin ja varmistetaan asianmukainen tasapaino kilpailukykyyn liittyvien vaatimusten ja kestävyys välillä, avaa uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja markkinoita maailmantaloudessa. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota kiinnittävät erityistä huomiota moitteettomasti toimiviin sisämarkkinoihin, edelläkävijämarkkinoihin edistämällä aloitetta edelläkävijämarkkinoista, kansainvälisten standardien kehittämiseen aktiivisesti EU:ssa sekä ympäristöteknologioiden dynaamisten markkinoiden kehittämiseen.

Yleisemmin puheenjohtajavaltiot varmistavat, että toteutetaan jatkotoimenpiteitä kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa sekä kestävästä teollisuuspolitiikkaa koskevan komission tiedonannon ja toimintasuunnitelman osalta ja teollisuuspolitiikkaa koskevien äskettäisten tiedonantojen täytäntöönpanon osalta. Samalla jatketaan työtä alakohtaisia aloitteita teollisuuspolitiikassa koskevien komission tiedonantojen täytäntöönpanon ja seurannan osalta.

Teollisen toiminnan kannalta välttämättömiä raaka-aineita on tulevaisuudessa saatavilla niukasti. Puheenjohtajavaltiot odottavat kiinnostuneina sellaisen raaka-aineita koskevan EU:n strategian esittämistä, jossa keskitytään näiden voimavarojen kestävästä käyttöön.

Kilpailupolitiikka

Kilpailu on kilpailukyvyyn ennakkoehto. Kilpailukykyisistä ja dynaamisista markkinoista hyötyvät sekä yritykset että kuluttajat. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota jatkavat valtiontuen toimintasuunnitelman käsittelyä kilpailupaineiden lisäämiseksi tavoitteena hyödyttää kuluttajia pitämällä hinnat alhaisina ja tarjota suurempi valikoima tavaroita ja palveluja. Yleisemmin ottaen yhteyksiä kilpailun, kilpailukyvyyn ja innovoinnin välillä ja niiden synergiaa analysoidaan edelleen. Puheenjohtajavaltiot käsittelevät myös aloitteita, joita komissio esittää yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita käsittelevän, vuoden 2008 alkupuoliskolla tarkastellun valkoisen kirjan perusteella.

Sääntelyn parantaminen

Sääntely-ympäristö, jossa yritykset toimivat, on olennaisen tärkeä niiden kilpailukyvyyn ja kasvun kannalta ja työpaikkojen luomiseksi. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota sitoutuvat edistämään edelleen lainsäädännön parantamista erityisesti yritysten hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi sekä selkeän, yksinkertaisen ja tehokkaan lainsäädännön edistämiseksi. Pk-yrityksiin kiinnitetään tässä yhteydessä erityistä huomiota. Komission vuonna 2008 antama tiedonanto "Sääntelyn parantamista Euroopan unionissa koskeva toinen strateginen katsaus" tarjoaa tilaisuuden arvioida tähänastista edistymistä ja määritellä seuraavia toimia.

Vaikutustenarvioinnit ovat keskeisiä välineitä lainsäädännön parantamiseksi. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota varmistavat, että vaikutustenarvioinneissa otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ja että niitä tarkastellaan entistä järjestelmällisemmin. Vaikutustenarviointien laatua pyritään edelleen parantamaan, ja ulkoisten sidosryhmien kuulemista pyritään tehostamaan.

Säännöllisesti tarkistettavan yksinkertaistamisohjelman puitteissa esitettyjä ehdotuksia pyritään käsittelemään nopeasti, jotta saataisiin konkreettisia tuloksia yrityksiä varten. Puheenjohtajavaltiot odottavat kiinnostuneina yksinkertaistamista koskevaa komission mahdollista tilanneselvitystä, jossa esitetään myös katsaus asiaa koskeviin tuleviin ehdotuksiin. Puheenjohtajavaltiot pitävät tärkeänä, että yksinkertaistamisen seuraukset esitetään selkeästi kaikissa kyseisissä ehdotuksissa.

Puheenjohtajavaltiot seuraavat tiiviisti myös edistymistä kohti tavoitetta vähentää EU:n lainsäädännöstä koituvia hallinnollisia rasitteita 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Hallinnollisten rasitteiden mittaamisen tuloksia määritetyillä painopistealoilla seurataan tarkoin. Tässä yhteydessä kiinnitetään huomiota hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseen esimerkiksi hyödyntämällä yhteentoimivia tiedotus- ja viestintätekniikkoja.

Puheenjohtajavaltiot edistävät parempaa sääntelyä koskevien periaatteiden toteuttamista EU:n lainsäädäntöprosessissa kaikilla asiaankuuluvilla politiikanaloilla sekä kansalaisten, kuluttajien ja yritysten mahdollisuuksia tutustua säädösteihin esimerkiksi Internetin välityksellä. Puheenjohtajavaltiot raportoivat edistymisestä säännöllisesti neuvostolle.

Tulli

Ensisijaisen tärkeää tulee olemaan uudistetun tullikoodexin käsittelyn loppuun saattaminen, varsinkin yhteisymmärrys keskitetyn tullauksen taloudellisista seurauksista.

Lisäksi painotetaan paperittomasta tullin ja kaupan toimintaympäristöstä tehdyn päätöksen 70/2008/EY jatkotoimia, jotta välttyttäisiin viiveiltä sähköistä tullausta koskevien hankkeiden käyttöönotossa. Puheenjohtajavaltiot käynnistävät pohdinnan valvontamenetelmistä sen varmistamiseksi, että talouden toimijoita kohdellaan tasavertaisesti ja tulliviranomaiset toimivat yhtä tehokkaasti.

Väärennösten torjunta säilyy yhtenä painopisteenä, ja puheenjohtajavaltiot pyrkivät tehostamaan EU:n tulliviranomaisten toimintaa tämän suhteen.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat tulliliiton 40-vuotisjuhlaa vietettäessä työtä, joka koskee tullin tulevia tehtäviä ja sen ainutlaatuista vaikutusta kansainvälisen toimitusketjun turvallisuuteen ja kaupan helpottamiseen. Eräs tarkasteltavista kysymyksistä on tarve varmistaa johdonmukaisuus strategisten tavoitteiden ja parhaillaan toteutettavia aloitteita (sähköinen tullaus, uudistettu tullikoodexi) koskevien tavoitteiden välillä. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät saamaan aikaan kunnianhimoisen sopimuksen tupakkatuotteiden laittoman kaupan torjumiseksi ja toimimaan aktiivisesti WHO:n puitteissa käytävissä kansainvälisissä neuvotteluissa.

Rahoituspalvelut

Yhdentääkseen edelleen EU:n rahoitusmarkkinoita, myös vähittäisrahoituspalveluja, tulevat kolme puheenjohtajavaltiota pyrkivät edistämään yhdennettyjä eurooppalaisia markkinoita rahoituspalvelualalla vuosina 2005–2010 koskevan EU:n strategian täytäntöönpanoa ja edistävät säännösten ajantasaistamista, mikä on tarpeen rahoitusmarkkinoiden uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät yhteisymmärrykseen kahdesta strategisesta asiasta. Ensimmäinen on uuden vakavaraisuusjärjestelmän luominen vakuutusosalalle (Solvenssi II) vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan parantamiseksi sekä Euroopan vakuutusalan yleismaailmallisen kilpailukyvyn vahvistamiseksi. Toinen on yhteissijoitusyritysdirektiivin uudistaminen sen varmistamiseksi, että investoijat saavat asianmukaiset tiedot kustannuksista ja suorituskyvystä valitessaan rahastoja ja alan on helpompi saada kustannussäästöjä ja hyötyä erikoistumisesta kautta koko rajat ylittävän järjestelmän kaikkialla yhtenäismarkkinoilla. Myös arvopaperilakia, erityisesti maksu- ja selvitysjärjestelmiä koskevan direktiivin ja vakuusdirektiivin tarkistusta, tullaan käsittelemään. Lisäksi puheenjohtajavaltiot lisäävät pyrkimyksiä tehokkaiden eurooppalaisten puitteiden kehittämiseksi arvopaperikauppojen selvitystoimintaa varten. Ne tutkivat myös mahdollisuuksia yhdentää edelleen yhdenmukaistamattomien investointirahastojen markkinoita EU:ssa.

Huolimatta viime vuosien edistymisestä kuluttajat eivät vielä ole voineet hyödyntää täysin yhtenäismarkkinoiden etuja vähittäisrahoituspalvelujen osalta. Näin ollen tulevat kolme puheenjohtajavaltiota aikovat edistää kiinnitysluottojen yhdenmukaistamista kuluttajansuojan lisäämiseksi ja EU:n sisäisten luottomarkkinoiden toimivuuden ja vakauden tehostamiseksi. Puheenjohtajavaltiot jatkavat myös vähittäisrahoituspalveluja koskevan komission vihreän kirjan mukaisten aloitteiden käsittelyä: tähän kuuluvat pankkitilien liikkuvuuteen, korvaavien tuotteiden jakeluun ja talouslukutaitoon liittyvät kysymykset. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös varmistamaan, että Euroopan kuluttajilla on pian käytettävissään nopeat, turvalliset ja kustannustehokkaat maksupalvelut erityisesti markkinavetoisen SEPA-aloitteen ansiosta.

Nykyisten rahoitusalan valvontajärjestelmien tehokkuuden ja lähentymisen parantaminen valvomalla Lamfalussyn menetelmän tarkistuksesta annettujen neuvoston päätelmien täytäntöönpanoa ja tehostamalla rajatylittävien ryhmittymien valvontaa on eräs painopisteistä Euroopan teollisuuden yleismaailmallisen kilpailukyvyn vahvistamiseksi sekä vakauden ja luottamuksen lujittamiseksi rahoitusmarkkinoiden levottomuuden aikoina. Puheenjohtajavaltiot vauhdittavat työtä, joka koskee tulevaa ehdotusta vakavaraisuusdirektiivien muuttamiseksi. Ehdotuksessa tehostetaan vakavaraisuus- ja valvontasäännöksiä pankkialalla. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät lokakuussa 2007 annettujen neuvoston päätelmien pohjalta parantamaan edelleen rahoitusalan vakautta koskevia EU:n säännöksiä, myös kriisinhallintajärjestelmien tehokkuutta.

Lisäksi puheenjohtajavaltiot aloittavat avoimen keskustelun EU:n rahoituspalvelupolitiikan mahdollisista seuraavista vaiheista vuoden 2010 jälkeen, komission mahdolliset aloitteet huomioon ottaen.

Yleishyödylliset taloudelliset palvelut

Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota ovat tietoisia siitä, että yleishyödylliset taloudelliset palvelut ovat merkittäviä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden sekä kilpailukyvyn ja talouskasvun turvaamisen kannalta. Moitteettomasti toimivat sisämarkkinat ovat sopusoinnussa yleishyödyllisten taloudellisten palvelujen erityispiirteiden ja taloudellisten ja toiminnallisten rajoitteiden kanssa.

Puheenjohtajavaltiot varmistavat yleishyödyllisistä taloudellista palveluista marraskuussa 2007 annetun komission tiedonannon huomioon ottaen, että tämän alan tapahtumia seurataan tiiviisti. Tähän kuuluvat muun muassa verkkotoimialoja koskevat alakohtaiset aloitteet, joita saatetaan ehdottaa, opastus yleishyödyllisiä taloudellisia palvelujen koskevien EU:n sääntöjen soveltamiseksi, valtiontukia koskevan "Altmark-paketin" arviointi sekä aloitteet, joiden tarkoituksena on selkeyttää institutionalisoituihin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin, toimilupiin ja julkisiin hankintoihin sovellettavia sääntöjä. Lisäksi puheenjohtajavaltiot varmistavat, että komissiolta tästä aiheesta mahdollisesti saatavia ehdotuksia tarkastellaan perusteellisesti.

Yhtiöoikeus

Puheenjohtajavaltiot aloittavat yksityistä eurooppayhtiötä koskevan lainsäädäntöehdotuksen tarkastelun heti, kun komissio on esittänyt asiaankuuluvan ehdotuksen. Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota katsovat, että yhtiöoikeus ja kirjanpito kuuluvat painopistealoihin yritysten hallinnollisten rasitteiden keventämisessä EU:ssa. Ne korostavat yritysten toimintaympäristön yksinkertaistamista ja nykyaikaistamista ottaen huomioon parempaa sääntelyä koskevat periaatteet.

Julkiset hankinnat

Selkeät ja yksiselitteiset julkisia hankintoja koskevat säännöt ovat tarpeen pyrittäessä täysin yhdentyneisiin, hyvin toimiviin ja kilpailukykyisiin sisämarkkinoihin. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät päättäväisesti yhteisymmärrykseen direktiiviehdotuksista julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusosalalla. Ne aikovat myös seurata aiemman työn pohjalta toimilupia sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevia komission mahdollisia uusia aloitteita. Lisäksi tarkastellaan myönteisiä vaikutuksia, joita julkisilla hankinnoilla voisi olla pk-yrityksiin sovellettavan politiikan, innovoinnin ja ympäristön ("ympäristöä säästävät hankinnat") aloilla. Puheenjohtajavaltiot edistävät myös keskustelua julkisista hankinnoista sähköisin keinoin (sähköiset julkiset hankinnat).

Verotus

Välillisen verotuksen alalla puheenjohtajavaltiot aikovat saattaa päätökseen alennettuja arvonlisäverokantoja koskevan nykyisen lainsäädännön tarkistamisen ja jatkaa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää koskevien sääntöjen nykyaikaistamista, mm. rahoitus- ja vakuutuspalvelujen verokohtelun osalta. Ne aikovat myös edistää veropetosten torjuntaan liittyviä aloitteita ja jatkaa etenkin perinteisiä toimenpiteitä koskevaa keskustelua. Lisäksi ne pyrkivät sopimaan mahdollisimman pian valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelystä. Erityistä huomiota tullaan kiinnittämän myös keskusteluun, jota käydään tupakan verotusta koskevan direktiivin tarkistamisesta.

Ympäristö- ja energiaverotuksen osalta tunnustetaan jo laajasti, että verotuksella voidaan myötävaikuttaa ilmastonmuutosta koskevaan laajempaan toimintakehykseen sekä kestävän ympäristön suojeluun. Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan direktiivin tarkistamista tullaan siksi edistämään aktiivisesti.

Välittömän verotuksen alalla kolme puheenjohtajavaltiota aikovat käsitellä aktiivisesti kysymyksiä, jotka nousevat esille olemassa olevien mekanismien toimivuuden arvioinnin yhteydessä, sellaisen jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön ja keskinäisen avunannon lisäämiseksi, jonka tavoitteena on tehostaa petosten ja veronkierron torjumista Euroopan unionissa, edellyttäen, että hallinnolliset ja säännösten noudattamisesta johtuvat kustannukset eivät kasva suhteettomasti, ja verotuloja vaarantamatta. Ne käsittelevät etenkin niitä kysymyksiä, jotka komissio mahdollisesti ottaa esille säästöjen verotusta koskevan direktiivin toimivuutta koskevassa arvioinnissaan. Ne tukevat haitallisen verokilpailun purkamista käsittelevän käytännesääntötyöryhmän työtä, ja niiden ensisijaisena tavoitteena on päästä sopimukseen tulevasta työpaketistä. Lisäksi saatetaan tutkia mahdollisuuksia parantaa kansallisten verotusjärjestelmien yhteensovittamista.

Matkailu

Matkailu on tärkeä talouden ala, jolla on erittäin voimakas työllistävä vaikutus Euroopan unionissa. Puheenjohtajavaltiot aikovat osaltaan tukea tämän alan kilpailukykyä ja kasvua pitäen samalla mielessä sosiaaliset, taloudelliset sekä ympäristöön ja kestävyysliittävät näkökohdat, komission tiedonannon "Kestävää ja kilpailukykyistä eurooppalaista matkailua koskeva toimintaohjelma" pohjalta. Vuoden 2008 Euroopan matkailufoorumia isännöi Ranska.

TUTKIMUS, OSAAMINEN JA INNOVOINTI

Tutkimus

Tulevat kolme puheenjohtajavaltiota pitävät hyvin tärkeänä eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) kehittämistä edelleen. Puheenjohtajavaltiot aikovat jatkaa komission vihreän kirjan "Eurooppalainen tutkimusalue: uudet näköalat" pohjalta huhtikuussa 2008 aloitettua prosessia ja soveltaa avointa koordinoitimenetelmää koko eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamiseen erityisesti seuraavien, jo sovittujen ensisijaisten tavoitteiden osalta: luodaan tutkimuksen sisämarkkinat ympäristössä, joka edistää innovointia ja osaamisen vapaata liikkuvuutta ("viides vapaus"); tehdään EU:sta maailman houkuttelevin alue niin eurooppalaisille kuin ei-eurooppalaisille tutkijoille; laaditaan johdonmukainen ja ennakoiva strategia kansainvälistä tieteellistä ja teknologista yhteistyötä varten; ja hyödynnetään kansallisten ja eurooppalaisten tiede- ja teknologiaohjelmien koordinointiin liittyvät mahdollisuudet. Lisäksi puheenjohtajavaltiot aikovat edistää seuraavia neljää jäljellä olevaa toimintapoliittista ERA-aloitetta: "eurooppalaista tutkijapassia" koskeva kumppanuus; oikeudelliset puitteet yleiseurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja varten, erityisesti Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumin (ESFRI) tiekartan täytäntöönpano; yhteinen ohjelmasuunnittelu ja yhteiset ohjelmat; sekä politiikkakehys kansainvälistä tiede- ja teknologiayhteistyötä varten. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät varmistamaan ERAn tehokkaan hallinnoinnin sekä Ljubljanan prosessin ohjelmasuunnittelun ja seurannan.

Puheenjohtajavaltiot aikovat helpottaa kuudennen puiteohjelman loppuarviointiin liittyvää työtä ja sen pohjalta seitsemännen puiteohjelman väliarvioinnissa 2010 käytettävän menetelmän valmistelua. Tämä tarkoittaa etenkin ohjelmien vaikutusten arvioinnissa käytettävien indikaattoreiden laatimista.

Muita puheenjohtajavaltioiden tutkimuksen alalla tärkeinä pitämiä asioita ovat Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) toiminnan sujuva käynnistäminen sekä tutkimuksen edistäminen tieto- ja viestintätekniikan, vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavan teknologian ja meriteknologian aloilla.

Puheenjohtajavaltiot aikovat jatkaa valtion ja hallitusten päämiesten maaliskuussa 2008 vahvistaman strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelma) täytäntöönpanoa tutkimusta, kilpailukykyä, ympäristöä ja energiaa koskevien politiikkojen välisen yhteistyön pohjalta.

Innovointi

Innovointi ja innovatiiviset tuotteet ja palvelut sekä niiden menestyminen markkinoilla ovat EU:n kilpailukyvyn avainelementtejä. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät varmistamaan, että vuonna 2006 hyväksytyn EU:n innovaatiostrategian täytäntöönpanoa seurataan ja arvioidaan, erityisesti rahoituksen, teollis- ja tekijänoikeuksien ja niiden suojelun sekä edelläkävijämarkkinoiden ja klustereiden edistämisen osalta. Lisäksi ne kiinnittävät erityistä huomiota Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin, yhteisten teknologia-aloitteiden ja 169 artiklaan perustuvien ohjelmien oikea-aikaiseen täytäntöönpanoon ja sujuvaan toteuttamiseen sekä uusien yhteisten teknologia-aloitteiden ja 169 artiklaan perustuvien ohjelmien käynnistämiseen tarvittaessa. Puheenjohtajavaltiot aikovat myötävaikuttaa käynnissä olevan standardointitoimintasuunnitelman ajantasaistamiseen. Lisäksi ne aikovat työstää komission tulevaa tiedonantoa, jonka aiheena on Euroopan klusteripolitiikka. Lopuksi puheenjohtajavaltiot aikovat hyödyntää Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuotta 2009 korostaakseen innovoinnin merkitystä Euroopan tulevaisuudelle.

Koulutus ja ammattikoulutus

Korkeatasoinen koulutus ja ammattikoulutus luovat perustan, jonka pohjalta voidaan luoda parempia työpaikkoja ja pitää yllä kasvua. Koulutus 2010 -ohjelmaa koskevan loppuraportin laatimiseen ja tämän prosessin tulevaisuuteen vuodesta 2010 eteenpäin kiinnitetään erityistä huomiota. Tässä yhteydessä keskitytään aiheisiin, jotka ovat saaneet laajaa huomiota yleisessä poliittisessa keskustelussa kuluneen vuosikymmenen aikana.

Puheenjohtajavaltioiden ensisijaisina pitämät asiat perustuvat kolmeen strategiseen tavoitteeseen: laatu, saavutettavuus ja kumppanuus. Yhteistyötä Kööpenhaminan prosessin kanssa tehostetaan. Samaan aikaan ja Kööpenhaminan prosessiin liittyen kolme puheenjohtajavaltiota aikovat edistää työtä EU:n tasolla kehittämällä eurooppalaisen opintosuoritusten siirtojärjestelmän ammatillista koulutusta varten (ECVET), mikä helpottaa alan liikkuvuutta, sekä antamalla sitä koskevat suositukset. Puheenjohtajavaltiot aikovat myös huolehtia aikuiskoulutuksesta annettujen neuvoston päätelmien asianmukaisista jatkotoimista.

Elinikäisen oppimisen mahdollisuus kaikille – siten, että erityistä huomiota kiinnitetään koulunsa keskeyttäneisiin (perustamalla kohdennetumpia ohjausjärjestelmiä) ja globalisaation tuomiin haasteisiin – ja liikkuvuuden lisääminen ovat jatkossakin tärkeysjärjestyksessä korkealla, erityisesti opiskelijoiden, opettajien, aikuisten ja ammatillisessa koulutuksessa olevien nuorten osalta (Erasmus-, Leonardo-, Comenius- ja Grundtvig-ohjelmien kehittäminen).

Koulutusjärjestelmien nykyaikaistaminen on monien jäsenvaltioiden suurin huolenaihe. Oppilaitosten (koulujen ja yliopistojen) autonomiaan liittyviä kysymyksiä viedään eteenpäin; tavoitteena on kehittää tehokkaampia koulutusjärjestelmiä ja korostaa koulutuksen tärkeää asemaa osaamiskolmiossa (koulutus, tutkimus ja innovointi). Puheenjohtajavaltiot korostavat tässä yhteydessä koko koulutusjärjestelmän merkitystä: kannustetaan opiskelemaan luonnontieteitä, matematiikkaa ja tekniikkaa; tuetaan osaamisen ja innovaatioiden siirtoa; avataan oppilaitokset yksilöille ja koko yhteiskunnalle; ja edistetään oppilaitosten ja liike-elämän sekä työnantajien välistä kumppanuutta. Koulutuksen merkitystä innovoinnille ja Lissabonin prosessille korostetaan myös nimeämällä vuosi 2009 Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi.

Televiestintä ja tietoyhteiskunta

Kolme puheenjohtajavaltiota pyrkivät pääsemään lopulliseen yhteisymmärrykseen sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevien EU:n sääntelypuitteiden tarkistamisesta tämän 18 kuukauden jakson kuluessa.

Yleispalvelun soveltamisalan laajuutta koskevat kysymykset sekä kansainvälisiä verkkovierailumaksuja koskevan asetuksen toimivuuden arviointi ovat myös puheenjohtajavaltioiden asialistalla.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvien politiikkakysymysten puitteiden käsittelyä: i2010 – Kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta. Lisäksi ne valmistelevat perusteellista keskustelua seuraavien, nykyistä i2010-toimintaohjelmaa jatkavien strategisten puitteiden sisällöstä ja tavoitteista. Puheenjohtajavaltiot keskittyvät niihin mittaviin etuihin, joita tieto- ja viestintätekniikka tuovat mukanaan talouden eri aloille, ja kehittävät strategista ajattelua varmistaakseen tieto- ja viestintätekniikan tuotteiden ja palvelujen suurimman mahdollisen hyödyn kaikille eurooppalaisille toimijoille. Seuraavan sukupolven verkko (NGN), digitaalinen jako, osallisuus tietoyhteiskuntaan ja sähköisten palvelujen saatavuus ovat tärkeitä aiheita tässä yhteydessä.

Mitä tulee internetin kehittämiseen tulevaisuudessa, puheenjohtajavaltiot aikovat käsitellä erittäin nopeiden infrastruktuurien edistämistä EU:ssa, tavaroiden Internetiä (mm. radiotaajuustunnistus (RFID) ja muu sensoriteknologia), suojattuja matkaviestinpalveluja, turvallisuusriskikohtia ja roskapostikysymystä. Internetin hallinnoinnin suhteen ne aikovat edistää tosiasiallista kansainvälistä yhteistyötä ja Tunisissa vuonna 2005 järjestetyssä tietoyhteiskuntaa käsitelleessä huippukokouksessa hyväksyttyä tehostettua yhteistyöprosessia.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös pikaisesti pääsemään Euroopan parlamentin kanssa yhteisymmärrykseen internetiä käyttävien lasten suojelua koskevasta yhteisön ohjelmasta.

Puheenjohtajavaltiot käsittelevät komission tulevaa ehdotusta taajuusylijäämän koordinoitusta käytöstä, koska yhdenmukaistamista tarvitaan mittakaavaetujen aikaansaamiseksi ja lähetystaajuuksien tehokkaamman käytön täysimääräiseksi hyödyntämiseksi.

Avaruus

Toukokuussa 2007 annettiin neuvoston päätöslauselma neljännen avaruusneuvoston suuntaviivoista, joiden pohjalta Euroopan avaruuspolitiikkaa kehitetään seuraavassa esitetyllä tavalla samalla kun jatketaan Euroopan unionin ja Euroopan avaruusjärjestön välistä tiivistä kumppanuutta: jatketaan Galileo-paikannusjärjestelmän ja eurooppalaiseen maanhavainnointijärjestelmään kuuluvan GMES-hankkeen operatiivisen vaiheen valmistelua ja täytäntöönpanoa; käynnistetään uusia aloitteita, kuten esim. avaruussovellusten käyttö ilmastonmuutoksen torjunnassa, tiedon ja osaamisen Euroopan kehittämiseksi sekä Euroopan riippumattomuuden, turvallisuuden ja taloudellisen hyödyn lisäämiseksi; ja käsitellään kansainvälisen yhteistyön puitteiden kehittämistä, erityisesti avaruustutkimuksen alalla.

TYÖLLISYYS JA SOSIAALIPOLITIikka

Puheenjohtajavaltiot odottavat uudistettua sosiaalipoliittista ohjelmaa koskevaa tiedonantoa, joka komission on määrä toimittaa vuoden 2008 puolivälissä äskettäin toteutetun sosiaalisen todellisuuden kartoittamisen pohjalta. Ne aikovat varmistaa, että tämä tiedonanto ja siitä mahdollisesti seuraavat ehdotukset ja aloitteet käsitellään nopeasti ja perusteellisesti.

Viimeaikainen oikeuskäytäntö huomioon ottaen puheenjohtajavaltiot toteavat, että laajaa keskustelua siitä, miten voitaisiin varmistaa asiaan liittyvän EU-lainsäädännön avoin ja ennakoitava soveltaminen tällä alalla, jatketaan.

Työllisyys, joustoturva ja liikkuvuus

Korkea työllisyys ja osallisuus työmarkkinoihin ovat kasvun ja hyvinvoinnin olennaisia edellytyksiä ja paras tapa varmistaa sosiaalinen suojelu. Vaikka talous on kasvanut ja työllisyys lisääntynyt EU:ssa viime vuosina, Lissabonin työllisyystavoitteista – 70 % (kaikki), 60 % (naiset) ja 50 % (vanhemmat työntekijät) vuoteen 2010 mennessä – ollaan edelleen kaukana. Kolme puheenjohtajavaltiota pitävät työllisyyttä yhtenä kansalaisten suurimmista huolenaiheista, minkä vuoksi uusien ja parempien työpaikkojen luominen ja tarvittavien uudistusten toteuttaminen ovat hyvin korkealla EU:n asialistalla. Eurooppalaista lisäarvoa tällä alalla luodaan toteuttamalla Lissabonin strategiaa tehokkaasti ja johdonmukaisesti, erityisesti yhdennettyjä suuntaviivoja ja Euroopan työllisyysstrategiaa.

Puheenjohtajavaltiot sitoutuvat myötävaikuttamaan työelämän joustoturvan (flexicurity) käsitteen kehittämiseen kannustamalla jäsenvaltioita panemaan täytäntöön joustoturvaa koskevat yhteiset periaatteet, sellaisina kuin Eurooppa-neuvosto vahvisti ne joulukuussa 2007. Työmarkkinaosapuolilla on keskeinen rooli näiden periaatteiden täytäntöönpanossa ja arvioinnissa.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat maantieteellisen ja ammatillisen liikkuvuuden edistämistä, koska se on välttämätöntä Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi. Oikeuksien turvaaminen ammatillisen siirtymisen yhteydessä ja sosiaalisten oikeuksien siirtomahdollisuus ovat erityisen tärkeitä näkökohtia. Puheenjohtajavaltiot pyrkivätkin pääsemään sopimukseen direktiivistä, joka koskee vähimmäisvaatimuksia työntekijöiden liikkuvuuden lisäämiseksi parantamalla lisäeläkeoikeuksien hankkimista ja säilyttämistä, sekä viimeistelemään sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan täytäntöönpanoasetuksen. Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden jäljellä olevien esteiden poistamista pidetään myös erittäin tärkeänä. Työmarkkinaosapuolten rajatylittävää ja Euroopan tasolla käytävää vuoropuhelua edistetään.

Puheenjohtajavaltiot korostavat Euroopan työllisyysstrategian, EU:n tason keskinäisen oppimisprosessin ja muiden työllisyyttä suoraan tai välillisesti lisäävien politiikkojen ja toimenpiteiden merkitystä; näitä ovat esim. elinikäinen oppiminen, ammatillinen koulutus, aktiivisena ikääntyminen, perhe- ja työelämän yhteensovittaminen, rahalliset kannustimet verotus- ja etuusjärjestelmissä sekä pimeän työn ja sosiaaliturvajärjestelmien väärinkäytön torjuminen.

Työlainsäädäntö

Kolme puheenjohtajavaltioita aikovat jatkaa neuvostossa parhaillaan käsiteltävänä olevien asioiden työstämistä. Erityisesti ne pyrkivät Euroopan parlamentin kanssa lopulliseen yhteisymmärrykseen työaikaa ja vuokratyöntekijöiden työehtoja koskevista direktiiviehdotuksista.

Työterveyden ja työturvallisuuden alalla puheenjohtajavaltioiden tavoitteena on edistää sähkömagneettisia kenttiä koskevan direktiivin, biologisia aineita koskevan direktiivin ja raskaana olevien työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevan direktiivin muuttamista koskeviin direktiiveihin liittyvää työtä tai saada se päätökseen.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät pääsemään sopimukseen eurooppalaista yritysneuvostoa koskevan direktiivin tarkistamista koskevasta ehdotuksesta.

Sosiaalipolitiikka

Puheenjohtajavaltioiden selvästi tärkeimpänä tavoitteena tällä alalla on edistää työmarkkinoilta kauimpana olevien ja vähäosaisimpien aktiivista osallistamista. Erityistä huomiota kiinnitetäänkin työmarkkinoihin sekä vammaisten, etnisen alkuperänsä vuoksi vähäosaisten ja maahanmuuttajataustaisten henkilöiden sosiaaliseen integroimiseen. Konkreettisella tasolla puheenjohtajavaltiot aikovat työstää aktiivisen osallistamisen yleisiä periaatteita koskevaa suositusta, joka komission on määrä antaa, ja edistää avoimen koordinoitimenetelmän soveltamista sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden aloilla.

Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen on yhteinen tavoite ja ansaitsee runsaasti poliittista näkyvyyttä. Tätä varten jatketaan Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuotta koskevan päätöksen valmistelua. Vuonna 2008 järjestettävä ministerikokous ja pyöreän pöydän keskustelu köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä sekä köyhyydestä kärsivien vuotuinen tapaaminen tulevat olemaan tärkeitä tähän aiheeseen liittyviä tapahtumia.

Nuoriso

Eurooppalainen nuorisosopimus ja komission tiedonanto "Nuorten saaminen täysipainoisemmin mukaan koulutukseen, työelämään ja yhteiskunnan toimintaan" ovat tärkeitä lähtökohtia nuorisoon liittyviä aloitteita laadittaessa.

Puheenjohtajavaltiot aikovat edistää nuorisonäkökulman huomioon ottamista asiaankuuluvien politiikan alojen ja poliittisten prosessien, esim. Lissabonin strategian, yhteydessä ja kehittää avointa koordinoitimenetelmää nuorisoalalla. Nuorten naisten ja miesten osallistumista Euroopan demokraattiseen elämään, heidän sosiaalista integroitumistaan, nuorisotyöttömyyden vähentämistoimenpiteitä sekä nuorten naisten ja miesten integroitumista työmarkkinoille edistetään ja nuorten kulttuurien välistä vuoropuhelua tuetaan. Nuorten tietoisuutta Euroopan yhdentymisestä ja eurooppalaisesta yhteistyöstä nuorisoalalla, heidän osallistumistaan EU:n nuoriso-ohjelmiin ja vapaaehtoistyöhön sekä heidän aktiivista panostaan siviiliyhteiskunnassa edistetään.

Puheenjohtajavaltiot laativat puitteet vuodesta 2010 alkaen tehtävälle yhteistyölle kaikissa jäsenvaltioissa vuonna 2008 toteutettavan tähänastisen yhteistyön arvioinnin pohjalta ottaen huomioon nuorten ja asiaan liittyvien sidosryhmien kuulemisen sekä vuonna 2009 esitettäväksi suunnitellun eurooppalaisen nuorisoraportin.

Väestörakenteen muutos

Merkittävät väestörakenteen muutokset ja niistä seuraavat sosiaaliset ja taloudelliset muutokset koskettavat kaikkia jäsenvaltioita. Jotta muutoksiin pystytään vastaamaan tehokkaasti, tarvitaan aloitteita ja toimenpiteitä monilla politiikan aloilla. EU:n tasolla puheenjohtajavaltiot edistävät tietojen ja hyvien käytäntöjen tehokkaampaa vaihtoa mm. eurooppalainen perheallianssi -aloitteen puitteissa. Jäsenvaltioiden julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys ja hyvinvointijärjestelmien laadun varmistamiseksi, terveydenhuoltojärjestelmien rahoituksellinen kestävyys mukaan luettuna, työllisyysaste on saatava korkeammaksi, erityisesti vanhempien työntekijöiden osalta. Yhtä tärkeitä ovat toimet ja toimenpiteet, joilla mahdollistetaan työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen.

Ikääntyvässä yhteiskunnassa ikäihmisiin olisi asennoiduttava aiempaa myönteisemmin. Puheenjohtajavaltiot aikovat tukea aloitteita, joiden tavoitteena on luoda sellainen yhteiskunnallinen ympäristö, jossa ikääntyneitä kohdellaan kunnioittavasti ja arvokkaasti. Ikäihmisten tulisi voida elää tervettä, aktiivista ja itsenäistä elämää, osallistua yhteisöön ja nauttia paremmasta elämän laadusta. Hoitoa tarvitessaan heidän olisi voitava saada heitä arvostavaa korkealaatuista hoitoa. Ennaltaehkäisevä terveydenhoito on olennaisen tärkeää terveyden säilyttämiseksi ja korkeiden terveydenhuoltokustannusten välttämiseksi myöhemmin elämässä.

Yleishyödylliset sosiaalipalvelut

Korkealaatuisten yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen saatavuus on osa aktiivista osallistamista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Yleishyödyllisiä palveluja käsitelleen komission tiedonannon pohjalta jatketaan keskusteluja yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erityisluonteen tunnustamisesta sekä sellaisen vapaaehtoisen EU:n laatukehyksen laatimisesta, jolla ohjeistetaan laatustandardien asettamista, valvomista ja arviointia kansallisella tasolla. Valtiontukiin ja julkisiin hankintoihin liittyviä kysymyksiä voitaisiin vielä tarkastella yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen yhteydessä.

NAISTEN JA MIESTEN TASA-ARVO JA SYRJIMÄTTÖMYYS

Naisten ja miesten tasa-arvo – joka on yksi EU:n yleisistä tavoitteista – on tärkeä osa Lissabonin strategiaa ja keskeinen näkökohta kasvun ja työllisyyden kannalta. Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelma 2006–2010 ja Euroopan tasa-arvosopimus muodostavat kolmen puheenjohtajavaltion aloitteiden kehykset. Koska naisten ja miesten yhtäläinen taloudellinen riippumattomuus on ensiarvoisen tärkeää, erityistä huomiota tullaan kiinnittämään toimenpiteisiin, jotka liittyvät naisten ja miesten välisiin palkkaeroihin, osa-aikatyöhön ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin yrittäjänä, sekä toimenpiteisiin, jotka mahdollistaisivat työn, perheen ja yksityiselämän yhteensovittamisen sekä naisille että miehille. Tarkoituksena on käsitellä sukupuoleen liittyvien stereotyyppien poistamista koulu- ja työelämässä ja sitä, miten voitaisiin edistää naisten pääsyä päättävään asemaan. Naisiin kohdistuvan väkivallan torjunta saa erityistä huomiota.

Puheenjohtajavaltiot aikovat jatkaa Pekingin toimintaohjelman edistymisen arviointia ja sen täytäntöönpanoon liittyviä jatkotoimia. Ne aikovat tarkastella kysymystä, joka koskee naisia aseellisissa konflikteissa, sekä valmistella YK:lle raportin Pekingin toimintasuunnitelman jatkotoimista + 15.

Syrjintä loukkaa unionin perusarvoja ja sitä on torjuttava kaikilla tasoilla. Voimassa olevat direktiivit koskevat työelämän ulkopuolella ainoastaan sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän perusteella tapahtuvaa syrjintää. Näin ollen suoja muunlaista esim. vammaisuuteen perustuvaa syrjintää vastaan on heikompi. Tulossa on uusi direktiiviehdotus yhtäläisen kohtelun periaatteen noudattamisesta työelämän ulkopuolella.

Perusoikeusviraston toimeksiannon mahdollista tarkistamista käsitellään 31. joulukuuta 2009 mennessä.

TERVEYS JA KULUTTAJAT

Terveys

Puheenjohtajavaltiot aikovat edistää aktiivisesti työtä tällä tärkeällä alalla ja niiden tavoitteena on mahdollistaa hyvä terveys kaikille kansalaisille. Euroopan terveysstrategian käsittelyä edistetään joulukuussa 2007 ja kesäkuussa 2008 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti.

EU:n toimet voivat tuoda lisäarvoa niin potilaille kuin terveydenhuoltojärjestelmillekin erityisesti lisääntyvän liikkuvuuden yhteydessä. Potilaiden turvallisuuden ja terveydenhuollon laadun on oltava tulevien sääntelyjärjestelmien tavoitteena riippumatta siitä, liikkuuko rajan yli potilas, lääkäri vai palvelu. Tämän vuoksi puheenjohtajavaltiot pitävät tulevaa direktiiviehdotusta rajat ylittävästä terveydenhuollosta ensisijaisen tärkeänä, ja niiden tavoitteena on saada sitä koskevat neuvottelut päätökseen tulevien 18 kuukauden kuluessa.

Puheenjohtajavaltiot aikovat kiinnittää erityistä huomiota luovutettavien ja siirrettävien elinten saatavuuteen ja turvallisuuteen terveydenhuollon laadun ja potilaiden turvallisuuden parantamiseksi tällä alalla. Sähköisiä terveydenhuoltopalveluja ja terveydenhuoltoon liittyvän tiedon levittämistä ja jakamista tuetaan ja kehitetään edelleen.

Terveysten edistäminen ja tautien ehkäiseminen ovat eurooppalaisen kansanterveyspolitiikan ydin. Alkoholihaittojen vähentämistä koskevan yhteisön strategian täytäntöönpanon ja tupakoinnin torjuntaa koskevan toiminnan jatkamisen yhteydessä kiinnitetään enenevässä määrin huomiota lasten ja nuorten alkoholin- ja tupakkatuotteiden käyttöön.

Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskevan EU:n strategian täytäntöönpanoa jatketaan.

Rajatylyttävä tartuntatautien uhka ja muut kansanterveyteen kohdistuvat uhat edellyttävät tehostettua koordinoitua ja yhteistyötä EU:n tasolla. Puheenjohtajavaltiot haluavat lisätä poliittista tietoisuutta terveysuhista, ja niiden tavoitteena on tehostaa EU:n järjestelmiä sellaisten tehokkaiden seuranta- ja torjuntamekanismien luomiseksi, joissa kansalliset, EU:n ja globaalit laitokset ovat yhteydessä toisiinsa. Puheenjohtajavaltiot aikovat pitää myös antibioottiresistenssikysymyksen asialistallaan.

Yhteiskuntien ikääntymisen osalta puheenjohtajavaltiot haluavat kiinnittää erityistä huomiota Alzheimerin tautiin ja tehostaa EU:n tason toimilla tutkimuksen koordinoitua ja kokemusten vaihtoa näiden potilaiden hoidosta ja hoitajien huomioon ottamisesta. Toimia on jatkettava myös harvinaisten sairauksien osalta.

Lääkkeet ovat merkittävä tekijä kansalaisten terveyden edistämisessä. Puheenjohtajavaltiot tukevat EU:n yleistä tavoitetta tällä alalla, eli lääkkeiden laadun ja turvallisuuden parantamista, ja ne aikovat keskittyä EU:n lääketurvatoiminnan tehostamiseen ja rationalisoimiseen, antibioottiresistenssiin, lääkeväärennösten torjumiseen ja potilaiden informoimiseen. Puheenjohtajavaltiot aikovat lisäksi korostaa EU:n merkitystä innovatiivisten lääkkeiden kehittämisalueena.

Elintarviketurvallisuus

Nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason ylläpitämiseksi sekä kuluttajien etujen ajamiseksi puheenjohtajavaltioiden tavoitteena on viimeistellä elintarvikkeita ja ravintoarvomerkitöjä sekä uuselintarvikkeita koskevan lainsäädännön tarkistustyö komission tammi- ja helmikuussa 2008 toimittamien ehdotusten pohjalta.

Kuluttajat

Korkea kuluttajansuoja on toimivien sisämarkkinoiden kulmakivi. Puheenjohtajavaltioiden tavoitteena tällä alalla on kuluttajansuojasäännösten tarkistaminen kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia koskevan puitedirektiiviehdotuksen pohjalta, joka komission on määrä toimittaa vuoden 2008 loppuun mennessä. Säännösten tarkistamisen yleisenä tavoitteena on yksinkertaistaa kuluttajansuojasääntöjä ja lisätä niiden johdonmukaisuutta. Näin parannetaan sekä kuluttajien että yritysten oikeusvarmuutta.

Puheenjohtajavaltiot aikovat käsitellä myös kuluttajien ryhmäkannekysymystä ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Yksittäisten lainsäädäntöehdotusten osalta etusijalla ovat lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin ja kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksiin, pitkäkestoisiin lomatuotteisiin, jälleenmyyntiin ja vaihtoon liittyvien tiettyjen seikkojen osalta annetun direktiivin tarkistamisen nopea loppuunsaattaminen sekä kuluttajien mahdollisuudesta saada polttoainetaloutta koskevia tietoja annetun direktiivin tarkistaminen.

Urheilu

Puheenjohtajavaltiot ottavat huomioon urheilujärjestöjen ja urheilutoiminnan itsenäisyyden ja erityisluonteen ja keskittyvät urheilua koskevan komission valkoisen kirjan sekä siihen sisältyvän *Pierre de Coubertin* -toimintasuunnitelman jatkotoimiin urheilun yhteiskunnallisen ja taloudellisen ulottuvuuden sekä sen hallinnon osalta. Erityistä huomiota kiinnitetään muun muassa urheilun ja terveyden väliseen yhteyteen, dopingin torjuntaan – esimerkiksi vahvistamalla Euroopan asemaa Maailman antidopingtoimistossa – nuorten urheilijoiden koulutukseen sekä vapaaehtoistoiminnan tukemiseen.

KULTTUURI, AUDIOVISUAALIALA JA MONIKIELISYYS

Kulttuuri

Puheenjohtajavaltiot keskittyvät kulttuuria koskevan Euroopan toimintasuunnitelman ja kaudeksi 2008–2010 laaditun kulttuurialan työsuunnitelman toteuttamiseen käyttäen avointa koordinoitimenetelmää. Erityistä huomiota kiinnitetään siihen, miten kulttuurin saatavuutta voidaan parantaa varsinkin lasten ja nuorten keskuudessa ja kehittää synergioita kulttuurin ja koulutuksen välillä. Kulttuurin monimuotoisuuden edistäminen etenkin kulttuuri-ilmaisujen monimuotoisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn UNESCO:n yleissopimuksen puitteissa sekä kulttuurialan kanssa käytävä vuoropuhelu ovat edelleen asialistalla. Myös kulttuurien välistä vuoropuhelua edistetään erityisesti Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 täytäntöönpanon ja seurannan yhteydessä.

Puheenjohtajavaltiot korostavat edelleen kulttuuri- ja luovan työn alojen osuutta kasvun ja työllisyyden sekä kestävä kehityksen edistämisessä. Tällä alalla työskentelyä tukevat Eurostatin pyrkimykset kehittää kulttuuritilastojen tuottamista. Komission tulevaa tutkimusta kulttuuri- ja luovan teollisuuden kehittämistä edistävästä ympäristöstä aiotaan tarkastella huolella.

Puheenjohtajavaltiot aikovat käsitellä myös kulttuurihyödykkeiden ja -palveluiden sisämarkkinoiden tehostamista, parempien olosuhteiden luomista kulttuuri- ja luovien alojen ammattilaisille sekä taiteilijoiden ja taidekokoelmien liikkuvuuden parantamista.

Euroopan kulttuurikausi vuonna 2008 osoittaa Euroopan taiteellisen luomistyön rikkauden ja monimuotoisuuden. Lisäksi aletaan selvittää arkkitehtuurin roolia kestävä kehityksen kannalta.

Puheenjohtajavaltiot korostavat, että ne ovat sitoutuneet kartuttamaan ja suojaamaan Euroopan kulttuuriperintöä konkreettisten eurooppalaisten projektien avulla esimerkiksi suojaamalla kulttuuriomaisuutta ja torjumalla laitonta taide- ja arkistokauppaa. Kulttuurisisällön digitalisointi on huomattavan tärkeää säilytettäessä kulttuuriperintöä, joka on Euroopan kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden alkulähde, ja parannettaessa sen saavutettavuutta. Puheenjohtajavaltiot tukevat meneillään olevia prosesseja tällä alalla sellaisilla aloitteilla kuin Euroopan digitaalinen kirjasto.

Audiovisuaaliset kysymykset

Puheenjohtajavaltiot työskentelevät aktiivisesti seurataksaan komission aloitteita kehittää eurooppalaista luovaa verkkosisältöä ja edistää digitaaliajan luovaa kulttuurityötä. Euroopan luovan sektorin vahvistamiseksi ja aidon kulttuurisen monimuotoisuuden luomiseksi osana Lissabonin strategian tavoitteiden toteuttamista toiminnassa olisi otettava tarkoin huomioon teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat kansainväliset periaatteet ja Euroopan lainsäädäntö. Lisäksi puheenjohtajavaltiot myötävaikuttavat jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanoon ja varmistavat, että julkisella audiovisuaalialalla toimivat yritykset voivat kehittää toimintaansa ja palvelujaan digitaalisessa ympäristössä.

Monikielisyys

Komission on määrä antaa tiedonanto monikielisyyden edistämisestä (*Promoting Multilingualism: a shared Commitment*), jonka pohjalta puheenjohtajavaltiot jatkavat monikielisyyden edistämistä jäsenvaltioissa käyttämällä avointa koordinoitimenetelmää ja hyödyntämällä entistä paremmin eurooppalaisia ohjelmia ja aloitteita. Keskeisiä aloja tulevat olemaan kieltenopetus, mukaan lukien Barcelonassa vuonna 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston asettaman tavoitteen mukaisesti kahden vieraan kielen varhaisen kouluopiskelun edistäminen, sekä kieltenopetuksen edistäminen yliopistoissa ja ammatillisessa koulutuksessa, tietoisuuden lisääminen kieltenopiskelun merkityksestä kulttuurienvälisten taitojen ja Euroopan kilpailukyvyn kannalta, kulttuurituotantojen levitys sekä käännöstoiminnan ja tekstitettyjen elokuvien ja esitysten edistäminen.

KESTÄVÄ KEHITYS

Kestävän kehityksen strategia

Kolme puheenjohtajavaltiota ovat sitoutuneet tehostamaan Euroopan uudistetun kestävän kehityksen strategian täytäntöönpanoa, jotta voidaan vastata seitsemään tärkeimpään haasteeseen: ilmastonmuutos ja puhdas energia, kestävä liikenne, kestävä kulutus ja tuotanto, luonnonvarojen säilyttäminen ja hallinta, kansanterveys, sosiaalinen osallisuus, väestönkehitys ja muuttoliike. Strategiaan sisältyy myös maailmanlaajuisia haasteita, kuten köyhyys, sekä monialaisia kysymyksiä, kuten koulutus, tutkimus ja kehitys, rahoitus- ja taloudelliset välineet ja viestintä, toimijoiden mobilisointi ja menestyksen moninkertaistaminen. Tärkeä määräaika on vuoden 2009 joulukuu, jolloin Eurooppa-neuvosto tarkastelee toisen kerran ja komission seurantaraportin pohjalta edistymistä ja painopisteitä ja antaa yleislinjaukset kestävän kehityksen politiikasta, strategiasta ja ohjauskeinoista. Tässä yhteydessä Eurooppa-neuvosto tulee ottamaan huomioon myös Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian painopistealueet. Puheenjohtajavaltiot huolehtivat siitä, että kaikki neuvoston asiaankuuluvat kokoonpanot osallistuvat strategian jatkotoimiin.

Puheenjohtajavaltiot edistävät kestävää kulutusta ja tuotantoa sekä kestävää teollisuuspolitiikkaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman tehokasta täytäntöönpanoa sekä sen jatkotoimia. Työ suunnataan ennen kaikkea ekomuotoiludirektiivin, yhteisön ympäristömerkkijärjestelmän ja yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS) tarkistamiseen. Lisäksi erityistä huomiota tullaan kiinnittämään tuotteiden ympäristö- ja energiamerkintään ja siihen, että näiden alojen lainsäädännön välille (ympäristömerkki, ekomuotoilu ja energiamerkintä) on luotava parempia synergioita. Puheenjohtajavaltiot seuraavat tarkasti tiedonantoa ympäristöä säästävistä julkisista hankinnoista. Ne selvittävät myös, miten ympäristömyönteisten tuotteiden verokannustimia voidaan edistää.

Kansainvälisellä tasolla puheenjohtajat huolehtivat YK:n kestävän kehityksen toimikunnan (CSD) kokousten perusteellisesta valmistelusta. Näissä kokouksissa viedään toukokuussa 2009 päätökseen maataloutta, maaseudun kehittämistä, maaperää, kuivuutta, aavikoitumista ja Afrikkaa sekä monialaisia kysymyksiä koskeva työskentely. Puheenjohtajavaltiot osallistuvat aktiivisesti kestävää kulutusta ja tuotantoa koskevaan Marrakeshin prosessiin etenkin aloittamalla kymmenvuotisen toimintakehyksen valmistelut kestävää kulutusta ja tuotantoa koskevia ohjelmia varten vuoden 2009 jälkipuoliskolla.

Meripolitiikka

Puheenjohtajavaltiot työskentelevät yhdenmetyt meripolitiikan vahvistamiseksi komission sinisen kirjan ja sen toimintasuunnitelman pohjalta. Komissio esittää vuosina 2008 ja 2009 useita meren kestävään käyttöön liittyviä aloitteita muun muassa merenkulun ja kalastuksen aloilla ja toimittaa edistymisestä kertomuksen Eurooppa-neuvostolle joulukuussa 2009.

Puheenjohtajavaltiot aikovat edistää erityisesti hallinnointia, merivalvontaa ja merentutkimusta kansallisten korkean tason yhteyspisteiden verkoston välityksellä sekä tehostamalla jäsenvaltioiden välisiä ja EU:n erillisvirastojen välisiä koordinointimekanismeja ja käynnistämällä pilottiprojektin Välimerellä. Meriympäristön tilan parantamiseen pyritään panemalla täytäntöön meristrategiaa koskeva puitedirektiivi ja vettä koskeva toimintasuunnitelma. Puheenjohtajavaltioiden tavoitteena on lisäksi rajoittaa fosfaattien käyttöä rehevöitymisongelman rajoittamiseksi ja meriympäristön tilan parantamiseksi.

Meristrategiaa koskevan puitedirektiivin mukaisesti Välimeren aluetta varten laaditaan pitkän aikavälin vesistrategia.

Itämeri-strategia

Joulukuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota esittämään EU:n strategian Itämeren aluetta varten viimeistään kesäkuussa 2009. Strategian tarkoituksena on käsitellä EU:n politiikkojen avulla erityisesti Itämereen liittyviä kiireellisiä ympäristöhaasteita ja tehdä tästä alueesta meriympäristön osalta EU:n parhaiden käytäntöjen mallialue. Lisäksi sillä pyritään vastaamaan muihin alueellisiin haasteisiin, esim. edistämään kasvua ja kilpailukykyä, tukemaan markkinoiden syvempää yhdentymistä ja torjumaan järjestäytynyttä rikollisuutta. Sen on myös tarkoitus edistää alueen yhteenkuuluvuutta ja liittää se tiiviimmin unionin muihin alueisiin sekä luoda olosuhteet olemassa olevien varojen tehokkaammalle ja kohdennetummalle käytölle. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät siihen, että strategia voidaan hyväksyä syksyllä 2009.

YMPÄRISTÖ

Biodiversiteetti

Puheenjohtajavaltiot ovat sitoutuneet edistämään työtä biodiversiteetin tukemiseksi EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti erityisesti YK:n biodiversiteettisopimuksen yhteydessä. Biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuoden 2008 väliarviointi antaa yleiskäsityksen saavutetusta edistyksestä ja tuo esille vuodeksi 2010 asetetun EU:n tavoitteen eli biodiversiteetin köyhtymisen pysäyttämisen kannalta huolta aiheuttavat alat. Koska on kiinnitettävä erityistä huomiota biodiversiteettiä uhkaavien ekologisesti haitallisten tulokaslajien leviämisen ehkäisyyn ja hallintaan, puheenjohtajavaltiot varmistavat, että komission tiedonanto ekologisesti haitallisia tulokaslajeja koskevista toimintavaihtoehtoista johtaa asianmukaisiin jatkotoimiin. Myös luontotyyppidirektiivin täytäntöönpanoon ja biodiversiteetin, ekosysteemipalvelujen ja ilmastonmuutoksen välisiin yhteyksiin kiinnitetään huomiota.

Pyrittäessä saavuttamaan yleismaailmallinen tavoite vähentää huomattavasti biodiversiteetin köyhtymistä vuoteen 2010 mennessä puheenjohtajavaltiot varmistavat, että vuonna 2010 järjestettävässä biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten konferenssin kymmenennessä kokouksessa esitettävä EU:n kanta valmistellaan perusteellisesti. Päähuomio kiinnitetään vuoden 2010 tavoitteisiin liittyvien saavutusten ja puutteiden ennakoivaan arviointiin painottaen alakohtaista integrointia ja maisemansuunnittelua sekä tieteellistä asiantuntemusta (biodiversiteettiin liittyvä tieteellistä asiantuntemusta koskeva kansainvälinen mekanismi IMoSEB). Näissä valmisteluissa hyödynnetään myös meneillään olevaa tutkimusta biodiversiteetin köyhtymisen taloudellisesta ulottuvuudesta. Merien biodiversiteetin säilyttäminen ja suojeltujen merialueiden perustaminen on myös yksi puheenjohtajavaltioiden painopisteistä.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät yhteisymmärrykseen EU:n osuudesta edistettäessä geenivaroja koskevan kansainvälisen järjestelmän hyväksymistä osapuolten konferenssissa vuonna 2010. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät kattavaan monialaiseen lähestymistapaan käyttäen siinä mahdollisimman hyvin olemassa olevia prosesseja ja elimiä ja käymällä avoimia neuvotteluja, joissa otetaan huomioon alkuperäisyhteisöjen ja sidosryhmien asiantuntemus.

Ympäristöteknologiat

Ympäristöteknologiat ovat tärkeitä välineitä ilmasto- ja ympäristötavoitteiden toteuttamisessa ja tarjoavat EU:n yrityksille merkittäviä mahdollisuuksia vahvistaa kilpailukykyään.

Ympäristöteknologioiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi kysymystä käsitellään useissa neuvoston kokoonpanoissa. Puheenjohtajavaltiot tukevat yhteisiä ponnisteluja ympäristöteknologiaan liittyvien eri aloitteiden tuomiseksi yhteen ja näiden teknologioiden dynaamisen markkinakehityksen edistämiseksi. Ne pitävät ympäristöteknologiaa koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa tässä yhteydessä erittäin tärkeänä. Erityisesti painotetaan tulevaa ympäristöinnovoinnin edistämistä strategiaa ja mahdollisuutta perustaa EU:n laajuinen järjestelmä uusien teknologioiden tulosten ja ympäristövaikutusten todentamiseksi (ympäristöteknologioiden todentamisjärjestelmä).

Kemikaalit

Kolme puheenjohtajavaltiota pyrkivät yhteisön tasolla saattamaan päätökseen seuraavien tärkeiden säädösten tarkistukset: voimassa oleva lainsäädäntö torjunta-aineiden markkinoille saattamisesta, direktiivit sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ja tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa sekä asetus otsonikerrosta heikentävistä aineista. Ne saattavat myös päätökseen luokittelua ja merkintöjä koskevan EU:n lainsäädännön mukauttamisen YK:n yleiseen yhdenmukaistettuun aineiden ja seosten luokittelu- ja merkintäjärjestelmään. Vielä yksi tärkeä kysymys on REACH-asetuksen ja etenkin erittäin ongelmallisten kemiallisten aineiden uusien lupamenettelyjen ja rajoitusten täytäntöönpanon jatkaminen.

Puheenjohtajavaltiot varmistavat kansainvälisellä tasolla EU:n kantojen hyvän koordinoinnin, jotta EU voisi ottaa johtavan aseman kansainvälisissä neuvotteluissa. Puheenjohtajavaltiot toimivat sen varmistamiseksi, että EU panostaa edelleen merkittävästi kansainvälisen kemikaalistrategian (SAICM) täytäntöönpanoon ja kehittämiseen myös toukokuussa 2009 järjestettävässä ministerikonferenssissa (kemikaalien hallintaa käsittelevä toinen kansainvälinen konferenssi). Puheenjohtajavaltiot tukevat edelleen tietojen antamista tuotteissa olevista kemikaaleista ja pyrkivät löytämään ratkaisuja kansainvälisen toimintasuunnitelman viemiseksi eteenpäin.

Puheenjohtajavaltiot varmistavat EU:n johtavan aseman Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman raskasmetalleja, erityisesti elohopeaa koskevassa työssä ja tukevat neuvottelujen aloittamista oikeudellisesti sitovasta välineestä.

Muita merkittäviä maailmanlaajuisia kansainvälisiä kokouksia ovat lokakuussa 2008 järjestettävä Rotterdamin yleissopimuksen osapuolten konferenssi (tiettyjä vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelyä koskeva yleissopimus) ja toukokuussa 2009 järjestettävä pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen osapuolten konferenssi. Puheenjohtajavaltiot jatkavat Baselin, Rotterdamin ja Tukholman yleissopimusten välisen tiivistetyn yhteistyön ja koordinoinnin edistämistä.

Ilmanlaatu

Puheenjohtajavaltio pyrkii saamaan päätökseen voimassaolevan kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin muutosehdotuksen käsittelyn. Direktiivillä säädellään rikkidioksidin, typen oksidien, ammoniakkin ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä. Lisäksi pyritään käsittelemään ehdotus direktiiviksi teollisuuden päästöistä (johon kuuluu voimassaolevien ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin sekä suuria polttolaitoksia, jätteenpolttoa, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä ja titaanidioksia koskevien direktiivien tarkistaminen). Tässä työssä otetaan huomioon arviointi siitä, miten direktiivejä on tähän mennessä sovellettu, ja arvioinnissa esille tulleet ongelmat.

Kolmen puheenjohtajakauden aikana on tarkoitus esittää ehdotus, jolla muutetaan direktiiviä kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja, ja puheenjohtajavaltiot aikovat viedä työn mahdollisimman pitkälle.

Kansainvälisellä tasolla puheenjohtajavaltiot varmistavat EU:n tehokkaan edustuksen otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen, otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan ja ilman epäpuhtauksien kulkeutumista valtiosta toiseen koskevan Geneven yleissopimuksen osapuolten konferensseissa.

Muut asiat

Puheenjohtajavaltiot jatkavat jo aloitettua asiakirjojen ja asioiden käsittelyä. Siinä kiinnitetään erityistä huomiota maaperän suojelua koskevan puitedirektiivin käsittelyyn, komission tuleviin aloitteisiin, jotka koskevat yhteistä ympäristötietojärjestelmää, veden niukkuutta ja kuivuutta, sekä Baselin yleissopimuksen yhteydessä käytäviin keskusteluihin laivojen romuttamisesta. Kolme puheenjohtajavaltiota korostavat pitävänsä tärkeänä muuntogeenisiin organismeihin liittyviä kysymyksiä ja aikovansa käsitellä joitakin niihin liittyviä aiheita. Ne pyrkivät saamaan päätökseen Seveso-direktiivin muuttamista koskevan työn. Lisäksi puheenjohtajavaltiot seuraavat tiiviisti arktisten alueiden ympäristökysymyksiä niihin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi.

Kansainvälinen ympäristöhallinto

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät parantamaan ympäristöalan kansainvälistä hallintoa Yhdistyneiden Kansankuntien yleiskokouksen työskentelyn yhteydessä kesäkuussa 2005 annettujen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Ne tukevat YK:n Euroopan talouskomission "Euroopan ympäristö" -prosessin kehittämistä edelleen ja osallistuvat aktiivisesti sen uudistamiseen.

LIIKENNE

Liikenteen alalla kolme puheenjohtajavaltiota aikovat keskittyä kolmeen kattavaan käsitteeseen: liikenteen kestävyys ja kilpailukyky, turvalliset liikennemuodot ja älykkäiden liikennejärjestelmien kehittäminen. Puheenjohtajavaltiot kiinnittävät erityistä huomiota Galileo-ohjelmaan.

Kestävä ja kilpailukykyinen liikenne

Kolme puheenjohtajavaltiota ovat sitoutuneet tavoitteeseen, jonka mukaan kaikki liikennepolitiikan tarjoamat mahdollisuudet olisi käytettävä ilmastonmuutoksen torjuntaan ja ympäristönsuojeluun ottaen samalla huomioon alan kilpailukyky.

Hyvin toimiva liikennelogistiikka on välttämätöntä kestävän ja kilpailukykyisen liikennejärjestelmän luomiseksi EU:ssa. Innovatiiviset järjestelmät ja kustannustehokkaat prosessit edistävät hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja vahvistavat samalla Euroopan liikenteen toimialan maailmanlaajuisia kilpailukykyä. Yksi käsiteltävistä keskeisistä kysymyksistä on turvautuminen markkinavälineisiin ja organisaatiokuvioihin, erityisesti kehittämällä liikennemuotojen yhteentoimivuutta ja logistiikkaketjuja sekä sisällyttämällä ulkoiset kustannukset ja infrastruktuurin käyttömaksut hintoihin. Komission kertomus kaikkien ulkoisten kustannusten arviointimallista, joka toimii pohjana infrastruktuurin käyttömaksujen laskemiselle kaikkien liikennemuotojen osalta, on tärkeä perusta tällä alalla tehtävälle työlle. Puheenjohtajavaltioiden ensisijaisia tavoitteita ovat eurovinjettidirektiivin tarkistamisesta sopiminen sekä logistiikan toimintasuunnitelman ja kaupunkiliikenteen toimintasuunnitelman täytäntöönpano.

EU:n tavaraliikenteeseen liittyvillä kysymyksillä on myös suurta merkitystä kestävän, tehokkaan ja kilpailukykyisen liikenteen edistämisen kannalta Euroopassa. Puheenjohtajavaltiot jatkavat rahtilogistiikan, rautatieliikenteen rahtiverkoston, satamapolitiikan ja merirahtiliikenteen aloilla toteuttavia toimia koskevien ehdotusten käsittelyä.

Maaliikenne: Maaliikennepaketti, rautatievirastoasetus ja rautatieturvallisuusedirektiivi viimeistellään näiden puheenjohtajakausien aikana (*tarkistetaan Slovenian puheenjohtajakauden lopulla*). Puheenjohtajavaltioiden tavoitteena on päästä sopimukseen maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämistä koskevan direktiivin 2002/15 tarkistamisesta. Lisäksi ne aikovat pyrkiä saattamaan ensimmäisen rautatiepaketin tarkistustyön päätökseen. Puheenjohtajavaltiot aikovat myös käsitellä mahdollisia ehdotuksia NAIADES-ohjelman täytäntöönpanemiseksi.

Ilmailu: Puheenjohtajavaltioiden tavoitteena on saavuttaa lopullinen yhteisymmärrys tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevista tarkistetuista käytäntesäännöistä.

Puheenjohtajavaltiot aikovat tarkastella uutta yhtenäisen ilmatilan aloitetta keskittyen sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja ottaen huomioon myönteiset ympäristövaikutukset.

Puheenjohtajavaltiot aikovat myös vauhdittaa lentoliikennesopimusten neuvottelemista kolmansien maiden kanssa, erityisesti EU:n ja Yhdysvaltain välisen ilmailusopimuksen toista vaihetta, EU:n ja Kanadan välistä ilmailusopimusta ja sopimuksia naapurivaltioiden kanssa. EU:n ja Yhdysvaltain välisen ilmailusopimuksen toisen vaiheen osalta puheenjohtajavaltiot pyrkivät kaikin keinoin saattamaan neuvottelut päätökseen.

Euroopan laajuiset liikenneverkot: Puheenjohtajavaltiot ovat tietoisia tämän ohjelman merkityksestä ja aikovat näin ollen kiinnittää huomiota komission kertomukseen Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien suuntaviivojen täytäntöönpanosta ja laatia tarvittaessa neuvoston päätelmät asiasta.

Meriliikenne: Puheenjohtajavaltiot jatkavat komission säädösehdotusten käsittelyä Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisasetuksen tarkistamiseksi ja esteettömän eurooppalaisen meriliikennealueen luomiseksi.

Turvalliset liikennemuodot

Liikenneturvallisuus on yksi Euroopan unionin prioriteeteista. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät merkittävään edistymiseen erityisesti meri- ja maantieliikenteessä. Meriturvallisuuden alalla puheenjohtajavaltioiden on tarkoitus työskennellä tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa lopullisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi kolmanteen meriturvallisuuspakettiin sisältyvistä ehdotuksista. Maaliikenteen osalta puheenjohtajavaltiot pyrkivät sopimukseen rangaistusten rajatylittävää täytäntöönpanoa koskevasta direktiivistä. Lisäksi puheenjohtajavaltiot kannattaisivat uutta liikenneturvallisuusohjelmaa, jonka komissio voisi käynnistää kyseisten 18 kuukauden aikana.

Älykkäät liikennejärjestelmät

Uusien teknologioiden käyttö liikennealalla on merkittävä haaste ja niitä olisi sovellettava ympäristönsuojelun, kilpailukyvyn, turvallisuuden ja kapasiteetin lisäämiseksi. Uusilla teknologioilla voidaan myös tehostaa liikenteen logistiikkaratkaisuja. Puheenjohtajavaltiot jatkavat tämänhetkisiä yhteisön aloitteita eri liikennemuotoja koskevien toimien edistämiseksi.

Puheenjohtajavaltiot aikovat edistää merkittävästi älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä maantieliikenteessä ja panna täytäntöön toimintasuunnitelman, jonka komissio esittää vuonna 2008. Puheenjohtajavaltiot valmistelevat neuvoston hyväksyttäväksi päätelmät tämän aloitteen jatkotoimista.

Lentoliikenteen osalta toimialan odotetaan vahvistavan vuoden 2008 loppuun mennessä sitoumuksensa osallistua riittävillä rahoitusosuuksilla SESAR-hankkeen kehitysvaiheeseen.

Koska käyttöönottovaihetta koskevat päätökset on jo tehty, puheenjohtajavaltiot aikovat jatkaa Galileo-ohjelman käsittelyä käyttövaihetta koskevien säännösten valmistelemiseksi. Lisäksi on viimeisteltävä satelliittijärjestelmän valvontaviranomaiseen, hallinnointiin, kaupalliseen sopimukseen, sovelluksiin ja teknisiin säännöksiin liittyvät kysymykset.

Yhteinen maatalouspolitiikka ("terveystarkastus" mukaan luettuna)

Vuoden 2003 YMP:n uudistuksessa laadittiin tulevat pitkän aikavälin suuntaviivat kestäväälle ja markkinasuuntautuneelle maataloustuotannolle koko Euroopan unionissa. Tämän uudistuksen tarkistus, niin sanottu "terveystarkastus", on hyvä tilaisuus mitata uudistuksen tehokkuutta ja erityisesti arvioida sen vaikutusta suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja analysoida sen vaikutusta alan markkinoihin. Puheenjohtajavaltioiden tärkein tehtävä on näin ollen lainsäädäntöehdotusten käsittelyn loppuun saattaminen vuoden 2008 loppuun mennessä.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät kaikin tavoin siihen, että yksinkertaistamista koskeva toimintasuunnitelma pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön esimerkiksi tilatuen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän (IACS) osalta. Lainsäädännön yksinkertaistaminen on ensisijainen painopistealue myös "terveystarkastuksen" yhteydessä.

Kaikki kolme puheenjohtajavaltiota kiinnittävät huomiota maaseudun kehittämiseen. Puheenjohtajavaltiot aikovat asettaa etusijalle niin sanottujen epäsuotuisten välimuotoalueiden tarkistamisen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suositusten, neuvoston toimeksiannon ja epäsuotuisten alueiden järjestelmän tarkistettujen tavoitteiden pohjalta. Yhteisten rajaamisperusteiden pohjalta aiotaan toteuttaa uudenlainen rajaaminen, joka on määrä panna täytäntöön vuoteen 2010 mennessä ja jolla pyritään johdonmukaisempaan ja avoimempaan lähestymistapaan.

Metsävarojen kestävä käytön edistämiseksi puheenjohtajavaltiot kiinnittävät asianmukaisesti huomiota metsäalan aloitteiden tarkasteluun eli tiedonantoon laittomasti korjatun puutavaran pääsyn estämisestä EU:n markkinoille ja tiedonantoon toimenpiteistä metsien hävittämishakkuiden vähentämiseksi.

Maataloustuotteiden menekin edistämiseksi puheenjohtajavaltiot aikovat parantaa nykyisten toimenpiteiden tehokkuutta, jotta voidaan varmistaa laadukkaiden elintarvikkeiden tuotanto, ja järjestävät keskustelun EU:n laatupolitiikan tarkistamisesta.

Kansainvälisellä tasolla puheenjohtajavaltiot jatkavat EU:n aktiivista roolia asiaankuuluvissa kansainvälisissä järjestöissä, ja erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestössä (FAO) sekä Codex Alimentariuksessa.

Eläinlääkintää ja kasvinsuojelua koskevat kysymykset

Puheenjohtajavaltiot pitävät tärkeänä, että työtä yhdenmukaistamisen jatkamiseksi ja korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi kasvinsuojelun ja kasvinterveyden alalla jatketaan. Keskeisiä asioita ovat tällöin torjunta-aineiden kestävä käytön strategia, asiaan liittyvä puitedirektiivi ja kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevan voimassa olevan lainsäädännön laaja-alainen muuttaminen. Viimeksi mainitun ehdotuksen tarkoituksena on ihmisten terveyden ja ympäristön korkeatasoisen suojelun varmistaminen, sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen, EU:n kemianteollisuuden kilpailukyvyyn säilyttäminen ja parantaminen sekä kasvinsuojeluaineiden saatavuuden yhdenmukaistaminen siten, että eri jäsenvaltioiden viljelijöillä on samat mahdollisuudet.

Elintarviketurvallisuuden edistämiseksi puheenjohtajavaltiot pyrkivät aktiivisesti asetuksen antamiseen lääkkeiden vaikuttavien aineiden jäämien enimmäistasosta ihmisravinnoksi tarkoitetuissa elintarvikkeissa.

Erityistä huomiota kiinnitetään eläinten terveyden ja hyvinvoinnin korkeaan tasoon koko yhteisössä. Eläinterveysstrategian käsittelyä jatketaan. Tärkeitä asioita ovat myös seuraavien säädösten tarkistaminen: teuraseläinten suojelua koskeva lainsäädäntö, eläinten suojelua kuljetusten aikana koskeva lainsäädäntö ja hormonaalista vaikutusta omaavia aineita koskeva lainsäädäntö (direktiivi 96/22/EY) sekä mahdollisesti myös kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskeva lainsäädäntö.

Hygieniapakettia käsitellään uudelleen. Hygieniapaketissa hyväksyttyä siirtymistä yksityiskohtaisista säännöistä tavoitejohtamiseen on syytä jatkaa. Puheenjohtajavaltiot keskittyvät lihintarkastusten uudenaikaistamiseen. Muita käsiteltäviä eläinlääkintäalan kysymyksiä ovat asetusehdotus rehun saattamisesta markkinoille ja sen käytöstä sekä ehdotus muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1774/2002 muuttamisesta.

Puheenjohtajavaltiot edistävät siemeniä ja lisäysaineita koskevan nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamista.

Yhteinen kalastuspolitiikka

Puheenjohtajavaltioiden päällimmäisenä huolena on edistää kalavarojen kestävää hoitoa kestävien ympäristö-, taloudellisten ja sosiaalisten olosuhteiden luomiseksi kalastusalueilla sekä kalastuksesta riippuvaisilla alueilla. Ne noudattavat tätä lähestymistapaa valmistellessaan päätöksiä, jotka koskevat suurimpia sallittuja saaliita (TAC) ja kiintiöitä, monivuotisia elvytys- ja hoitosuunnitelmia, kuten Pohjanmeren turskaa ja Itämeren lohta koskevat suunnitelmat, sekä teknisiä toimenpiteitä. Tässä sekä yhteisen kalastuspolitiikan tulevan uudistuksen yhteydessä olisi ryhdyttävä pohtimaan, voitaisiinko kiintiöt vahvistaa pitemmäksi ajanjaksoksi ja yksinkertaistettujen menettelyjen mukaisesti.

Varojen optimaalinen käyttö on merkittävä osa kestävyyttä. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät saattamaan loppuun vuoden 2008 lopulla odotettavissa olevan ehdotuksen käsittelyn, joka koskee pois heitettävien määrien asteittaista poistamista joillakin kalastuksen aloilla.

Yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmää aiotaan tarkastella uudelleen, jotta voimassa olevia sääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa ja varmistaa parempi lainvalvonta. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät saattamaan loppuun vuoden 2008 lopulla odotettavissa olevan ehdotuksen käsittelyn. Muita tärkeitä uudelleen tarkasteltavia asioita ovat asetus Atlantilla sekä Pohjanmerellä ja Pohjanmeren viereisillä vesillä harjoitettavan kalastuksen teknisistä toimenpiteistä ja kalataloustuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn uudistus.

Puheenjohtajavaltiot edistävät yhteisön vesiviljelyn kestävästä kehitystä varmistamalla ennen vuoden 2008 loppua odotettavissa olevan komission tiedonannon perusteelliset jatkotoimet. Tämän prosessin edistämiseksi tästä asiasta laaditaan muistio.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisten näkökohtien edistämistä pontevasti kaikilla tasoilla. Tätä varten puheenjohtajavaltiot toimivat edelleen aktiivisesti EU:n puolesta kansainvälisissä järjestöissä, kuten YK, FAO ja OECD, sekä alueellisissa kalastusjärjestöissä. Ne keskittyvät siinä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden parantamisesta tehtyjen sitoumusten täytäntöönpanemisen ja noudattamisen tehostamiseen. Kahdenvälisten kalastussopimusten osalta puheenjohtajavaltiot pyrkivät tavoitteeseen säilyttää kolmansien maiden kanssa vakaat kalastussuhteet siten, että se on tieteellisesti järkevää ja kestävä. Tässä yhteydessä on tärkeää varmistaa, että kaikkien EU:n aluksilla pyydettyjen kantojen pyynnillä on riittävä tieteellinen perusta.

KOHEESIOPOLITIikka

Koheesiopolitiikka

Koheesiopolitiikka on osaltaan lisännyt vaurautta ja yhteisvastuullisuutta koko unionissa. Puheenjohtajavaltiot huolehtivat siitä, että tulevaisuuden koheesiopolitiikasta käytävä keskustelu, joka alkoi neljännessä koheesioraportista, jatkuu sekä koheesiopolitiikan alkuperäisten tavoitteiden pohjalta että uudet haasteet huomioon ottaen. Vuosien 2008–2009 jaksolla on tilaisuus keskustella perusteellisesti koheesiopolitiikan tulevaisuudesta talousarvion tarkistuksen puitteissa.

Puheenjohtajavaltiot käynnistävät keskustelun alueellisesta koheesiosta vihreän kirjan perusteella, jonka komissio aikoo julkaista vuoden 2008 jälkipuoliskolla.

Alueellisen ohjelman ja siihen liittyvän toimintaohjelman sekä Leipzigin peruskirjan täytäntöönpano on aloitettu Leipzigissa ja Ponta Delgadassa vuonna 2007 pidettyjen epävirallisten ministerikokousten keskustelujen mukaisesti ja sitä jatketaan.

Syrjäisimmät alueet

Puheenjohtajavaltiot jatkavat työtä syrjäisimpiä alueita koskevan vuoden 2004 strategian toteuttamiseksi pitäen lähtökohtanaan komission tiedonantoa, joka koskee strategian saavutuksia ja tulevaisuuden näkymiä. Strategian tavoitteet otetaan huomioon myös POSEI-asetuksen tarkistuksen yhteydessä. Myös suhteita merentakaisiin maihin ja alueisiin käsitellään vuodeksi 2008 suunnitellun vihreän kirjan perusteella.

VAPAUDEN, TURVALLISUUDEN JA OIKEUDEN ALUE

Ranskan, Tšekin ja Ruotsin puheenjohtajakausilla Euroopan unionilla on edessään merkittäviä muutoksia, muun muassa Lissabonin sopimuksen ennakoitu voimaantulo 1. tammikuuta 2009, jotka vaikuttavat merkittäväällä tavalla vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueeseen.

Puheenjohtajavaltiot aikovat tehdä tällä siirtymäkaudella parhaansa varmistaakseen Haagin ohjelman ja sen toimintasuunnitelman toteuttamiseksi viime vuosina toteutettujen toimien jatkuvuuden ja meneillään olevan työn jatkamisen.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan neuvostoon perustetaan sisäisen turvallisuuden pysyvä komitea. Puheenjohtajavaltiot varmistavat, että tämän uuden elimen toimeksianto, rakenne ja työskentely parantavat EU:n sisäistä turvallisuutta.

Haagin ohjelman jälkeistä aikaa koskeva uusi ohjelma

Puheenjohtajavaltiot keskittyvät toimissaan uuden monivuotisen strategisen työohjelman suunnitteluun kaudeksi 2010–2014. Tämän uuden ohjelman on oltava kunnianhimoinen ja kauaskantoinen ja sillä on oltava todellista lisäarvoa. Sen olisi myös perustuttava realistisiin tavoitteisiin, ja siinä olisi annettava selkeät määräajat.

Ohjelma perustuu erityisesti oikeus- ja sisäasioita koskevan politiikan tulevaisuutta käsittelevän kahden korkean tason neuvoa-antavan työryhmän työskentelyn tuloksiin, joista laaditaan loppuraportti vuoden 2008 puolivälissä. Puheenjohtajavaltiot odottavat komission antavan ehdotuksen monivuotisesta ohjelmasta vuoden 2009 ensimmäisellä vuosineljänneksellä, ja se on määrä hyväksyä kolmen puheenjohtajavaltion kaudella.

Maahanmuutto

Jäsenvaltioiden politiikkoja täydentävän kokonaisvaltaisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan kehittäminen on edelleen keskeinen painopiste. EU aikookin hyväksyä eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen ja varmistaa sen seurannan. Tällaisessa sopimuksessa painotetaan tehostetun yhteisen maahanmuuttopolitiikan laajapohjaisuutta ja kattavuutta, ja se perustuu muun muassa lujitettuun vuoropuheluun alkuperämaiden kanssa. Konkreettisia toimia ja ehdotuksia kehitetään edelleen myös Haagin ohjelman jälkeisen ajan ohjelmaa koskevissa neuvotteluissa.

Laillista maahanmuuttoa koskevan toimintapoliittisen suunnitelman käsittelyä jatketaan. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät antamaan nopeasti yleisdirektiivin maahanmuuttajien oikeuksista sekä erityisdirektiivit korkean ammattipätevyyden omaavien työntekijöiden, yritysten sisäisten siirronsaajien, palkallisten harjoittelijoiden ja kausityöntekijöiden maahantulon ja oleskelun edellytyksistä. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös poistamaan siirtymäkaudet, joita sovelletaan uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen.

Ne pyrkivät hyväksymään toimenpiteet, jotka voivat edistää laittoman maahanmuuton tuloksekasta torjuntaa, mukaan lukien direktiivi seuraamuksista työnantajille, jotka palkkaavat laittomia maahanmuuttajia. Ne jatkavat toimia, jotta laittomat maahanmuuttajat voitaisiin palauttaa alkuperämaahan muun muassa käyttämällä kolmansien maiden kanssa tehtävien takaisinottosopimusten kattavaa verkostoa. Euroopan rajaturvallisuusviraston (Frontex) yhteistyötä Europolin kanssa pyritään myös tehostamaan riittävän tietojenvaihdon avulla. Asianmukaista huomiota kiinnitetään meriteitse saapuviin laittomiin maahanmuuttajiin.

Maahanmuuton ja kehityksen katsotaan yhä useammin olevan myönteisesti sidoksissa toisiinsa. Ensisijaisesti pyritään maksimoimaan hyvin hallitun laillisen maahanmuuton myönteinen kehityspotentiaali, mukaan lukien työperusteinen maahanmuutto, ja panemaan täytäntöön todellinen yhteisen kehityksen politiikka, joka otetaan huomioon erityishankkeissa ja jota tuetaan Euroopan tasolla. Puheenjohtajavaltioiden aikomuksena on edistää maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan puitteissa. Ne pyrkivät myös syventämään yhteistyötä ja poliittista vuoropuhelua kaikkien alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa ja edistämään liikkuvuuskumppanuutta, kiertomuuttoa ja yhteistyötä koskevia maahanmuutto- ja kehitysfoorumeita. Maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan täytäntöönpanoa arvioidaan kokonaisuudessaan vuoden 2008 lopussa, mikä pohjustaa uutta vaihetta tällä alalla.

Turvapaikka ja pakolaisten suojelu

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät edistämään yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamista vuoteen 2010 mennessä asiaankuuluvia kansainvälisiä velvoitteita täysimääräisesti soveltaen, Haagin ohjelman mukaisesti. Tavoitteena on yhdenmukaistaa vastaanotto-olosuhteita, määrittelyperusteita ja turvapaikkamenettelyjä sekä pakolaisten asemaa koskevia jäsenvaltioiden kansallisia käytäntöjä ja säännöksiä parempien menettelyjen aikaansaamiseksi. On myös pidettävällä turvapaikkajärjestelmien pitkän aikavälin kestävyyttä ja tehokkuutta ja edistettävä EU:n yhteisvastuullisuutta. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät varmistamaan, että hyväksytään järjestelmä, joka on oikeudellisesti varma, oikeudenmukainen ja avoin ja että se takaa yksilön oikeuden hakea turvapaikkaa tai hakemusten yksilöllisen arvioinnin. Pyritään laatimaan Haagin ohjelmassa vahvistettujen aikomusten pohjalta yhteinen uudelleensijoitusohjelma kaikkein heikoimmassa asemassa olevien pakolaisten suojelemiseksi. Lisäksi on lisättävä kansallisten turvapaikkaviranomaisten käytännön yhteistyötä muun muassa perustamalla Euroopan unionin virasto.

Schengen-alue, rajat ja viisumipolitiikka

Schengen-alueeseen tulevana vuosina liittymistä tavoittelevien maiden tarkempi arviointi aloitetaan. Schengenin säännösten asianmukaista soveltamista osallistujamaissa arvioidaan myös uudelleen uuden monivuotisen ohjelman mukaisesti. Puheenjohtajavaltiot jatkavat myös Schengenin arviointimekanismin tehostamisesta jo aloitettua keskustelua. Tältä osin arvioidaan uudelleen Schengenin arviointiprosessin menetelmiä kiinnittäen myös huomiota aihekohtaisiin ja alueellisiin lähestymistapoihin.

Yhdennetty rajaturvallisuus on tärkeä väline maahanmuuton hallinnassa ja rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa. Puheenjohtajat aikovat varmistaa, että komission jokin aika sitten antamia ehdotuksia käsitellään nopeasti. Automaattista maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmää koskevia ehdotuksia on myös määrä käsitellä nopeasti. Frontexin aseman vahvistaminen sen toimeksiannon puitteissa on myös ensisijaisen tärkeää. Väärien matkustus- ja oleskeluasiakirjojen käyttöä torjutaan. Biometriikan käyttöä Schengen-viisumeissa edistetään kehittämällä ajoissa viisumitietojärjestelmä (VIS).

Yksi viisumipolitiikan tärkeimmistä tavoitteista on viimeistellä ja hyväksyä yhteisön viisumisäännöstö, joka selventää nykyistä viisumilainsäädäntöä ja yhtenäistää sen soveltamista jäsenvaltioissa.

Lopuksi puheenjohtajavaltiot katsovat, että viisumipolitiikan ulkosuhdeulottuvuudella, johon kuuluu myös viisumivapauteen tähtäävä prosessi Länsi-Balkanin maiden kanssa, on edelleen tärkeä merkitys joulukuussa 2007 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti.

Kotouttaminen ja kulttuurienvälinen vuoropuhelu

Maahanmuuttajien onnistunutta kotouttamista jäsenvaltioihin pyritään edistämään EU:n tasolla kesäkuussa 2007 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti. Jäsenvaltioiden kotouttamisstrategioita olisi tehostettava yhteistyön ja parhaiden käytäntöjen vaihdon avulla.

Kulttuurienvälisestä vuoropuhelusta on tullut tärkeä väline, jolla voidaan edistää alkuperältään, kulttuuritaustaltaan ja uskonnoltaan erilaisten kansalaisten kotouttamista, torjua rasismia ja ääriliikkeitä ja estää radikalisoitumista ja terrorismiin värväämistä. Tämän vuoksi edistetään jäsenvaltioiden kulttuurienvälisen vuoropuhelun alalla saamien kokemusten vaihtoa. Lisäksi käsitellään mahdollisuutta ottaa demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen mukaan kulttuurienväliseen vuoropuheluun.

Terrorismin torjunta

Kaikkien terrorismin muotojen torjunta on edelleen Euroopan unionin tärkeä painopiste ja tärkeässä asemassa kolmella puheenjohtajakaudella samalla kun pyritään varmistamaan ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittaminen kaikissa kansainvälisissä terrorismin torjuntaa koskevissa toimissa. Erityistä huomiota kiinnitetään terrorismin torjunnan alalla kaikkien asianosaisten kumppaneiden kanssa tehtävän yhteistyön syventämiseen. Puheenjohtajavaltiot jatkavat myös radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjuntaa koskevan Euroopan unionin toimintasuunnitelman laatimista, koska on ehdottoman tärkeää havaita mahdolliset terroristit varhaisessa vaiheessa. Puheenjohtajavaltiot keskittyvät myös torjumaan internetin väärinkäyttöä terroristarkoituksiin, räjähdeturvallisuuden parantamista koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon, kaikkien EU:n lainvalvontaviranomaisten operatiivisen yhteistyön tehostamiseen, terroritoiminnan varhaista havaitsemista koskevien konkreettisten välineiden kehittämiseen ja terrorismiin liittyvien asiakokonaisuuksien käsittelyn päätökseen saattamiseen kaikilla EU:n toiminnan aloilla.

Ihmiskaupan torjunta

Ihmiskaupan torjunta on edelleen ensisijainen tavoite. EU:n toimintasuunnitelmaa koskevan komission arvion perusteella puheenjohtajavaltiot aloittavat tämän alan toimintapolitiikan arvioinnin ja kehittämisen edelleen. Harkitaan muun muassa konkreettisia toimenpiteitä, kuten Eurojustin kannustamista osallistumaan tutkinta- ja syytetoimien koordinointiin tällä alalla. EU:n tehokas toiminta edellyttää tilanteen ja suuntausten yhteistä arviointia. Ensisijaisesti pyritään laatimaan EU:n yhteisiä vaatimuksia ihmiskauppaa koskevien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät EU:n oikeus- ja sisäasioiden ulkoisen ulottuvuuden puitteissa laatimaan EU:n strategian mukaisesti toiminta-asiakirjan ottaen huomioon erityisesti ihmiskaupan alkuperämaat.

Huumausaineiden torjunta

Puheenjohtajavaltiot tarkastelevat uudelleen vuosien 2005–2008 toimintasuunnitelman arvioinnin perusteella laittoman huumausainekaupan torjuntaa koskevaa EU:n politiikkaa ja hyväksyvät ja panevat täytäntöön vuosien 2009–2012 toimintasuunnitelman. Tämän perusteella määritellään Euroopan unionin yhteinen kanta Yhdistyneiden Kansakuntien huumausaineiden vastaisen politiikan uudelleentarkastelua varten maaliskuussa 2009.

Laittoman huumausainekaupan torjuntaan keskittyvien yhteisten tutkintaryhmien käyttöä pyritään edistämään. Lisäksi Eurojustia kannustetaan osallistumaan tutkinta- ja syytetoimien koordinointiin laitonta huumausainekauppaa harjoittavien verkostojen purkamiseksi.

Kansainvälisen yhteistyön osalta heroini- ja kokaiinireittejä koskevaa nykyistä yhteistyötä jatketaan ja samalla pyritään lisäämään yhteistyötä lähtöainekemikaalien ja huumausaineiden laittoman kaupan lopettamiseksi erityisesti Välimeren alueella ja Keski-Aasiassa. Äskettäin Portugaliin perustetun Atlantin valtameren kattavan meripoliisiyhteistyökeskuksen pohjalta perustetaan vastaava keskus Välimeren aluetta varten. Lisäksi muut yhä haasteellisemmat alueet, kuten Länsi-Afrikka, otetaan myös täysin huomioon. Laittoman huumausainekaupan ja terrorismin välisiä yhteyksiä tutkitaan edelleen.

Komission on määrä antaa vuonna 2009 laittomasta huumausainekaupasta tehdyn puitepäätöksen täytäntöönpanoa koskeva kertomus, jonka perusteella harkitaan lisätoimenpiteitä.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös edistämään yhteistä eurooppalaista huumausaineiden profilointijärjestelmää (CHAIN).

Poliisi- ja tulliyhteistyö

Puheenjohtajavaltiot aikovat saattaa päätökseen meneillään olevan prosessin, jolla on tarkoitus muuttaa Europolin oikeusperustaa ja antaa sille joustavampi organisaatio. Europolin asemaa lujitetaan erityisesti yhteisten tutkintaryhmien käytössä. Euroopan poliisiakatemialla on keskeinen merkitys yhteisen koulutuksen, parhaiden käytäntöjen rajatylittävän vaihdon ja yhteisen toimintakulttuurin edistämisessä. Sitä arvioidaan neuvoston määrittämien painopisteiden perusteella ja ottaen huomioon vaatimukset, joita kansallisten ja Euroopan unionin elinten operatiivisen yhteistyön edistäminen edellyttää.

Puheenjohtajavaltiot edistävät jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten yhteistyötä, lähentymistä ja yhteensopivuutta erityisesti konkreettisin hankkeiden ja verkostojen kautta.

Puheenjohtajavaltiot käsittelevät lainvalvontaviranomaisten, etenkin poliisi- ja tulliviranomaisten välistä operatiivista yhteistyötä. Ne pyrkivät erityisesti viimeistelemään tilanneselvityksen sopimusten tekemisestä poliisin, tullin ja muiden erikoistuneiden lainvalvontaviranomaisten välillä 27. huhtikuuta 2006 annetun neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta. Puheenjohtajavaltiot aikovat panna täytäntöön uuden tullin toimintasuunnitelman 2008–2009 ja päästä hyvissä ajoin yhteisymmärrykseen seuraavasta suunnitelmasta, jotta se voisi tulla voimaan vuonna 2010. Ne pyrkivät edistämään tulliyhteistyötä tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn Napoli II -yleissopimuksen avulla.

Puheenjohtajavaltiot pyrkivät eurooppalaisen rikoksentorjuntaverkoston (EUCPN) tulevan komission arvioinnin perusteella vahvistamaan EUCPN:ää ja lisäämään sen ammattimaisuutta sekä konkretisoimaan sen tehtävät.

Tietojenvaihto

Lähes 500 miljoonan asukkaan alueella, jossa ei ole sisärajoja, kaikkien lainvalvontaviranomaisten tehokkaammalla tietojenvaihdolla on keskeinen merkitys turvallisuuden kannalta.

Puheenjohtajavaltiot katsovat, että on ensisijaisen tärkeää kehittää kaikkien YOS-alalla toimivien välistä tietojenvaihtoa koskeva koordinoitu ja johdonmukainen lähestymistapa ja tarkastella konkreettisia keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioita koskevia ehdotuksia tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Puheenjohtajavaltiot aikovat myös perustaa tietojenvaihtojärjestelmät käynnistämällä ja panemalla täytäntöön SIS II -järjestelmän aikataulun mukaisesti, kannustamalla panemaan Prümin sopimus tosiasiallisesti täytäntöön sellaisena kuin se on äskettäin sisällytetty EU:n oikeusjärjestelmään ja panemalla täytäntöön viisumitietojärjestelmä (VIS). Toisena tavoitteena on edistyä eurooppalaisen matkustajarekisterin (PNR) osalta. PNR:n olisi ehdottomasti tuotava huomattavaa lisäarvoa kansainvälisen terrorismin ja rikollisuuden estämiselle ja torjunnalle samalla kun noudatetaan tietosuojavaatimuksia ja kunnioitetaan yksittäisten matkustajien perusoikeuksia.

Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa

Rikosasioissa annettujen tuomioistuinten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate on jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön perusta, ja sen täytäntöönpanoa jatketaan. Tässä suhteessa puheenjohtajavaltiot pitävät ensisijaisen tärkeänä päästä yhteisymmärrykseen asianosaisen poissa ollessa annettuja tuomioita ja eurooppalaista valvontamääräystä koskevista ehdotuksista. Komission odotetaan Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen antavan ehdotuksia laajennetusta eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen arviointia jatketaan puitepäätöksen johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden oikeudellista yhteistyötä helpottaakseen puheenjohtajavaltiot aikovat lujittaa sellaisia yhteistyövälineitä kuten Eurojust ja Euroopan oikeudellinen verkosto. Tätä varten ne pyrkivät ensisijaisesti saamaan aikaan yhteisymmärryksen tammikuussa 2008 annetuista ehdotuksista, joiden tarkoituksena on koordinoida paremmin sellaisten tapausten tutkintaa, joissa on osallisina useita jäsenvaltioita.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat myös tarvittavaa lainsäädännön lähentämistä. Ne varmistavat, että ympäristönsuojelua rikosoikeudellisin keinoin koskeva direktiivi, alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista koskeva direktiivi sekä puitepäätos, jolla terrorismirikoksiin yllyttämisestä ja terrorismiin värväyksestä tehdään rikos, hyväksytään pikaisesti. Teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamista rikosoikeudellisin keinoin koskevan direktiiviehdotuksen osalta Lissabonin sopimuksen voimaantulosta pitäisi olla hyötyä neuvotteluprosessille.

Pakkokeinojen lisäksi olisi annettava vastaavia sääntöjä yksilön oikeuksien lujittamisesta riippumatta siitä, onko kyse epäilystä, uhrista vai todistajasta. Uhrien oikeuksien mahdollista kehittämistä tarkastellaan uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä tehdyn puitepäätoksen täytäntöönpanosta annettavan komission arvioinnin perusteella. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan komission tai jäsenvaltioiden odotetaan antavan säädösehdotuksen prosessuaalisista oikeuksista rikosoikeudellisissa menettelyissä.

Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa

Puheenjohtajavaltiot keskittyvät perheoikeuteen, joka on ihmisten jokapäiväiseen elämään keskeisesti vaikuttava ala. Neuvottelut tuomioistuimen toimivaltaa ja avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevan asetuksen muuttamisesta sekä elatusvelvollisuutta koskevan uuden asetuksen antamisesta on saatava päätökseen. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät myös aloittamaan perimyksen ja testamenttien sekä aviovarallisuussuhteiden käsittelyn.

Mitä tulee Euroopan kansalaisten oikeusvarmuuden lisäämiseen yritysmaailmassa, on edistytty täytäntöönpanomääräysten vapaan liikkuvuuden lisäämiseksi EU:ssa. Tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (Bryssel I) muuttaminen tuo mukanaan parannuksia ja sitä on sen vuoksi käsiteltävä ensisijaisesti.

Puheenjohtajavaltiot seuraavat myös hanketta, jonka tarkoituksena on perustaa yhteinen viitekehys eurooppalaisen sopimusoikeuden alalla.

Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tehdyn päätöksen suunnitellun muutoksen pitäisi tarjota tilaisuus parantaa tämän yhteistyövälineen tehokkuutta ja tuloksellisuutta.

Käytännön yhteistyö oikeudellisissa asioissa

Rikosoikeudellisia menettelyjä koskevien tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden rikosrekistereiden välillä pyritään lisäämään ja tehostamaan, samalla kun noudatetaan tietosuojaa koskevia perusperiaatteita oikeudellisen yhteistyön puitteissa. Puheenjohtajavaltiot aikovat hyväksyä mahdollisimman pian tulevan päätösehdotuksen, joka koskee eurooppalaista rikosrekisteritietojärjestelmää. Sähköisen oikeuden käsitteen osalta puheenjohtajavaltiot jatkavat eurooppalaisen sähköisen oikeuden portaalin asteittaiseen perustamiseen liittyvien hankkeiden käsittelyä, jotta kaikilla kansalaisilla olisi helppo pääsy, jos mahdollista, jäsenvaltioiden oikeudellisiin rekistereihin, erityisiin menettelyihin ja yleisesti hyödylliseen oikeudelliseen tietoon kaikkialla EU:ssa. Ne pyrkivät myös edistämään sähköisen oikeuden käsitettä koordinoidulla ja jäsennellyllä tavalla.

Koulutuksella on tärkeä merkitys pyrittäessä lisäämään oikeusosalalla toimivien välistä luottamusta. Lissabonin sopimus toimii oikeusperustana, jonka ansiosta Euroopan unioni voi tukea tuomareiden ja tuomioistuinten henkilöstön koulutusta. Puheenjohtajavaltiot aikovat laatia tällaista tukea koskevia yhteisiä suuntaviivoja ja aloitteita. Kolmansien maiden kanssa yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön osalta on löydettävä asianmukainen ratkaisu, jotta jäsenvaltiot voivat neuvotella tai muuttaa olemassa olevia säädöksiä asioissa, joissa yhteisöllä ei ole aikomus käyttää toimivaltaansa. Puheenjohtajat pyrkivät löytämään tällaisen ratkaisun.

Oikeus- ja sisäasioiden alan ulkosuhteet

Oikeus- ja sisäasioiden alan ulkosuhdestrategiaa uudistetaan komission ja neuvoston pääsihteeristön tulevan arvioinnin pohjalta. Puheenjohtajavaltiot harkitsevat sen perusteella, laaditaanko uusi strateginen asiakirja, joka ohjaisi tulevia ulkosuhteita. Ne harkitsevat myös, onko tarpeen laatia muita toiminta-asiakirjoja paikan päällä tehtävää yhteistyötä koskevien vaatimusten noudattamiseksi.

Pelastuspalvelu

Puheenjohtajavaltiot toteavat, että Euroopan unionin on parannettava kriisi- ja hätätilavalmiuksiaan sekä EU:ssa että sen rajojen ulkopuolella. EU tehostaa ja koordinoi osallistumistaan jäsenvaltioiden toimiin, jotka koskevat katastrofien torjuntaa, niihin varautumista, toimintavalmiutta ja jälkihoitoa noudattaen integroitua kaikki vaarat käsittävää lähestymistapaa, jota sovelletaan kaikkiin asianmukaisiin välineisiin. Unionin katastrofivalmiuksien vahvistamisesta ja katastrofien torjumisesta annettujen komission tiedonantojen asianmukaisista jatkotoimista huolehditaan. Huomiota kiinnitetään erityisesti pelastuspalvelun seuranta- ja tiedotuskeskuksen (MIC) lujittamiseen, pelastuspalveluyksiköiden toteuttamiseen ja kehittämiseen ja pelastuspalveluhenkilöstön koulutuksen kehittämiseen. Lisäksi EU tukee varhaisvaroitus- ja hälytysjärjestelmien kehittämistä ja osallistuu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen. Lisäksi puheenjohtajavaltiot pyrkivät parantamaan yhteistyötä ja kehittämään edelleen yhteisiä toimia, joilla tehostetaan suojautumista kemiallisilta, biologisilta, säteily- ja ydinuhkilta ja -riskeiltä (CBRN). Asiaankuuluviin kansainvälisiin järjestöihin, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien Afganistanin humanitaarisen avun koordinaatioyksikköön, luodaan tiiviimmät suhteet ja alueellista yhteistyötä edistetään.

ULKOSUHTEET

Euroopan turvallisuusstrategia

Seuraavien 18 kuukauden aikana EU:n ulkosuhteita ohjaa edelleen Euroopan turvallisuusstrategia. Joulukuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanoa tarkastellaan tarkoituksena esittää joulukuussa 2008 kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle hyväksyttäväksi ehdotuksia strategian täytäntöönpanon parantamiseksi ja tarvittaessa strategian täydentämiseksi. Sen jälkeen aloitetaan työskentely näiden ratkaisujen panemiseksi täytäntöön.

ETPP/Kriisinhallinta

Unioni pyrkii lujittamaan ETPP:tä sen kaikkine osa-alueineen tehostakseen asemaansa maailmanlaajuisena ja itsenäisenä toimijana kriisinhallinnan alalla. Unioni jatkaa niiden siviili- ja sotilasoperaatioiden toteuttamista, joita se on aloittanut eri puolilla maailmaa. Samaan aikaan kehitetään ja vahvistetaan Euroopan siviili- ja sotilasvoimavaroja vuoden 2010 yleistavoitteiden puitteita noudattaen ja keskittyen erityisesti nopeaan toimintaan. Siinä yhteydessä kiinnitetään asianmukaista huomiota aiemmista operaatioista ja todetuista operatiivisista puutteista saatuihin kokemuksiin tarkoituksena parantaa sotilas- ja siviilioperaatioiden suunnittelua ja operatiivista toteutusta. Tarkoituksena on kehittää prosesseja, joilla operaatioita voidaan arvioida niiden objektiivisesti mitattavissa olevan tehokkuuden perusteella. Pyrkimyksenä on erityisesti vahvistamalla taisteluosastojen yhteistoimintakykyä varmistaa, että ne kykenevät täysin vastaamaan unionin nopean toiminnan tarpeeseen. Puheenjohtajavaltiot selvittävät mahdollisuuksia rationalisointiin unionin käyttämissä monikansallisissa joukoissa, joihin jäsenvaltiot osallistuvat. Työ siviili-sotilaskoordinoinnin parantamiseksi jatkuu. EU:n ja Naton välisen yhteistyön lujittaminen ja avoimuuden lisääminen siinä on tärkeää sekä strategisella että taktisella tasolla, erityisesti kun on kyse samalla alueella käynnissä olevista operaatioista. Myös suhteilla YK:hon on suurta merkitystä, erityisesti kriisinhallinnassa. Athene-järjestelmää tarkastellaan uudelleen ja sotilasoperaatioiden yhteisen rahoituksen laajuudesta keskustellaan uudelleen. Turvallisuuden, ihmisoikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja kehityksen välistä yhteyttä käsitellään. Yhteisiä eurooppalaisia koulutusohjelmia edistetään, erityisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian puitteissa.

Aseiden leviämisen estäminen ja aseistariisunta

Unioni korostaa olemassa olevien kansainvälisten aseistariisunta- ja asesulkujärjestelmien jatkuvaa merkityksellisuutta, yleissopimukset ja sopimukset mukaan luettuina, ja pyrkii lujittamaan niitä. EU:n näkyvyyttä pyritään edelleen lisäämään joukkotuhooaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian aktiivisella ja tehokkaalla täytäntöönpanolla. Unioni tekee työtä IAEA:n tukemiseksi sen todentamisessa, että sopimuspuolina olevat valtiot noudattavat ydinsulkusopimuksen mukaisia velvollisuuksiaan, ja asesulkustrategioiden tehostamisessa. Erityisesti Iranin ydinmateriaalikysymyksessä unioni tukee edelleen YK:n prosessia ja kansainvälisen yhteisön yhteisiä tavoitteita.

Erityisen tärkeänä pidetään Geneven Aseidenriisuntakonferenssin uudelleen käynnistämistä aloittamalla neuvottelut yleissopimuksen tekemiseksi sotilaskäyttöön tarkoitettujen halkeamiskelpoisten aineiden tuotannon kieltämisestä. Vuonna 2010 pidettävän ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssin valmisteluja jatketaan ja pyrkimyksiä täydellisen ydinkoekieltosopimuksen voimaan saattamiseksi tehostetaan. EU pyrkii myös lujittamaan biologisia ja toksiiniaseita koskevaa yleissopimusta samoin kuin Ottawan sopimusta ja tavanomaisia aseita koskevaa yleissopimusta. EU:n pienasestrategia pannaan aktiivisesti täytäntöön.

Monenvälinen yhteistyö

Unioni pyrkii kaikin tavoin tukemaan kansainväliseen oikeuteen ja Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan perustuvaa tehokasta monenvälistä järjestelmää. Se on aktiivisesti mukana monenvälisillä foorumeilla, erityisesti Yhdistyneissä Kansakunnissa, ja pyrkii edistämään monenvälisiä ratkaisuja yhteisiin ongelmiin. Suhteita Etyjiin ja Euroopan neuvostoon vahvistetaan synergian lisäämiseksi.

Ihmisoikeudet ja oikeusvaltio

Joulukuussa 2008 vietetään ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää.

Unioni keskittyy yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja avoimuuden lisäämiseen pyrkiessään suojelemaan ja edistämään ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja demokratian periaatteita. Ensisijaisen tärkeänä pidetään olemassa olevien järjestelmien tehokasta käyttöä, ihmisoikeuksien valtavirtaistamista unionin ulkopoliitikassa ja todellista yhteistyötä kumppaneiden, erityisesti valtioista riippumattomien järjestöjen, kanssa. Erityistä huomiota kiinnitetään tehokkaaseen EU:n ihmisoikeusvuoropuhelujen ja neuvonpitojen toteuttamiseen samoin kuin ihmisoikeuksia koskevien EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanoon. Erityisesti painotetaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa. Tärkeälle sijalle asetetaan myös sananvapauden kunnioittaminen ja ihmisoikeuksien puolustajien suojelu. Unioni tehostaa myös työskentelyään oikeusvaltion kehittämisen tukemiseksi. Ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistäminen, mukaan lukien vastuu suojella, ovat olennainen osa EU:n kriisinhallintaa.

Kauppa

Kauppapolitiikka on edelleen hyvin tärkeä väline globalisaatioon liittyvien mahdollisuuksien ja haasteiden hyödyntämiseksi ja taloudellisen kasvun, työllisyyden ja vaurauden edistämiseksi Euroopan kansalaisten hyväksi. Kaikkien hyväksi koituvaa avointa ja markkinasuuntautunutta sekä sääntöihin perustuvaa maailmankauppajärjestelmää pyritään edistämään jatkuvasti.

Kauppapolitiikan olisi myös tuettava unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteita, erityisesti edistämällä ympäristötuotteiden ja -palvelujen kaupan laajenemista.

Unioni on edelleen täysin sitoutunut tasapainoisen, tavoitteellisen ja kokonaisvaltaisen sopimuksen aikaansaamiseen WTO:n Dohan kehityskierroksella. Dohan kehityskierroksen jälkeen olisi käytävä laaja keskustelu WTO:n tulevasta kehityksestä. Vientiluottoihin sovellettavan kansainvälisen sääntelyjärjestelmän osalta unioni edistää OECD:n pyrkimyksiä laajentaa voimassa olevia menettelysääntöjä koskemaan OECD:n ulkopuolisia maita. Unioni aikoo ajanmukaistaa tätä järjestelmää sen varmistamiseksi, että sen johdonmukaisuus ja legitiimiys säilyvät, erityisesti säilyttäen yhdenmukaisuus WTO:n sääntöjen kanssa.

Vapaakauppasopimusten osalta unionin pyrkii saamaan käynnissä olevat neuvottelut päätökseen ja aloittamaan uusia tarpeen mukaan muiden valittujen kumppanien kanssa. Se aikoo syventää ja lujittaa olemassa olevia kauppaa- ja investointisuhteita tiiviimmällä yhteistyöllä tai talouskumppanuudessa ja käymällä sääntelyä koskevaa vuoropuhelua keskeisten kumppanien kanssa, erityisesti transatlanttisissa suhteissa. Unioni pyrkii aktiivisesti lujittamaan kehitysmaiden valmiuksia käyttää tehokkaasti hyväkseen kansainvälistä kauppajärjestelmää, erityisesti panemalla täytäntöön EU:n kauppaa tukeva strategia (Aid for Trade Strategy), edistymisen tarkastelu vuonna 2009 mukaan luettuna. Kattavien talouskumppanuussopimusten tekemistä pyritään edistämään kaikin tavoin.

Kolme puheenjohtajavaltiota sitoutuvat edelleen panemaan täytäntöön uuden markkinoillepääsyä koskevan strategian, joka perustuu vahvempaan kumppanuuteen komission, jäsenvaltioiden ja yritysmaailman välillä, ja työskentelemään tiiviisti konkreettisten tulosten aikaansaamiseksi erityisesti tullien ulkopuolisten kaupan esteiden poistamiseksi. Unionin tavoitteena on saada tuleviin monenvälisiin, useammankeskisiin ja kahdenvälisiin sopimuksiin tiukempia immateriaalioikeuksia koskevia säännöksiä, mukaan lukien maantieteelliset merkinnät, ja varmistaa olemassa olevien sitoumusten täytäntöönpano.

Ottaen huomioon maailmankaupan virroissa ja taseissa globalisaation myötä tapahtuneet muutokset olisi saatettava mahdollisuuksien mukaan päätökseen sen pohdinta, miten kaupan suojavälineitä voitaisiin tehostaa.

Kehityspoliittinen ja kehityspoliittinen johdonmukaisuus

Edessä oleva kausi on merkittävä vaihe EU:n jatkuvissa pyrkimyksissä edistää vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista kaikissa kumppanimaissa ja kaikilla alueilla vuoteen 2015 mennessä. Tämä on keskeinen osa köyhyyden poistamista koskevaa EU:n laaja-alaista tavoitetta kestävä kehityksen yhteydessä. Useita ohjelmia ja politiikkoja on seurattava, hienosäädettävä ja/tai niille on annettava uutta vauhtia, esimerkiksi kehitysmaiden terveydenhuoltojärjestelmiä on parannettava, jotta yleinen oikeus terveydenhoitoon toteutuisi. Toimimalla yhteisesti "eurooppalaisen konsensuksen" täytäntöönpanemiseksi ja käymällä vuoropuhelua kansainvälisten kumppanien kanssa EU voi lujittaa ja laajentaa maailmanlaajuisia johtoasemaansa köyhyyden poistamista koskevan politiikan muodostamisessa kestävä kehityksen yhteydessä.

Kehitysavun osalta neuvosto aikoo seurata EU:n omia yhteisiä ponnisteluja samoin kuin kansainvälisiä ponnisteluja varmistaakseen, että avustussitoumukset täytetään ja että taakka jaetaan oikeudenmukaisesti kaikkien avunantajien kesken. Neuvosto valmistautuu siihen, että EU osallistuu aktiivisesti tätä aihetta käsitteleviin kansainvälisiin keskusteluihin ja konferensseihin, erityisesti vuoden 2008 lopulla pidettävään kehityksen rahoittamista käsittelevään Dohan konferenssiin. Neuvosto työskentelee varmistaakseen, että kehitysavussa otetaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset, mukaan lukien katastrofiriskin vähentäminen ja ilmastonmuutokseen varautuva kehitys.

EU ja kansainvälinen yhteisö ovat myös tehneet merkittäviä sitoumuksia avun tehokkuuden parantamiseksi samaan aikaan, kun apua lisätään. Nämä sitoumukset koskevat avunantajia ja kumppanimaita. EU:n on keskitettävä omat pyrkimyksensä Pariisin julistuksen (2005) täytäntöönpanoon vuoden 2010 loppuun mennessä. Täydentävyyttä ja työnjakoa kehityspoliitikassa koskevat EU:n menettelysäännöt nimenomaisesti hyväksyttyään EU:n on sekä ylläpidettävä poliittista tahtoa että varmistettava, että sääntöjen käytännön soveltamiselle on parhaat mahdolliset edellytykset. EU:n on hyödynnettävä tulevalle kaudelle osuvat kansainväliset tapahtumat (erityisesti syyskuussa 2008 järjestettävä korkean tason foorumi) mahdollisuutena arvioida tilannetta ja kiihdyttää etenemistä pitäen tavoitteena erityisesti oikeudenmukaista maiden välistä täydentävyyttä ja sitä, etteivät jotkut jäisi ilman apua ja ottaen asianmukaisesti huomioon epävakaat tilanteet.

Kehitysavun täydennyksenä on varmistettava, että kaikki EU:n politiikat toimivat johdonmukaisesti kehitystavoitteiden saavuttamiseksi. Siksi kehityspoliittisen johdonmukaisuuden lisäämistä pidetään erittäin tärkeänä sen varmistamiseksi, että kehitystä koskevat asiat otetaan huomioon kaikilla asiaan liittyvillä politiikan aloilla. Tämä merkitsee muun muassa kehityspoliittista johdonmukaisuutta 12 politiikanalalla koskevan säännöllisesti tarkistettavan työohjelman päivittämistä ja täytäntöönpanoa, jotta komissiolle vuonna 2009 toimitettavassa toisessa joka toinen vuosi esitettävässä EU:n kertomuksessa voidaan raportoida kehityspoliittisen johdonmukaisuuden alalla tapahtuneesta merkittävästä edistymisestä. Työskentely EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla jatkuu ja järjestetään ratkaisevia tilaisuuksia, joiden myötä keskeiset politiikat kehittyvät. Näistä mainittakoon kauppa, ilmastonmuutos, kestävä kehityksen strategiat, muuttoliike, energia, turvallisuus ja terveys – muiden muassa. Erityistä huomiota kiinnitetään sen vuoksi muun muassa Dohan kehitysohjelmaan, YK:n ilmastonkonferenssiin ja Euroopan ja Afrikan väliseen toiseen muuttoliikettä ja kehitystä käsittelevään konferenssiin sekä Euroopan turvallisuusstrategiaa koskeviin keskusteluihin. On myös jatkettava pyrkimyksiä, jota liittyvät monialaisiin kysymyksiin, erityisesti hallintotapaan, ihmisoikeuksiin ja tasa-arvoon. Erityistä huomiota kiinnitetään myös paikallishallinnon ja demokratian rooliin kehitysyhteistyössä.

Naapuruuspolitiikka ja "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni"

Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) itäistä ja eteläistä ulottuvuutta lujitetaan edelleen, sillä ENP on tehokas väline niiden poliittisten ja sosioekonomisten uudistusten jatkamiseksi, joita Euroopan unionia ympäröivät maat ovat toteuttaneet turvallisuuden, vakauden ja vaurauden edistämiseksi. Jotta EU:n ja sen kumppaneiden yhteistyötä voitaisiin edistää ENP:n eriyttämisperiaatteen pohjalta, toimintasuunnitelmat olisi kohdennettava tarkemmin, niin että maakohtaisia tilanneselvityksiä voitaisiin käyttää sen arvioimiseksi, millaiset mahdollisuudet on luoda seuraavan sukupolven sopimussuhteita. Ukrainan kanssa tehty uusi laajennettu sopimus, joka käsittää myös vapaakauppasopimuksen, olisi viimeisteltävä ja allekirjoitettava 18 kuukauden kuluessa. Marokon kanssa käynnissä olevat neuvottelut "pitkälle edistyneen" maan asemasta olisi saatava päätökseen. Neuvosto pyrkii parantamaan suhteita Israeliin. Paljon huomiota olisi kiinnitettävä myös suhteiden parantamiseen Moldovan tasavallan sekä Georgian, Azerbaidžanin ja Armenian kanssa. Jos Valko-Venäjän poliittinen tilanne paranee huomattavasti, maan kanssa olisi aloitettava täysimääräinen yhteistyö ENP:n puitteissa.

Suhteita eteläisiin naapureihin olisi elvytettävä käynnistämällä "Barcelonan prosessi: Välimeren unioni" niiden päätösten pohjalta, jotka on tarkoitus tehdä Pariisin huippukokouksessa 13. heinäkuuta. Puheenjohtajavaltiot kuulevat toisiaan tämän prosessin jatkotoimien osalta. Unionin strategisia suhteita Välimeren kumppaneihin kehitetään konkreettisten hankkeiden avulla, joiden tarkoituksena on syventää poliittista ja turvallisuusasioita koskevaa vuoropuhelua, luoda yhteinen vaurauden alue sekä toteuttaa sosiaalinen, kulttuurinen ja inhimillinen kumppanuus. EU:n itäisten naapureiden osalta kehitetään ja toteutetaan tehostettua politiikkaa sekä kahdenvälisellä että monenvälisellä tasolla. Puheenjohtajavaltiot pohjaavat työnsä "Itäistä kumppanuutta" koskevaan komission ehdotukseen, joka esitetään vuoden 2009 keväällä asiaankuuluvien aloitteiden perusteella.

Länsi-Balkan

Länsi-Balkanin alueen maiden lähentymistä Eurooppaan edistetään Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2006 määrittelemän laajentumisstrategian mukaisesti. Länsi-Balkanin vakautus- ja assosiaatioprosessi on tässä suhteessa edelleen tärkein väline. Alueen pyrkimyksiä kehittää alueellista yhteistyötä vastikään perustetun alueellisen yhteistyöneuvoston avulla tuetaan. Lisäksi jatketaan Thessalonikin toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa, etenkin edistämällä kansalaisyhteiskunnan kehittämistä ja ihmisten välistä kanssakäymistä, mukaan lukien viisumien myöntämisen helpottaminen, viisumivapautta koskeva vuoropuhelu ja takaisinotto.

Unionilla on edelleen johtava asema koko alueen vakauden vahvistamisessa. Unioni keskittää huomionsa erityisesti Kosovoon siviilialan ETPP-operaationsa ja kaikkien asianomaisten yhteisön välineiden avulla. EU:n olisi kannustettava rakentavan suhteen luomista Serbian ja Kosovon välillä, ei vähiten Kosovon kestävä talouskehityksen vuoksi. Työtä jatketaan Serbian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ratifioimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi heti, kun tarvittavat toimet on toteutettu 29. huhtikuuta 2008 pidetyn yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmien mukaisesti. Siihen asti kun kaikki jäsenvaltiot ovat saaneet päätökseen Albanian ja Montenegron kanssa tehtyjen vakautus- ja assosiaatiosopimusten ratifioinnin, noudatetaan väliaikaisia sopimuksia. Erityistä huomiota kiinnitetään siihen, että kumppanimaat panevat sopimukset täysimääräisesti täytäntöön ja täyttävät vakautus- ja assosiaatioprosessin kriteerit.

Transatlanttiset suhteet

Transatlanttisia suhteita tiivistetään kaikilla aloilla, niin poliittisissa kuin turvallisuus- ja talouskysymyksissäkin. Erityisesti pyritään lujittamaan yhteistyötä ilmastonmuutoksen alalla, niin että Kööpenhaminassa voitaisiin tehdä uusi maailmanlaajuinen sopimus vuonna 2009, sekä energian toimitusvarmuuden alalla. Transatlanttisella asialistalla ovat myös sellaiset kysymykset kuin unionin itäiset naapurit, Länsi-Balkan, kriisinhallinta, konfliktinesto, terrorismin torjunta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien edistäminen. Yhdysvaltojen osalta puheenjohtajavaltiot jatkavat läheisten suhteiden kehittämistä sekä nykyisen että tammikuusta 2009 lähtien uuden hallituksen kanssa. Olisi panostettava erityisesti vuoden 2007 talousyhteistyöohjelman täytäntöönpanoon ja säännölliseen vuoropuheluun konkreettisten tulosten aikaan saamiseksi EU:n ja Yhdysvaltojen välisissä huippukokouksissa ja transatlanttisen talousneuvoston kokouksissa. Kanadan osalta olisi kiinnitettävä huomiota erityisesti kriisinhallintayhteistyön syventämiseen ja taloussuhteiden vahvistamiseen muun muassa sääntely-yhteistyön, investointien ja palvelujen, teollis- ja tekijänoikeuksien sekä julkisten hankintojen osalta.

Venäjä

Unioni pyrkii kehittämään edelleen strategista kumppanuutta Venäjän kanssa yhteisten etujen ja arvojen pohjalta. Se edistää yhteistyökumppanuutta ulkopolitiikkaan ja turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä sekä energia-alalla. Toimissa keskitytään neuvottelemaan sellainen uusi sopimus, joka antaisi kattavan kehyksen EU:n ja Venäjän välisille suhteille, ja työtä jatketaan neljän yhteisen toiminnan alueen etenemissuunnitelman täytäntöönpanemiseksi. Venäjän liittyminen WTO:hon avaa mahdollisuuden neuvotella vapaakauppasopimuksesta.

Afrikka

Unioni keskittyy yhteisen EU–Afrikka-strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon ja korostaa strategista kumppanuutta ja kummankin osapuolen vastuuta siitä, että sitoumukset pannaan täytäntöön. Erityistä painoa on annettava toimille, joita on määrä toteuttaa rauhan ja turvallisuuden, kehityksen, energian, ilmastonmuutoksen, kaupan, ihmisoikeuksien, demokratian ja maahanmuuton alalla sekä elintarvikkeiden kallistumisen ja sen seurausten käsittelylle.

Puheenjohtajavaltiot jatkavat Afrikan AKT-maiden kanssa talouskumppanuussopimusten neuvottelu- ja täytäntöönpanoprosessia.

Unioni jatkaa rauhan ja turvallisuuden edistämistä Afrikassa tukemalla vakauttamis- ja sovintoprosesseja. Se vahvistaa tukeaan Afrikan rauhaan ja turvallisuuteen tähtääville pyrkimyksille lujittamalla poliittista vuoropuheluaan Afrikan unionin (AU) kanssa ja edistämällä valmiuksien kehittämistä, etenkin AU:n rauhanturvaoperaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen osalta, Afrikan omavastuullisuuden periaatetta kunnioittaen. Huomiota on kiinnitettävä erityisesti Sudanin, Tšadin ja Somalian konflikteihin sekä suurten järvien alueen tilanteeseen ja Länsi-Afrikan konfliktista toipumiseen.

Lähi-itä

Unioni tukee kaikkia toimia kattavan rauhan aikaan saamiseksi Lähi-itään yhteistyössä kansainvälisten ja alueella toimivien kumppaneiden kanssa. Se antaa edelleen tukensa Annapolisissa aloitetun prosessin osapuolille ja nykyisten sopimusten, kuten Lähi-idän rauhansuunnitelman ja asiaa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien täytäntöönpanolle. Tärkeällä sijalla on Palestiinan talouden elpymisen ja yhteiskunnan rakenteiden kehittämisen tukeminen, millä luodaan perustaa elinkelpoiselle Palestiinan valtiolle, joka elää rauhassa ja turvassa Israelin rinnalla. Kuten Pariisin konferenssissa sovittiin, EU on valmis lisäämään sekä tukeaan että läsnäoloaan kentällä. EU kiinnittää erityistä huomiota oikeusvaltion edistämiseen palestiinalaisalueilla. EU rohkaisee edelleen Syyriaa rakentamaan rooliin alueella sekä suhteessa Libanoniin että laajemmin koko rauhanprosessissa. Poliittisen kehityksen perusteella voidaan harkita assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista Syyrian kanssa. Unioni tukee demokratian ja vakauden edistämistä Libanonissa. Se antaa edelleen tukensa turvalliselle, vakaalle, demokraattiselle, vauraalle ja yhtenäiselle Irakille, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, esimerkiksi lisäämällä poliittista sitoutumista ja panemalla täytäntöön kansainvälisen kokonaissuunnitelman Irakin kanssa. Kauppa- ja yhteistyösopimus tehdään. Unioni seuraa tiiviisti Iranin tapahtumia ja noudattaa edelleen kaksitahoista lähestymistapaansa pitkäaikaisen neuvotteluratkaisun löytämiseksi ydinkiistaan. EU kehittää edelleen suhteitaan Persianlahden yhteistyöneuvostoon, mihin sisältyy aikanaan myös vapaakauppasopimuksen tekeminen.

Keski-Aasia

EU jatkaa tällä 18 kuukauden kaudella uutta kumppanuutta koskevan Keski-Aasian strategian täytäntöönpanoa sen seitsemällä keskeisellä alalla: ihmisoikeudet, oikeusvaltio, hyvä hallintotapa ja demokratiaprosessi; koulutus; talouskehitys, kauppa ja investoinnit; energia ja kuljetus; ympäristö ja vesivarat; yhteiset uhkat ja haasteet sekä kulttuurienvälinen vuoropuhelu.

Aasia

Unioni aikoo kiinnittää erityistä huomiota suhteidensa kehittämiseen ja vahvistamiseen Aasiassa oleviin kumppaneihinsa. ASEM-kokoonpanossa käytävää vuoropuhelua vahvistetaan tulevaa ASEM-huippukokousta ja ministerikokouksia silmällä pitäen. Neuvosto keskittyy yhteistyön lisäämiseen monenvälisten järjestöjen kanssa, erityisesti ASEANin kanssa, panemalla täytäntöön EU:n ja ASEANin yhteisen toimintasuunnitelman.

Japanin kanssa keskitytään poliittisen ja turvallisuusvuoropuhelun vahvistamiseen ja alueellisen yhteistyöhön. Kiinan kanssa käytävässä vuoropuhelussa keskitytään uutta kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevien neuvottelujen loppuun saattamiseen ja strategisen kumppanuuden edelleen kehittämiseen muun muassa energian, ilmastonmuutoksen, poliittisten ja kehityskysymysten, taloudellisten ja raha-asoiden, teollis- ja tekijänoikeuksien ja tullien ulkopuolisten esteiden osalta. Ihmisoikeusvuoropuhelu on jatkossakin tärkeässä osassa Kiinan suhteissa. Suhteissa Intiaan painopisteenä on taloudellisten suhteiden syventäminen vapaakauppasopimuksen avulla, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpano sekä edistyminen uutta puitesopimusta koskevissa neuvotteluissa. Suhteissa Korean tasavaltaan keskitytään vapaakauppasopimuksen tekemiseen ja uutta puitesopimusta koskeviin neuvotteluihin. Suhteita yksittäisiin Kaakkois-Aasian maihin vahvistetaan tekemällä kahdenvälisiä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksia ja vapaakauppasopimuksia ASEANin kanssa tai mahdollisesti yksittäisten maiden kanssa sekä panemalla nämä sopimukset täytäntöön. Kolme puheenjohtajavaltiota seuraa aktiivisesti Burman/Myanmarin tilanteen kehitystä ja tukee YK:n toimia, joilla pyritään tukemaan demokratiaan siirtymistä. Unioni seuraa tiiviisti Etelä-Aasian tilanteen kehitystä. Se työskentelee Afganistanin kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun vahvistamiseksi EU:n ja Afganistanin yhteisen julkilausuman pohjalta ja pannakseen täytäntöön Afganistanin kokonaissuunnitelman. EU:n sitoutuminen Afganistaniin jatkuu edelleen EUPOL-operaation kautta. Pakistanin poliittisen tilanteen kehittymiseen kiinnitetään huomiota. Tilanteen kehitystä Korean niemimaalla seurataan tiiviisti ja kannatetaan kuusikantaneuvotteluja muodostelmana, jossa pyritään löytämään rauhanomainen ratkaisu ydinasekysymykseen.

Latinalainen Amerikka / Karibia

Suhteita Latinalaiseen Amerikkaan kehitetään jatkamalla Limassa pidetyn EU:n, Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen viidennen huippukokouksen päätelmien täytäntöönpanoa ja valmistelemalla täysimääräisesti kuudetta huippukokousta. Painopisteenä on seuraavan EU:n ja Rion ryhmän ministerikokouksen isännöinti. Pyritään edistymään neuvotteluissa, jotta voitaisiin tehdä assosiaatiosopimukset MERCOSUR-ryhmän, Keski-Amerikan ja Andien yhteisön kanssa. Suhteita Brasiliaan ja Meksikoon tehostetaan ja kiinnitetään huomiota tilanteen kehittymiseen Boliviassa, Kolumbiassa, Kuubassa, Haitissa, Nicaraguassa ja Venezuelassa.

EFTA

Suhteita Efta-maihin edistetään tekemällä uusia sopimuksia. Puheenjohtajavaltiot pyrkivät parantamaan yhteistyötä Efta-maiden kanssa. Tärkeitä päätöksiä tehdään ETA:n neuvoston puitteissa. Yhteistyö Sveitsin kanssa etenee useilla aloilla.

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 30 juni 2008 (1.7)
(OR. en)**

11249/08

POLGEN 76

NOT

från:	De kommande franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapen
till:	Delegationerna
Ärende:	Utkast till 18-månadersprogram för rådet

För delegationerna bifogas den slutliga versionen av det 18-månadersprogram för rådet som har utarbetats av de kommande franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapen.

INNEHÅLL

INLEDNING	5
I. STRATEGISK RAM.....	6
II. OPERATIVT PROGRAM	11
UNIONENS UTVECKLING.....	11
Tillämpningen av det nya fördraget	11
Utvidgningen.....	11
Omfattande översyn av EU:s utgifter och medel	12
Transparens	13
INTEGRERAD ENERGI- OCH KLIMATPOLITIK	13
Klimatförändringarna	14
Energi (säkerhet, konkurrenskraft, miljöhållbarhet)	17
TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING	19
Den andra treårsperioden för Lissabonstrategin (2008–2010).....	20
Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram.....	20
Genomförande av nationella reformprogram.....	20
ALLMÄNNA EKONOMISKA FRÅGOR OCH SAMORDNING AV DEN	
EKONOMISKA POLITIKEN	21
Förbättrad samordning av den ekonomiska politiken	21
Stabilitets- och tillväxtpakten.....	21
EMU – euroområdet	21
Kvalitet och hållbarhet i de offentliga finanserna	22
Finansiell stabilitet	23
Statistik.....	23
Årligt budgetförfarande.....	24
KONKURRENSKRAFT OCH INRE MARKNADEN	24
Inre marknaden	24
Konkurrenskraftens externa dimension.....	25
Politik för små och medelstora företag	26
Immateriella rättigheter	27
Industripolitik.....	27
Konkurrenspolitik	28
Bättre lagstiftning.....	28
Tull.....	30
Finansiella tjänster	31
Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.....	32
Bolagsrätt	33
Offentlig upphandling	33
Beskattning.....	34
Turism	35

FORSKNING, KUNSKAP OCH INNOVATION.....	35
Forskning	35
Innovation	36
Utbildning	37
Telekommunikation och informationssamhället.....	38
Rymden	39
SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALPOLITIK.....	40
Sysselsättning/flexicurity/rörlighet	40
Arbetsrätt.....	41
Socialpolitik	42
Ungdom.....	42
Demografiska förändringar	43
Sociala tjänster av allmänt intresse	44
JÄMSTÄLLDHET OCH ICKE-DISKRIMINERING.....	44
HÄLSO- OCH SJUKVÅRD OCH KONSUMENTFRÅGOR	45
Hälso- och sjukvård	45
Livsmedelssäkerhet.....	47
Konsumenter	47
Idrott.....	48
KULTUR, AUDIOVISUELLA FRÅGOR OCH FLERSPRÅKIGHET	48
Kultur	48
Audiovisuella frågor	49
Flerspråkighet.....	50
HÅLLBAR UTVECKLING.....	50
Strategin för hållbar utveckling.....	50
Havspolitik	51
Strategi för Östersjöområdet	52
MILJÖ	53
Biologisk mångfald	53
Miljöteknik.....	54
Kemikalier.....	54
Luft.....	56
Övriga frågor.....	56
Internationell miljöförvaltning	57
TRANSPORT	57
Hållbara och konkurrenskraftiga transporter	57
Säkra transportsätt.....	59
Intelligenta transportsystem	60
JORDBRUK OCH FISKE.....	61
Den gemensamma jordbrukspolitiken (inklusive hälsokontroll)	61
Veterinärfrågor och fytosanitära frågor	62
Den gemensamma fiskeripolitiken.....	63

SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK.....	64
Sammanhållningspolitik.....	64
De yttersta randområdena	65
ETT OMRÅDE MED FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA	65
Ett nytt program som efterföljare till Haagprogrammet	66
Migration.....	66
Asyl och skydd av flyktingar	68
Schengenområdet, gränser och viseringspolitik.....	68
Integration och interkulturell dialog.....	69
Kampen mot terrorism	70
Kampen mot människohandel.....	70
Kampen mot narkotika.....	71
Polis- och tullsamarbete	72
Informationsutbyte	73
Straffrättsligt samarbete	73
Civilrättsligt samarbete	74
Rättsligt samarbete i praktiken.....	75
Yttre förbindelser inom ramen för rättsliga och inrikes frågor	76
Civilskydd	77
YTTRE FÖRBINDELSER.....	77
Den europeiska säkerhetsstrategin	77
ESFP/Krishantering	78
Icke-spridning och nedrustning.....	79
Multilateralt samarbete	79
Mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.....	80
Handel	80
Utvecklingspolitik och konsekvent politik för utveckling.....	82
Grannskapspolitiken och "Barcelonaprocessen: union för Medelhavsområdet"	83
Västra Balkan.....	84
Transatlantiska förbindelser	85
Ryssland	86
Afrika	86
Mellanöstern.....	87
Centralasien.....	87
Asien	88
Latinamerika/Västindien	89
Efta	89

18-MÅNADERSPROGRAM FÖR DE FRANSKA, TJECKISKA OCH SVENSKA ORDFÖRANDESKAPEN

INLEDNING

Detta dokument innehåller det kombinerade programmet för de franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapen under perioden juli 2008–december 2009. Dokumentet är uppdelat i två delar. Den första delen innehåller programmets strategiska ramar, där det relateras till ett vidare sammanhang, i synnerhet mer långsiktiga mål som berör de tre kommande ordförandeskapen. I enlighet med rådets arbetsordning har därför de kommande spanska, belgiska och ungerska ordförandeskapen konsulterats i fråga om detta avsnitt. Den andra delen innehåller det operativa programmet med de frågor som man förväntar sig kommer att tas upp under 18-månadersperioden.

Beträffande Lissabonfördraget kommer ordförandeskapen att arbeta i överensstämmelse med de relevanta slutsatserna från Europeiska rådets möte den 19–20 juni 2008 och eventuella kommande slutsatser från Europeiska rådet om denna fråga. De delar av programmet som hänvisar till Lissabonfördraget bör läsas mot bakgrund av dessa slutsatser.

De tre ordförandeskapen kommer att ha ett nära samarbete för att på bästa sätt kunna uppnå programmets mål. I detta syfte kommer de även att samarbeta med andra unionsinstitutioner, i synnerhet kommissionen och Europaparlamentet, på grundval av deras respektive behörighetsområden.

DEL I

STRATEGISK RAM

Under de kommande åren då Lissabonfördraget förväntas ha trätt i kraft kommer unionen helt att kunna koncentrera sig på att anta konkreta utmaningar som är av direkt intresse för medborgarna, till exempel att utforma globaliseringen i medborgarnas intresse; förbättra tillväxten och konkurrenskraften samt underlätta skapandet av fler och bättre arbetstillfällen, bidra till social sammanhållning; stärka den inre marknaden; stoppa klimatförändringarna; försöka lösa energifrågor och ta itu med miljöproblemen; gripa sig an med ett hållbart jordbruk; förstärka säkerheten i Europa åt dess medborgare; möta utmaningarna och möjligheterna i samband med migration; stärka ESFP, det regionala samarbetet och förbindelserna med grannländerna; samt göra framsteg inom utvidgningsprocessen samt kämpa för en starkare global roll och instrument för Europa.

Unionen kommer till fullo att utnyttja de nya möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder för att uppnå framsteg inom alla dessa områden.

Unionens budget utgör ett viktigt verktyg för att uppnå dess gemensamma målsättningar. Särskild prioritet kommer därför att ges åt en omfattande och förnyad bedömning av EU:s utgifter och medel enligt den överenskommelse som gjordes i december 2005. På grundval av en sådan översyn kommer Europeiska rådet att kunna fatta beslut om alla frågor som omfattas av översynen. Översynen kommer också att beaktas under det förberedande arbetet med budgetplanen för perioden efter 2013 som grund för eventuella beslut som ska fattas av Europeiska rådet.

I arbetet med att säkerställa unionens förmåga att på ett mer effektivt sätt förutse och möta de utmaningar den står inför på längre sikt kommer de framtida ordförandeskapen att se till att vederbörlig hänsyn tas till rapporten från den oberoende reflektionsgrupp om vilken beslut fattades vid Europeiska rådet i december 2007. I denna rapport som kommer att föreläggas Europeiska rådet i juni 2010 kommer man att försöka identifiera de viktigaste frågor och utvecklingar som unionen kan komma att ställas inför samt analysera hur dessa ska kunna hanteras.

Klimatförändringarna är en av de viktigaste utmaningarna som unionen står inför och som kräver globala lösningar. Unionen måste därför bibehålla sitt internationella ledarskap i förhandlingarna om Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och Kyotoprotokollet. Målet är att i Köpenhamn 2009 komma fram till ett ambitiöst, globalt och övergripande avtal om klimatförändringar för tiden efter 2012, i enlighet med EU:s tvågradersmål. För att de internationella förhandlingarna ska kunna slutföras framgångsrikt måste unionen även i fortsättningen visa prov på ledarskap. Omfattande överläggningar inom rådet, i nära samarbete med Europaparlamentet, bör utmynna i en överenskommelse om klimat- och energipaketet före utgången av 2008 och därmed möjliggöra dess antagande senast i början av 2009 i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte 2008.

Att säkerställa tillgången på säker, konkurrenskraftig och miljömässigt hållbar energi kommer även i fortsättningen att vara en viktig prioritering för unionen. Denna prioritering kommer att återspeglas i unionens andra handlingsplan för en europeisk energipolitik (2010–2012) som ska utarbetas mot bakgrund av Europeiska rådets behandling av den kommande strategiska energiöversynen under våren 2009. Trygg energiförsörjning kommer i synnerhet att utgöra ett ämne av allt större vikt för Europa och kommer att omfatta inte bara diversifiering av energikällor utan också försörjningstrygghet och utveckling av den europeiska energiinfrastrukturen. Den slutliga utformningen av den inre energimarknaden kommer att spela en avgörande roll när det gäller att öka unionens konkurrenskraft. Ett fortsatt genomförande av unionens externa energipolitik kommer också att bidra till att öka energiförsörjningstryggheten.

Genomförandet av Lissabonstrategin är fortfarande ett grundläggande krav för att skapa fler och bättre arbetstillfällen och säkerställa en hållbar tillväxt på lång sikt. Betydande framsteg har gjorts men mycket återstår att göra. Unionen kommer utan tvekan att behöva ett starkt reformprogram för att tillvarata de framsteg som redan gjorts och ta itu med framtida utmaningar. Ordförandeskapen kommer därför att arbeta för att lägga grunden till en förnyad Lissabonstrategi och att på EU-nivå bibehålla åtagandet om strukturell reform, hållbar utveckling och social sammanhållning samt fokusera på de huvudsakliga utmaningarna under årtiondet 2010–2020.

En särskild ansträngning kommer att göras för att främja unionens konkurrenskraft och dess förmåga att utnyttja möjligheter och möta yttre utmaningar. Detta ställer krav på en helt integrerad och väl fungerande inre marknad. Ordförandeskapen kommer därför att aktivt följa upp översynen av den inre marknaden och fortsätta arbetet med att avlägsna de kvarstående hindren för de fyra grundläggande friheterna, inbegripet när så är lämpligt genom såväl harmonisering som ömsesidigt erkännande. De kommer också att inrikta sig på att öka tillväxtpotentialen för små och medelstora företag. Ordförandeskapen kommer snabbt att fullfölja det arbete som inletts för att förbättra den finansiella stabiliteten. De kommer också att lägga tonvikt på konsumenternas förtroende och konsumentskyddet, aspekter som är väsentliga för en väl fungerande inre marknad. Prioritet kommer också att ges åt att föra vidare agendan för bättre lagstiftning i syfte att förbättra de villkor som företag arbetar under och göra det möjligt för europeiska medborgare att få bättre tillgång till EU:s lagstiftning. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt de villkor som berör små och medelstora företag. Ordförandeskapen kommer att försöka stärka det europeiska forskningsområdet, bland annat genom att se till att det förvaltas effektivt och genom att främja både gemensam programplanering och internationellt samarbete inom vetenskap och teknik, med hänsyn till den viktiga roll som forskning och innovation har när det gäller att öka konkurrenskraften.

Hållbar utveckling är ett av de grundläggande målen för Europeiska unionen. Till följd av den översyn av strategin för hållbar utveckling som gjordes i december 2007 kommer unionen att inrikta sig på ett effektivt genomförande av strategin på alla nivåer i enlighet med de målsättningar och prioriteringar som fastställs i strategins sju huvudutmaningar. Europeiska rådet kommer att bedöma de framsteg som uppnåtts i detta avseende på grundval av en rapport som ska läggas fram av kommissionen i juni 2009. Denna rapport kommer också att innehålla en färdplan där det fastställs vilka av de återstående åtgärderna som ska genomföras med högsta prioritet. Framtida ordförandeskap är fast beslutna att öka unionens åtaganden för utvecklingen i Östersjöområdet på grundval av den Östersjöstrategi som ska antas under hösten 2009.

Den gemensamma jordbrukspolitiken har alltid varit ett av de viktiga områdena när det gäller uppbyggnaden av Europa. Jordbruket är fortfarande en central verksamhet. Därför är det nödvändigt att besluta om "hälsokontrollen" av den gemensamma jordbrukspolitiken samt fundera över hur den gemensamma jordbrukspolitiken på bästa sätt kan anta alla relevanta utmaningar.

Den övergripande ambitionen inom området rättsliga och inrikes frågor kommer att vara den fortsatta utvecklingen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför kommer ordförandeskapen att arbeta för att se till att Haagprogrammet genomförs fullt ut. Ordförandeskapen kommer att se till att ett nytt, ambitiöst och framåtblickande arbetsprogram antas för perioden 2010–2014. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att se till att ett gemensamt europeiskt asylsystem har införts senast 2010 samt åt att utveckla en övergripande europeisk migrationspolicy. I det hänseendet kommer antagandet och uppföljningen av en europeisk pakt för migration och asyl att vara av avgörande betydelse. Prioritet kommer också att ges åt andra frågor av direkt intresse för medborgarna, till exempel intensifiering av kampen mot organiserad brottslighet och terrorism, processuella rättigheter för misstänkta, brottsoffrens ställning och främjande av rättsligt samarbete inom familjerätten samt förstärkning av EU:s kapacitet för katastrofinsatser.

Utvidgningsprocessen har medfört betydande fördelar för unionen och dess medlemsstater, särskilt genom att främja Europas generella stabilitet och välbefinnande. Ordförandeskapen kommer att sträva efter att upprätthålla utvidgningsprocessens dynamik i enlighet med det förnyade samförstånd som nåddes av Europeiska rådet i december 2006 och december 2007.

Unionen kommer också att sträva efter att förstärka det europeiska perspektivet när det gäller västra Balkan-regionen, särskilt genom stabiliserings- och associeringsprocessen, inklusive främjandet av direkta personkontakter. Den kommer även i fortsättningen att använda alla de instrument den har till sitt förfogande för att spela en ledande roll när det gäller att förstärka hela regionens stabilitet, med särskilt fokus på Kosovo.

Europas säkerhet, stabilitet och välbefinnande kommer också att främjas genom förstärkta förbindelser med de länder som gränsar till unionen i öst och syd. Den europeiska grannskapspolitiken kommer därför att intensifieras ytterligare, såväl med avseende på Medelhavsdimensionen genom Barcelonaprocessen: union för Medelhavsområdet som den östra dimensionen genom det "östliga partnerskapet".

Med tanke på vikten av förbindelserna med Afrika och båda sidors beslutsamhet att gå vidare till en ny nivå i sina förbindelser kommer unionen att sträva efter att fullt ut genomföra den gemensamma EU–Afrika-strategin och handlingsplanen från december 2007, vars syfte är att se till att de nya politiska och utvecklingspolitiska ambitionerna ger konkreta resultat.

Ordförandeskapen kommer att arbeta för en effektiv och konsekvent utrikespolitik i syfte att stärka EU som global aktör och öka dess inflytande i världen. Unionens agerande i internationella sammanhang kommer även i fortsättningen att styras av den européiska säkerhetsstrategin som kommer att ses över i december 2008 i syfte att förbättra tillämpningen och, om så är lämpligt, komplettera den. Unionen kommer mer generellt att sträva efter att ge effektivt stöd åt den globala freden och stabiliteten på grundval av folkrätten. Därför kommer EU att samarbeta nära med FN, Nato och andra internationella och regionala organisationer, särskilt inom området konfliktförebyggande, konflikthantering och fredsbyggande. Den kommer också att kämpa aktivt mot terrorism och spridning av massförstörelsevapen. Unionen kommer att förstärka ESFP för att stärka sin roll som global och oberoende aktör inom området krishantering. Prioritet kommer också att ges åt främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och respekt för rättsstatsprincipen.

De transatlantiska förbindelserna, förbindelserna med Asien och Latinamerika samt förbindelserna med ett antal andra länder och regioner kommer även i fortsättningen att utvecklas särskilt genom högnivåmöten med strategiska partner.

Den kommande perioden kommer att utgöra en viktig fas i unionens fortgående ansträngningar att bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås senast 2015, som en viktig faktor för att uppnå unionens övergripande mål att utplåna fattigdomen. EU:s utvecklingssamarbete kommer att göras mer effektivt och konsekvent, bland annat genom att ta hänsyn till utvecklingsfrågor inom alla relevanta politikområden, inte minst med avseende på sambanden mellan klimatförändringar/utveckling och migration/utveckling.

Unionen kommer att främja frihandel och öppenhet som gynnar båda parter i syfte att främja ekonomisk tillväxt, sysselsättning och utveckling. Unionen kommer att sträva efter att ingå ett välbalanserat, ambitiöst och omfattande avtal inom WTO. Resultatet av förhandlingarna kommer att behöva följas upp av en bred diskussion om WTO:s framtida utveckling. Unionen kommer också att arbeta för att ett frihandelsavtal ska ingås med berörda partner.

DEL II

OPERATIVT PROGRAM

UNIONENS UTVECKLING

Tillämpningen av det nya fördraget

Förutsatt att samtliga medlemsstater ratificerar Lissabonfördraget kommer det att ge unionen en stabil och varaktig institutionell ram. När det har trätt i kraft kommer unionen fullt ut att kunna koncentrera sig på att möta de konkreta utmaningar den står inför.

De tre ordförandeskapen kommer på grundval av arbetet från de föregående ordförandeskapen, i nära samarbete sinsemellan och med institutionerna, att fortsätta de förberedelser som behövs för att se till att fördraget tillämpas smidigt och snabbt samt att det fungerar fullt ut från och med ikraftträdandet. Allt kommer att göras för att samtliga aktörer ska kunna enas om en gemensam grund med avseende på det nya institutionella systemets praktiska funktion, däribland avdelningen för yttre åtgärder. Därutöver måste unionen reflektera och ta initiativ för att fullt ut utnyttja de nya befogenheterna och rättsliga grunderna som Lissabonfördraget medför.

Utvidgningen

Utvidgningsprocessen har medfört betydande fördelar för unionen och dess medlemsstater. Den har bidragit till fred, demokrati, rättstatsprincipen och stabilitet över hela kontinenten. Den har ökat Europas konkurrenskraft i en globaliserad värld och därigenom medfört konkreta fördelar i form av ökad handel, ökade investeringar och större ekonomisk tillväxt.

Under de tre ordförandeskapen kommer rådet att fortsätta utvidgningsprocessen i linje med det nya samförstånd som nåddes av Europeiska rådet i december 2006 och som grundar sig på konsolidering, villkorlighet och kommunikation. Det kommer att arbeta aktivt för att genomföra EU:s utvidgningsstrategi och föra vidare anslutningsförhandlingarna med Kroatien och Turkiet i enlighet med de relevanta slutsatserna från rådet. Dessa förhandlingar utgör en öppen process, vars resultat inte kan garanteras på förhand. Anslutningsförhandlingarna med Kroatien bör under 2009 komma till ett avgörande skede.

Rättvisa men stränga villkor kommer att bibehållas genom hela förfarandet och de kapitel för vilka de tekniska förberedelserna har avslutats kommer att öppnas och avslutas i enlighet med förfaranden som fastställts i enlighet med förhandlingsramarna.

Rådet kommer även i fortsättningen att noggrant övervaka f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens genomförande av de reformer som krävs för att öppna anslutningsförhandlingarna.

Ordförandeskapen kommer att arbeta för att ytterligare påskynda det europeiska perspektivet för länderna på västra Balkan i överensstämmelse med den utvidgningsstrategi som fastställdes av Europeiska rådet i december 2006.

Omfattande översyn av EU:s utgifter och medel

Nya behov och utmaningar har framkommit med anledning av förändringar inom EU, i grannländer och i övriga världen. Mot bakgrund av detta kommer de tre ordförandeskapen att fästa särskild vikt vid en omfattande och förnyad bedömning av både EU:s utgifter och medel, vilken ska genomföras med anledning av en översyn som kommissionen ska lägga fram under 2008/2009 i överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i december 2005 och som omfattar alla aspekter på EU:s utgifter, inklusive GJP, och medel, inklusive Förenade kungarikets rabatt. Europeiska rådet kan på grundval av en sådan översyn fatta beslut i alla ämnen som omfattas av översynen, vilken även kommer att beaktas i det förberedande arbetet med nästa budgetplan.

Transparens

Transparens och tillgång till handlingar är principer som är grundläggande för arbetet inom EU. Ordförandeskapen kommer att fortsätta översynen av förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till EU-handlingar.

INTEGRERAD ENERGI- OCH KLIMATPOLITIK

Att ta itu med klimatförändringarna och dess kopplingar till energipolitiken kommer att vara en huvudprioritering under de närmaste 18 månaderna. De tre ordförandeskapen kommer att göra allt för att uppnå de mål som fastställdes av Europeiska rådet i mars 2007 då EU åtog sig att senast 2020 minska sina totala växthusgasutsläpp med 20 % i förhållande till nivåerna 1990 (och att trappa upp denna minskning till 30 % enligt ett nytt globalt avtal rörande klimatförändringar, förutsatt att andra i-länder gör jämförbara ansträngningar och att utvecklingsländer som ekonomiskt sett är mer utvecklade bidrar i tillräcklig utsträckning), samt att senast 2020 låta andelen förnybara energikällor utgöra 20 % av den totala slutliga energianvändningen. Ordförandeskapen kommer att, med hänsyn till medlemsstaternas val av energimix, eftersträva ett utsläppssnålt samhälle som är förenligt med både hållbarhet och kostnadseffektivitet och som på ett positivt sätt bidrar till de allmänna tillväxtmålen i enlighet med Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

Det paket för klimatåtgärder och förnybar energi som kommissionen lade fram i januari 2008 har som syfte att leva upp till EU:s ambitiösa åtaganden. Ordförandeskapen är fast beslutna att i nära samarbete med Europaparlamentet och kommissionen se till att en överenskommelse nås om detta paket före slutet av 2008 så att det kan antas senast i början av 2009.

Klimatförändringarna

Klimatförändringarna utgör ett allvarligt globalt hot som omedelbart kräver en övergripande och global lösning. Därför kommer ordförandeskapen att ge högsta prioritet åt att göra framsteg i de multilaterala förhandlingarna för att i Köpenhamn i december 2009 nå en överenskommelse om en ambitiös, global och omfattande internationell klimatordning efter 2012 som stämmer överens med EU:s tvågradersmål. Denna överenskommelse kommer att underlätta en världsomspännande övergång till en ekonomi med låga utsläpp av växthusgaser, i överensstämmelse med EU:s vision att begränsa klimatförändringarna till nivån 2 °C och förstärka förmågan hos de svagaste och sårbaraste länderna att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna.

För att ett ambitiöst resultat ska kunna nås i Köpenhamn kommer det under de närmaste 18 månaderna att behövas intensiva förberedelser både inom EU och i samband med internationella förhandlingar, möten och dialoger mellan parterna, såväl bilateralt som i olika multilaterala forum mellan EU, utvecklingsländer och i-länder. I detta sammanhang kommer de tre ordförandeskapen att lägga särskild vikt vid kontakterna med huvudpartner såsom USA, Kina, Indien, Ryssland och Brasilien, men även med andra relevanta aktörer och de länder som kommer att lida mest av klimatförändringarna, särskilt i Afrika och i små östater under utveckling. Uppmärksamhet kommer att ägnas åt utvecklingsländernas behov och roll i arbetet med klimatförändringarna när det gäller att diskutera metoder att uppmuntra utvecklingsländerna att bidra aktivt till en effektiv och välbalanserad ram för tiden efter 2012.

EU:s ledarskap och trovärdighet är väsentliga förutsättningar för att de internationella förhandlingarna ska bli framgångsrika. För att kunna fylla denna funktion är det viktigt att EU avslutar sitt inre arbete i god tid före konferensen i Köpenhamn i december 2009. De tre ordförandeskapen kommer att göra sitt yttersta för att se till att unionen lever upp till sina befintliga åtaganden och göra det möjligt för den att förbereda åtagandena för perioden efter 2012 genom att i god tid nå en överenskommelse om översynen av EU:s system för handel med utsläppsrätter, ansvarsfördelningen när det gäller minskningen av växthusgasutsläppen, främjandet av användningen av förnybar energi och den rättsliga ramen för avskiljning och lagring av koldioxid. I enlighet med beslutet vid Europeiska rådet i mars 2008 ska omfattande överläggningar i rådet, som arbetar nära tillsammans med Europaparlamentet, leda till en överenskommelse om dessa förslag i form av ett enhetligt paket före utgången av 2008 och därmed möjliggöra att de antas inom nuvarande mandatperiod senast i början av 2009. I detta sammanhang framhåller de att detta arbete bör grundas på principerna om öppenhet, ekonomisk bärkraft, kostnadseffektivitet, solidaritet och rättvis ansvarsfördelning. Dessutom kommer relevant uppmärksamhet att ägnas åt risken för koldioxidläckage inom vissa sektorer, till exempel energiintensiva industrier som är särskilt utsatta för internationell konkurrens. Denna fråga behöver analyseras och diskuteras omgående så att lämpliga åtgärder kan vidtas om de internationella förhandlingarna skulle misslyckas. En internationell överenskommelse är fortfarande det bästa sättet att hantera denna fråga.

Ordförandeskapen kommer aktivt att ta itu med andra sektorer så att EU:s mål avseende klimatförändringar kan uppnås. Transporterna svarar för över 20 % av växthusgasutsläppen inom EU. Därför anser de tre ordförandeskapen att prioritet bör ges åt att avsluta arbetet med förordningen om minskade koldioxidutsläpp från bilar och att se till att utsläppen från civilflyget på ett smidigt sätt inkluderas i gemenskapens system för utsläppshandel. Vederbörlig uppmärksamhet kommer också att ägnas åt energieffektivitetsåtgärder inom sektorer som inte omfattas av gemenskapens system för utsläppshandel såsom jordbruk, lätt industri och byggnadsindustri.

De tre ordförandeskapen bekräftar såväl behovet av att bygga upp en global koldioxidmarknad som vikten av flexibla mekanismer, såsom CDM, och ytterligare utveckling av sådana mekanismer i framtiden vid genomförandet av en kostnadseffektiv internationell klimatpolitik som erkänner utvecklingsländernas berättigade krav på ekonomisk utveckling. Genom att bidra till fastställandet av ett pris på koldioxidutsläpp kommer dessa instrument att underlätta investeringar i effektiv teknik med låga koldioxidutsläpp genom att de förmedlar viktig kunskap och tekniköverföring. Användningen av flexibla mekanismer kommer att underlätta EU:s ansträngningar att uppnå de ambitiösa klimatmålen och bidra både till en hållbar utveckling i utvecklingsländerna och till uppbyggandet av en global koldioxidmarknad. Ordförandeskapen kommer därför att främja användningen av flexibla mekanismer som kan lämna ett väsentligt bidrag till de globala ansträngningarna att minska växthusgaserna.

De tre ordförandeskapen kommer också att försöka främja handeln med och en välfungerande marknad för klimatvänliga varor, tjänster och tekniker genom avlägsnande av tullar och icke-tariffära handelshinder. Detta innebär försök att se till att klimatrelaterade standarder, certifierings- och märkningssystem främjar, och inte hindrar, handel med klimatvänliga varor. Åtgärder för att stödja innovation och samarbete i samband med utvecklingen av nya tekniker med låga koldioxidutsläpp och uppmuntra överföring och spridning av ren teknik kommer också att finnas med bland EU:s prioriteringar.

Särskilda ansträngningar kommer också att göras inom området anpassningsåtgärder till klimatförändringarna inom Europeiska unionen. En lång rad strategier kommer att behöva både utarbetas och genomföras på såväl EU-nivå och nationell nivå som på extern nivå. På grundval av en vitbok om anpassningen till klimatförändringarna som kommissionen väntas överlämna under andra halvåret av 2008 kommer ordförandeskapen att arbeta för att rådet ska kunna anta en ambitiös handlingsplan som bland annat kommer att behandla frågan om hur en tillräcklig finansiering ska kunna tillgodoses inom detta område.

På internationell nivå är utvecklingsländerna särskilt utsatta för klimatförändringarnas negativa konsekvenser. De tre ordförandeskapen kommer därför att ägna särskild uppmärksamhet åt att utarbeta en utvecklingspolitik och program som tar hänsyn till utvecklingsländernas behov av anpassning till klimatförändringarna. Kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländerna kommer att vara avgörande för att hjälpa dem att stärka deras förmåga att klara klimatförändringar och deras möjlighet att slå in på en utsläppssnål utvecklingskurs.

Slutligen kommer de tre ordförandeskapen att säkerställa uppföljningen av den höge representantens och kommissionens gemensamma rapport om klimatförändringens konsekvenser för den internationella säkerheten.

Energi (säkerhet, konkurrenskraft, miljöhållbarhet)

I mars 2007 fastställde Europeiska rådet en energipolitik för Europa med tre mål, nämligen att öka försörjningstryggheten, säkerställa de europeiska ekonomiernas konkurrenskraft och tillgången till energi till rimligt pris samt att främja miljömässig hållbarhet och bekämpa klimatförändringarna. De tre ordförandeskapen kommer att ge hög prioritet åt att den energihandlingsplan för perioden 2007–2009 som Europeiska rådet antog vid detta tillfälle genomförs fullt ut. På grundval av den andra strategiska energiöversynen, som kommer att läggas fram av kommissionen under hösten 2008 och godkännas vid Europeiska rådets vårmöte 2009, kommer de att utarbeta den nya energihandlingsplanen som ska gälla från 2010 och framåt och som ska antas av Europeiska rådet våren 2010. De tre ordförandeskapen kommer att inrikta sig på de politikområden som anges nedan.

Förnybar energi och energieffektivitet bidrar samtidigt till hållbarhet, konkurrenskraft och försörjningstrygghet och utgör viktiga beståndsdelar när det gäller att uppnå EU:s klimatmål och stimulera den tekniska innovationen, exportpotentialen och skapandet av sysselsättning. De tre ordförandeskapen är fast beslutna att före slutet av 2008 nå en överenskommelse om direktivet om främjande av användningen av förnybar energi, så att det kan antas senast i början av 2009, på grundval av en rättvis och lämplig ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. I detta sammanhang erinrar de om vikten av att ta hänsyn till hållbarhetskriterierna och behovet av flexibilitet i uppnåendet av nationella mål som inte är kopplade till systemet för utsläppshandel och mål för förnybar energi i enlighet med den handlingsplan som antogs av Europeiska rådet i mars 2007.

När det gäller EU:s mål att förbättra energieffektiviteten med 20 % senast 2020 kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta genomförandet av handlingsplanen för energieffektivitet, i vilken särskild vikt fästs vid att främja energieffektiva produkter på den europeiska marknaden samt standardiseringsarbete. De kommer att försöka snabbt avsluta arbetet med omarbetningen av direktivet om märkning som anger hushållsapparaters energiförbrukning och direktivet om byggnaders energiprestanda. Särskild uppmärksamhet kommer också att ägnas åt att skapa och förvalta en internationell plattform för samarbete kring energieffektivitet.

Om EU:s ambitiösa klimatmål ska kunna uppnås krävs det också att nya tekniker utvecklas och sprids. Därför kommer ordförandeskapen att bidra till ett snabbt genomförande av den strategiska EU-plan för energiteknik som nyligen inleddes.

De tre ordförandeskapen anser att upprättandet av en konkurrenskraftig, effektiv och sammanlänkad inre energimarknad är fördelaktigt för såväl privata konsumenter som företag genom att det skapar en stabil och förutsägbar miljö för nödvändiga investeringar och en effektiv fördelning av energiresurser. De kommer därför att i nära samarbete med Europaparlamentet och kommissionen försöka nå en slutlig överenskommelse om det tredje paketet för den inre energimarknaden så snart som möjligt.

De tre ordförandeskapen kommer att främja utvecklingen av en genuin politik för trygg energiförsörjning både på intern nivå (sammanlänkningar, ökad insyn i olje- och gasflödena och i lagringen, effektivare solidaritetsmekanismer) och extern nivå (förstärkt dialog och samarbete med huvudleverantören, transit- och konsumentländerna i samband med bilaterala toppmöten eller internationella forum).

Inom ramen för den andra strategiska energiöversynen kommer man bland annat att skissera hur energiförsörjningstryggheten inom EU ska kunna ökas både internt och externt. Ordförandeskapen kommer att säkerställa en effektiv uppföljning av denna översyn och av behandlingen av de förslag som åtföljer den (översyn av lagstiftningen om oljelager, förslag om transeuropeiska energinät och gasförsörjningsåtgärder, energieffektivitet). Samtidigt som dialogerna med EU:s vanliga partner kommer att fortlöpa kommer förnyade ansträngningar att göras för att skapa närmare kontakter med Centralasien och för att genomföra ett energipartnerskap med Afrika. Energiförsörjningstryggheten väntas också få vederbörligt erkännande i EU:s reviderade säkerhetsstrategi som kommer att läggas fram av den höge representanten och kommissionen i slutet av 2008.

Vederbörlig uppmärksamhet kommer att ägnas åt uppföljningen av det vägledande kärnenergiprogrammet (PINC) som nyligen offentliggjorts av kommissionen, diskussionerna i det europeiska kärnenergiforumet och slutsatserna från arbetet i högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering.

TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi, den förnyade Lissabonstrategin, är unionens övergripande strategi för att dra nytta av de möjligheter som globaliseringen medför och hantera demografiska förändringar och miljöhot i syfte att främja hållbar tillväxt och välbefinnande för Europas medborgare. Genomförandet av den förnyade Lissabonstrategin är avgörande för att stärka EU:s globala konkurrenskraft, skapa fler och bättre arbetstillfällen och säkra tillväxten på ett hållbart sätt. De tre ordförandeskapen åtar sig att främja strategins fullständiga genomförande.

Den andra treårsperioden för Lissabonstrategin (2008–2010)

I mars 2008 inledde Europeiska rådet den andra treårsperioden i strategin genom att bekräfta att de tidigare integrerade riktlinjerna fortsätter att gälla under perioden 2008–2010 samt genom att åter bekräfta de fyra prioriteringarna för att gynna hållbar tillväxt och sysselsättning. Nationellt egenansvar har också bekräftats som en central beståndsdel i styrningen av Lissabonprocessen. De tre ordförandeskapen kommer då så är lämpligt att främja det fullständiga genomförandet av de integrerade riktlinjerna och de landspecifika rekommendationerna. I enlighet med uppmaningen från Europeiska rådets vårmöte 2008 kommer ordförandeskapen att bidra till reflektionsprocessen kring Lissabonstrategins framtid efter 2010, särskilt för att stärka unionens globala konkurrenskraft ytterligare, förbättra den inre marknaden, säkerställa hållbar tillväxt, öka sysselsättningen och den sociala sammanhållningen, säkerställa sunda offentliga finanser, öka energiförsörjningstryggheten och bekämpa klimatförändringarna. De kommer också att stödja kommissionens och medlemsstaternas arbete när det gäller vidareutvecklingen av en metod för övervakning och utvärdering av Lissabonreformerna.

Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram

Gemenskapens Lissabonprogram för 2008–2010 kompletterar de nationella reformerna på EU-nivå. De tre ordförandeskapen kommer inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med uppmaningen från Europeiska rådet att föra arbetet vidare med de tio mål som fastställs i programmet och se till att en årlig utvärdering av framstegen görs.

Genomförande av nationella reformprogram

Under andra halvåret 2008 kommer medlemsstaterna att lägga fram sina reviderade nationella reformprogram för perioden 2008–2010 och medlemsstaternas första genomföranderapporter om sina reviderade nationella reformprogram kommer att läggas fram under hösten 2009. Dessa rapporter kommer att vara väsentliga för att utvärdera genomförandet av Lissabonstrategin. De tre ordförandeskapen kommer att se till att framstegen i detta avseende utvärderas och rapporteras till Europeiska rådet.

ALLMÄNNA EKONOMISKA FRÅGOR OCH SAMORDNING AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN

Förbättrad samordning av den ekonomiska politiken

En samordning av den ekonomiska politiken mellan medlemsstaterna är mycket viktig för att främja hållbar ekonomisk tillväxt. De tre ordförandeskapen kommer att samarbeta för att effektivt samordna den ekonomiska politiken och för att undvika betungande förfaranden. Deras gemensamma prioritering kommer i synnerhet att bli att ytterligare rationalisera processen för utvärdering av stabilitets- och konvergensprogrammen. Utvärderingen av de nationella reformprogrammen med ledning av de integrerade riktlinjerna och de landsspecifika integrerade rekommendationerna måste förbättras ytterligare.

Stabilitets- och tillväxtpakten

Vid tillämpningen av den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten kommer ordförandeskapen att inrikta sig på ökad överensstämmelse mellan de medelfristiga finanspolitiska kraven och de långsiktiga utmaningarna i fråga om hållbarhet i medlemsstaternas offentliga finanser. Det kommer i detta avseende att vara mycket viktigt att enas om en gemensam metod för fastställande och utvärdering av nya medelfristiga mål under 2009 som inkluderar de implicita skulder som härrör från en åldrande befolkning.

EMU – euroområdet

Vid tioårsjubileet för euron kommer de tre ordförandeskapen att arbeta för att öka euroområdets synlighet och effektivitet. Med utnyttjande av de möjligheter som erbjuds genom Lissabonfördraget kommer det att göras insatser för att förbättra euroområdets konkreta funktion på grundval av kommissionens inledande arbete. Man kommer att sörja för ett smidigt samarbete och ett jämnt informationsflöde mellan rådet och Eurogruppen.

Under den period som detta program omfattar kanske några medlemsstater uppfyller de nödvändiga villkoren för att införa euron, medan andra kanske ansöker om medlemskap i den europeiska växelkursmekanismen, ERM2. De tre ordförandeskapen kommer att se till att medlemsstaterna behandlas lika i detta avseende, och att rådet gör en grundlig utvärdering av alla sådana fall och särskilt av eventuella konvergensrapporter från kommissionen och ECB.

Kvalitet och hållbarhet i de offentliga finanserna

Globaliseringen och den demografiska utvecklingen kräver att medlemsstaterna och EU som helhet förbättrar den långsiktiga ekonomiska och finanspolitiska hållbarheten för att behålla stabil ekonomisk tillväxt och välbefinnande. Kvaliteten i de offentliga finanserna när det gäller både nationellt beslutsfattande och beslutsfattande på EU-nivå är en viktig faktor för att kunna bidra till tillväxt och sysselsättning i överensstämmelse med Lissabonstrategin. Förbättrad kvalitet och förbättrad finanspolitisk hållbarhet kräver ytterligare analys av de offentliga utgifternas sammansättning, av det sätt på vilket tilldelning av offentliga medel sker samt av möjligheterna att genom offentliga åtgärder möta den utmaning som en åldrande befolkning utgör.

De tre ordförandeskapen kommer därför att i rådet noggrant granska årsrapporten om de offentliga finansernas kvalitet och hållbarhet med syftet att åstadkomma ambitiösa slutsatser om kvaliteten på dessa finanser.

Ordförandeskapen kommer också att se över den tredelade strategin för att hantera en åldrande befolkning, på grundval av en rapport våren 2009 om beräkningar av åldersberoende utgifter över lång tid samt en andra rapport under hösten 2009 som tar upp hållbarheten i medlemsstaternas offentliga finanser.

Finansiell stabilitet

Arbetet kommer att fortsätta med färdplanen som ger nyckelåtgärder för att möta oron på finansmarknaderna (ökad insyn och information, förbättrade utvärderingsnormer, förstärkt tillsynsram och riskhantering i den finansiella sektorn och förbättrad marknadsfunktion, bl.a. kreditutvärderingsinstitutens roll), så att konkreta resultat kan uppnås beträffande de frågor som tas upp i denna.

Utvecklingen på de finansiella marknaderna kommer att övervakas med betoning på den makroekonomiska stabiliteten i unionen. Framsteg kommer också att eftersträvas när det gäller att förbättra effektivitet och konvergens i systemet för finansiell övervakning, stärka tillsynsramen i banksektorn och förbättra den europeiska ramen för finansiell stabilitet, bl.a. arrangemang för hantering av kriser.

Unionen kommer att främja en gemensam strategi för statsägda förmögenhetsfonder med beaktande av nationell handlingsfrihet i överensstämmelse med de fem principer som föreslås av kommissionen och stöds av Europeiska rådet. Rådet stöder målet att på internationell nivå enas om en frivillig uppförandekod för statsägda förmögenhetsfonder och att fastställa principer för mottagarländer på internationell nivå.

Statistik

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med att tillhandahålla högkvalitativ, tillförlitlig och relevant officiell europeisk statistik med beaktande av principerna i uppförandekoden för europeisk statistik och användarnas behov. I sin strävan efter att uppnå dessa mål kommer ordförandeskapen att aktivt arbeta för att förbättra det europeiska statistiksystemet och stödja den rättsliga ramens lagstiftnings- och genomförandeprocess. Ordförandeskapen kommer också att främja samarbete när det gäller att utveckla system, verktyg och processer i enlighet med de möjligheter som införs i ett förbättrat europeiskt statistiksystem. Trots behoven av nya uppgifter kommer ordförandeskapen att inrikta sig på fastställande av prioriteringar, minskning av belastningen på uppgiftslämnarna och kostnadseffektivitet.

Årligt budgetförfarande

De tre ordförandeskapen kommer att i nära samarbete utveckla och ytterligare förbättra det årliga budgetförfarandet inom ramen för fördraget, däribland de förändringar som införs genom ikraftträdandet av Lissabonfördraget. De tre ordförandeskapen kommer vidare att nära samarbeta med institutionerna om åtgärder för att ytterligare förbättra effektiviteten i EU:s administration. Ytterligare uppmärksamhet kommer att ägnas granskningen av revisionsrättens särskilda rapporter.

KONKURRENSKRAFT OCH INRE MARKNADEN

Inre marknaden

De tre ordförandeskapen anser att en väl fungerande inre marknad, som är en förutsättning för en ökning av EU:s konkurrenskraft, har stor betydelse och sålunda medför större tillväxt och skapar fler och bättre arbetstillfällen, samt bidrar till att uppnå Lissabonstrategins mål.

Uppföljningen av översynen av den inre marknaden kommer att vara en mycket viktig fråga för de tre ordförandeskapen. Ordförandeskapen kommer i sin behandling av de lagstiftningsförslag och de initiativ som inte innebär någon lagstiftning vilka förtecknas i översynen av den inre marknaden att fokusera på dem som medför välbefinnande, tillväxt och arbetstillfällen, särskilt genom att avlägsna kvarstående hinder för de fyra grundläggande friheterna, så att medborgarna och näringslivet, bl.a. små och medelstora företag, fullt ut kan skörda frukterna av den inre marknaden. Fokus kommer också att läggas på att öka konsumenternas förtroende, t.ex. genom resultattavlan för konsumentmarknaden, och näringslivets förtroende för den inre marknaden samt på att föra ut budskapet om fördelarna med denna. Betydelsefullt i detta sammanhang är att utveckla systemet för marknadsövervakning, förbättra samarbetet mellan de nationella myndigheterna och EU-institutionerna beträffande genomförandet av EU-lagstiftning och att förenkla problemlösningsmekanismerna på den inre marknaden.

Ordförandeskapen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt att tjänstedirektivet införlivas i rätt tid och på ett korrekt sätt. När det gäller varor kommer uppmärksamheten att inriktas på tillämpningen av det nyligen antagna varupaketet.

Beträffande initiativ och lagstiftning för olika sektorer har de tre ordförandeskapen förbundit sig att arbetet med enskilda ärenden, t.ex. försvarspaketet, och översynen av direktivet om leksakers säkerhet, förordningen om kosmetika och förordningen om byggprodukter, ska föras vidare eller fullbordas.

Konkurrenskraftens externa dimension

Globaliseringen erbjuder nya möjligheter. För att EU ska kunna utnyttja dessa möjligheter har de tre ordförandeskapen förbundit sig att bidra till utvecklingen av en fullt integrerad extern dimension av konkurrenskraften, bl.a. genom att se till att intern och extern politik bedrivs på ett sammanhängande och ömsesidigt stödjande sätt.

En framgångsrik handelspolitik kan utgöra ett betydande bidrag till tillväxt och arbetstillfällen och kommer därför att anses som ett mycket viktigt inslag i en europeisk politik för tillväxt och konkurrenskraft. De tre ordförandeskapen kommer att stödja EU:s strävanden att främja frihandel och öppenhet som grundar sig på ömsesidiga fördelar och där bl.a. samarbete i fråga om lagstiftning, samstämmiga normer, likvärdiga regler och efterlevnad av immateriella rättigheter samt andra relevanta områden, skulle kunna ingå, så att alltmer öppna marknader inom ramen för en sund konkurrens främjas och handelsflöden förbättras.

De tre ordförandeskapen kommer därför även i fortsättningen att arbeta med genomförandet av kommissionens meddelande om Europa i världen. De kommer också att arbeta för att förnya EU:s engagemang för Europa i världen genom att av kommissionen begära en uppdatering som en formell och integrerad del av Lissabonstrategin.

Politik för små och medelstora företag

Små och medelstora företag spelar en viktig roll när det gäller att säkra hållbar tillväxt och arbetstillfällen i Europa. Den europeiska politiken för små och medelstora företag bör inriktas på dessa företags tillväxt. En väl fungerande inre marknad, goda ramvillkor och införande av principen om att i första hand tänka småskaligt i den lagstiftning och på de politikområden som är tillämpliga är viktiga förutsättningar för växande och väl fungerande små och medelstora företag.

Ordförandeskapen kommer att undersöka ytterligare möjligheter att förbättra villkoren för att driva dessa företag. De kommer därför att se till att kommissionens kommande initiativ om en småföretagsakt för Europa, i vilket en integrerad strategi kommer att fastställas för politiken angående små och medelstora företag, grundligt diskuteras och att beslut kommer att tas i denna fråga.

Ordförandeskapen kommer i detta sammanhang att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt att ytterligare underlätta för små och medelstora företag att få tillträde till marknader, offentlig upphandling och gränsöverskridande handel samt, där så är befogat och efter genomgång av gemenskapens regelverk, åt att införa undantag för små och medelstora företag från administrativa krav i EU-lagstiftningen och stärka stödet för dessa företag. Ordförandeskapen kommer att inleda granskningen av utkastet till lagstiftning om en europeisk stadga för privata företag så snart kommissionen har lagt fram det relevanta förslaget. Förbättrad tillgång till finansiering och till EU-programmen samt förbättrad rättslig ram för riskkapitalverksamhet är också frågor som ordförandeskapen anser viktiga. Ordförandeskapen kommer att bedöma huruvida de tröskeleffekter som små och medelstora företag ställs inför vid utvidgning måste mildras för att underlätta deras tillväxt. Slutligen kommer ordförandeskapen att prioritera stöd till all verksamhet som syftar till att göra entreprenörskap mer attraktivt och därvid frigöra potential för människor som annars inte skulle bli entreprenörer.

Immateriella rättigheter

Ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med att öka integreringen på immaterialrättsområdet och med att effektivare hävda immateriella rättigheter såväl i EU som i resten av världen. Särskilt betonar ordförandeskapen behovet av att EU finner lösningar beträffande ett system för patenntvister och ett gemenskapspatent. Ordförandeskapen kommer därför även i fortsättningen att eftersträva framsteg med införandet av ett kostnadseffektivt, rättsligt säkert och högkvalitativt gemenskapspatent och ett integrerat och specialiserat system för patenntvister. Ordförandeskapen kommer att arbeta för att ytterligare förbättra skyddet av immateriella rättigheter och intensifiera kampen mot varumärkesförfalskning, särskilt genom att bättre samordna åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna och genom att stärka samarbetet med tredjeländer. Därför kommer ordförandeskapen att utarbeta en ny handlingsplan för kampen mot varumärkesförfalskning (2009–2012). Den kommer att omfatta alla distributionssätt för förfalskade varor och all slags varumärkesförfalskning, bl.a. farliga varor som utgör en risk för såväl konsumenternas hälsa som för miljön. Andra tillhörande frågor som kommer att behandlas är en förstärkning av upphovsrätten och närstående rättigheter samt hjälp till att optimalt utnyttja de immateriella rättigheter som är ett resultat av offentliga forskningsinstitutioners verksamhet.

Industripolitik

En marknadsstyrd strategi för industripolitiken som fokuserar på fördelarna för de europeiska företagen och som på ett tillfredsställande sätt balanserar kraven på konkurrenskraft och hållbarhet kommer att erbjuda nya möjligheter och marknader för företagen i en global ekonomi. De tre ordförandeskapen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt en väl fungerande inre marknad, åt pionjärmarknader genom att fortsätta arbetet med pionjärmarknadsinitiativet samt åt ett aktivt fastställande av internationella standarder från EU:s sida och åt framväxandet av en dynamisk marknad för miljöteknik.

Mer allmänt kommer de att säkerställa en uppföljning av arbetet med kommissionens meddelande om och handlingsplan för hållbar konsumtion och produktion samt hållbar industripolitik och arbetet med genomförandet av ett antal nyligen utgivna meddelanden om industripolitik. Samtidigt kommer arbetet med genomförande och uppföljning av kommissionens meddelanden om sektorsinitiativ beträffande industripolitiken att fortsätta.

Råvaror som är en oundgänglig grund för industriverksamhet kommer att bli en bristvara i framtiden. De tre ordförandeskapen ser fram mot framläggandet av en europeisk strategi för råvaror som inriktar sig på hållbart utnyttjande av dessa resurser.

Konkurrenspolitik

Konkurrens är en förutsättning för konkurrenskraft. Konkurrenskraftiga och dynamiska marknader gynnar såväl företag som konsumenter. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med handlingsplanen för statligt stöd för att öka konkurrenstrycket, så att konsumenterna gynnas genom att priserna hålls nere och ett större och mer varierat utbud av varor och tjänster erbjuds. Mer allmänt kommer kopplingarna mellan konkurrens, konkurrenskraft och innovation samt hur dessa kan skapa synergieffekter att ytterligare analyseras. Slutligen kommer ordförandeskapen att arbeta med alla av kommissionen framlagda initiativ som följer av vitboken om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler som behandlades under första halvåret 2008.

Bättre lagstiftning

Det regelverk inom vilket företagen verkar är ett mycket viktigt inslag i deras konkurrenskraft och förmåga att växa och skapa arbetstillfällen. De tre ordförandeskapen har förbundit sig att åstadkomma ytterligare framsteg beträffande agendan för bättre lagstiftning, särskilt när det gäller att minska den administrativa bördan för företagen och att främja antagandet av en tydlig, enkel och effektiv lagstiftning. I detta arbete kommer särskild uppmärksamhet att ägnas små och medelstora företag. Med den andra strategiska översynen av *Bättre lagstiftning i Europeiska unionen* som kommissionen lade fram 2008 erbjuds möjligheten att utvärdera de hittills gjorda framstegen och fastställa kommande åtgärder.

Konsekvensbedömningar är viktiga verktyg för att förbättra lagstiftningen. De tre ordförandeskapen kommer att se till att man i konsekvensbedömningarna beaktar de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna och att dessa blir mer systematiskt behandlade. Insatser kommer även i fortsättningen att göras för att förbättra kvaliteten i konsekvensbedömningarna och ytterligare stärka förfarandena för samråd med externa berörda parter.

Snabba framsteg kommer att eftersträvas med de förslag som läggs fram inom ramen för det löpande förenklingsprogrammet för att generera konkreta resultat för företagen. I detta sammanhang ser de tre ordförandeskapen fram mot kommissionens eventuella lägesrapport om förenkling som även kommer att ge en överblick över kommande förslag om förenkling. De anser det viktigt att följderna av förenklingarna tydligt anges i alla berörda förslag.

De tre ordförandeskapen kommer också att noggrant övervaka vilka framsteg som görs mot målet att minska den administrativa börda som härrör från EU-lagstiftningen med 25 % senast 2012. Resultatet av mätningarna av de administrativa bördorna på de fastställda prioriterade områdena kommer noga att övervakas. I detta sammanhang kommer man att uppmärksamma förenkling av administrativa förfaranden, t.ex. genom att utnyttja interoperabel informations- och kommunikationsteknik.

De tre ordförandeskapen kommer att främja genomförandet av principerna för bättre lagstiftning i EU:s lagstiftningsprocess inom samtliga relevanta politikområden och även främja bättre tillgång till lagstiftningstexter för medborgarna, konsumenterna och företagen, t.ex. via Internet. Ordförandeskapen kommer även i fortsättningen att regelbundet rapportera om framstegen till rådet.

Tull

En prioriterad fråga blir slutförandet av arbetet med den moderniserade tullkodexen, särskilt överenskommelsen om de ekonomiska konsekvenserna av centraliserad klarering.

Betoning kommer även att läggas på uppföljning av beslut 70/2008/EG om en papperslös miljö för tullen och handeln för att undvika förseningar vid införandet av e-tullprojekten. Ordförandeskapen kommer att inleda reflektioner om kontrollmetoder för att säkerställa likabehandling av aktörer och likvärdig effektivitet hos tullmyndigheterna.

Kampen mot varumärkesförfalskning är fortfarande en prioriterad fråga för de tre ordförandeskapen som kommer att sträva efter att förbättra effektiviteten hos EU:s tullmyndigheter med avseende på denna företeelse.

Med anledning av tullunionens 40-årsjubileum kommer ordförandeskapen att fortsätta arbetet med tullens framtida roll och dennas unika bidrag till säkerheten i den internationella leveranskedjan och till underlättandet av handel. Bland de frågor som ska diskuteras är behovet att säkerställa samstämmighet mellan de strategiska målen och de fastställda målen för pågående initiativ (e-tull, den moderniserade tullkodexen). De tre ordförandeskapen kommer att försöka nå en ambitiös överenskommelse för att bekämpa olaglig handel med tobaksprodukter samt spela en ledande roll i de internationella förhandlingarna inom ramen för WHO.

Finansiella tjänster

För att ytterligare integrera EU:s finansiella marknader, inklusive finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, kommer de tre ordförandeskapen att arbeta för framsteg med genomförandet av EU-strategin för en integrerad europeisk marknad i sektorn för finansiella tjänster för 2005–2010. De kommer även att främja en uppdatering av det regelverk som krävs för att möta nya utmaningar på finansmarknaderna.

De tre ordförandeskapen kommer att försöka nå enighet om två strategiska ärenden. För det första, utformandet av en ny tillsynsordning för försäkringssektorn (Solvens II) med syftet att förbättra skyddet för försäkringstagare och förmånstagare samt stärka den europeiska försäkringssektorns globala konkurrenskraft. För det andra, en modernisering av fondföretagsdirektivet för att se till att investerare får riktiga uppgifter om kostnader och förväntade resultat när de väljer fonder samt för att göra det enklare för industrin att uppnå kostnadsbesparingar och specialiseringsvinster i ett helt system av gränsöverskridande verksamhet inom hela den inre marknaden.

Värdepapperslagstiftningen, särskilt översynen av direktivet om slutgiltig avveckling och direktivet om ställande av finansiell säkerhet, kommer också att behandlas. De tre ordförandeskapen kommer även att påskynda insatserna för att utarbeta en effektiv europeisk ram för clearing och avveckling. De kommer slutligen att utforska möjligheterna att ytterligare integrera de europeiska marknaderna för icke harmoniserade investeringsfonder.

Trots de framsteg som gjorts under de senaste åren kan konsumenterna ännu inte fullt ut utnyttja den inre marknadens fördelar beträffande finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Följaktligen ser de tre ordförandeskapen fram mot att fortsatt arbeta med ytterligare harmonisering av hypotekslån för att öka konsumentskyddet och stärka funktionen och stabiliteten i hemmakreditmarknaden i EU. De tre ordförandeskapen kommer också att fortsätta arbetet med initiativ som härrör från kommissionens grönbok om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, däribland frågor som rör byte av bankkonto, distribution av ersättningsprodukter och förmåga att tolka finansiell information. De kommer även att bidra till att säkerställa att snabba, säkra och kostnadseffektiva betalningstjänster blir snabbt tillgängliga för de europeiska konsumenterna, särskilt genom det marknadsstyrda Sepa-initiativet.

Att förbättra effektivitet och konvergens i de nuvarande systemen för finansiell tillsyn, både genom övervakning av genomförandet av rådets slutsatser om översynen av Lamfalussyramen och förstärkning av tillsynen av gränsöverskridande grupper, kommer att prioriteras för att öka den europeiska industrins globala konkurrenskraft och stärka stabiliteten och förtroendet i tider av ekonomisk oro. I detta sammanhang kommer ordförandeskapen att driva på arbetet med det kommande förslaget till ändring av direktiven om kapitalkrav som kommer att stärka tillsynsramen för banksektorn. På grundval av rådets slutsatser från oktober 2007 kommer ordförandeskapen att fortsätta arbetet med att ytterligare förbättra EU:s finansiella stabilitetsram, inklusive effektiva krishanteringsarrangemang.

Med förbehåll för eventuella initiativ från kommissionen kommer de tre ordförandeskapen att inleda en öppen diskussion om eventuella kommande åtgärder i fråga om politiken för europeiska finansiella tjänster efter 2010.

Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

De tre ordförandeskapen är medvetna om den viktiga roll som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för att garantera social, ekonomisk och territorial sammanhållning, konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. En väl fungerande inre marknad är förenlig med de särdrag och de finansiella och funktionella hinder som kännetecknar tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

Mot bakgrund av kommissionens meddelande om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse från november 2007 kommer ordförandeskapen att se till att utvecklingen på detta område noga följs. Detta innefattar bl.a. de eventuella sektorsspecifika initiativ för nätverksindustrin som kan föreslås, tillhandahållande av riktlinjer för tillämpning av EU:s bestämmelser om dessa tjänster, den planerade utvärderingen av Altmarkpaketet om statligt stöd och initiativ för att klargöra de bestämmelser som är tillämpliga på institutionaliserade offentlig-privata partnerskap, koncessioner och offentlig upphandling. Vidare kommer ordförandeskapen att säkerställa grundlig behandling av alla förslag som kommissionen kan komma att lägga fram i frågan.

Bolagsrätt

Ordförandeskapen kommer att inleda behandlingen av ett utkast till lagstiftning om en europeisk stadga för privata företag, när kommissionen har lagt fram det relevanta förslaget.

De tre ordförandeskapen anser bolagsrätt och redovisning vara prioriterade områden när det gäller att minska de administrativa bördorna för företag inom EU. De kommer att lägga tonvikten vid förenkling och modernisering av affärsklimatet för företag med beaktande av principerna om bättre lagstiftning.

Offentlig upphandling

Tydliga och entydiga regler för offentlig upphandling är nödvändiga när syftet är en fullt integrerad, väl fungerande och konkurrenskraftig inre marknad. Ordförandeskapen är fast beslutna att uppnå enighet om ett förslag till direktiv om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa offentliga byggentreprenadkontrakt, offentliga varukontrakt och offentliga tjänstekontrakt på försvars- och säkerhetsområdet. Ordförandeskapen kommer att bygga vidare på det tidigare arbetet och också följa upp eventuella nya initiativ från kommissionen om koncessioner och offentlig-privata partnerskap. Den positiva roll offentlig upphandling kan spela för politiken beträffande små och medelstora företag, innovation och miljö ("grön upphandling") kommer också att undersökas. Slutligen kommer ordförandeskapen att främja ytterligare arbete med frågan om offentlig upphandling på elektronisk väg (e-upphandling).

Beskattning

När det gäller indirekt beskattning kommer ordförandeskapen att prioritera ett avslutande av arbetet med översynen av nuvarande lagstiftning om reducerade mervärdesskattesatser och fortsatt arbete med moderniseringen av bestämmelserna om det gemensamma systemet för mervärdesskatt, inbegripet behandling av finansiella tjänster och försäkringstjänster. De kommer även att prioritera alla initiativ till bekämpning av skattebedrägerier, särskilt beträffande den vidare diskussionen om konventionella åtgärder. De kommer dessutom att eftersträva en överenskommelse så snart som möjligt om de allmänna bestämmelserna för punktskattepliktiga produkter. Uppmärksamhet kommer vidare att ägnas diskussionen om översynen av direktivet om tobaksbeskattning.

När det gäller beskattning på miljö- och energiområdet erkänns nu allmänt att en beskattning kan bidra till en mer omfattande politisk ram för klimatförändringarna och till skyddet av en hållbar miljö. Följaktligen kommer arbetet med översynen av direktivet om beskattning av energiprodukter och elektricitet att aktivt föras vidare.

I fråga om direktbeskattning kommer de tre ordförandeskapen att proaktivt behandla de frågor som föranleds av utvärderingen av de befintliga mekanismernas funktion för att stärka det administrativa samarbete och det ömsesidiga bistånd mellan medlemsstaterna vars syfte är att mer effektivt bekämpa bedrägerier och skatteflykt inom Europeiska unionen – detta under förutsättning att administrations- och fullgörandekostnaderna inte ökar oproportionerligt och utan att skatteintäkterna äventyras. De kommer särskilt att behandla de frågor som kommissionen kan ta upp i samband med sin utvärdering av hur direktivet om beskattning av sparande fungerar. De kommer att fortsätta att främja uppförandekodgruppens arbete med att inskränka skadlig skattekonkurrens och deras högsta prioritering i detta avseende kommer att vara att nå en överenskommelse om ett framtida arbetspaket. Slutligen kan eventuella möjligheter till bättre samordning av de nationella skattesystemen undersökas.

Turism

Turismen är en viktig ekonomisk sektor som i betydande grad bidrar till skapande av arbetstillfällen i Europeiska unionen. Ordförandeskapen kommer att bidra till främjandet av konkurrenskraft och tillväxt i denna sektor med beaktande av sociala, ekonomiska och miljömässiga hållbarhetsaspekter, genom att följa upp kommissionens meddelande om en agenda för en konkurrenskraftig och hållbar europeisk turism. Frankrike kommer att vara värdland för 2008 års europeiska forum för turism.

FORSKNING, KUNSKAP OCH INNOVATION

Forskning

Den vidare utvecklingen av det europeiska forskningsområdet ligger de tre ordförandeskapen varmt om hjärtat. I anslutning till kommissionens grönbok *Europeiska området för forskningsverksamhet: Nya utsikter* kommer ordförandeskapen att fortsätta den process som inleddes i april 2008 och, med tillämpning av den öppna samordningsmetoden på ett fullständigt genomförande av det europeiska forskningsområdet, särskilt gripa sig an de överenskomna prioriterade målen, nämligen att skapa en inre marknad för forskning som befrämjar innovation och fri rörlighet för kunskap (den femte friheten), att göra EU till det mest attraktiva området i världen för forskare – såväl europeiska som icke europeiska – att utveckla en samstämmig och proaktiv internationell samarbetsstrategi för vetenskap och teknik samt att utnyttja de möjligheter som samordningen av nationella och europeiska program för vetenskap och teknik ger. Ordförandeskapen förbinder sig även att uppnå framgång med de fyra återstående policyinitiativen för det europeiska forskningsområdet – partnerskapet för ett europeiskt forskarpass, den rättsliga ramen för en paneuropeisk forskningsinfrastruktur, särskilt genom framsteg i genomförandet av ESFRI:s färdplan, gemensam programplanering och gemensamma program samt införandet av en policyram för internationellt samarbete i vetenskapliga och tekniska frågor. Ordförandeskapen kommer att bidra till säkerställandet av effektiv förvaltning av det europeiska forskningsområdet samt av programplanering och övervakning av Ljubljanaprocessen.

Ordförandeskapen kommer att underlätta arbetet med den slutliga utvärderingen av det sjätte ramprogrammet och på den grundvalen utarbetandet av den metod som ska användas vid halvtidsutvärderingen av det sjunde ramprogrammet 2010. Detta kommer i synnerhet att bestå i utarbetandet av en rad indikatorer för att utvärdera programmens effekter.

Andra viktiga forskningsfrågor som ordförandeskapen kommer att behandla är en smidig start för verksamheten vid Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) och främjandet av forskning på området IKT, teknik för låga koldioxidutsläpp samt sjöfarts- och marinteknik.

Ordförandeskapen kommer med utgångspunkt i samarbetet mellan de olika politikområden för forskning, konkurrenskraft, miljö och energi att fortsätta arbetet med genomförandet av den strategiska handlingsplanen för energiteknik (SET) som godkändes av stats- och regeringscheferna i mars 2008.

Innovation

Innovation och innovativa produkter och tjänster samt deras genomslag på marknaden är viktiga faktorer för att öka EU:s konkurrenskraft. Ordförandeskapen kommer att försöka se till att genomförandet av EU:s innovationsstrategi som godkändes 2006 blir övervakad och utvärderad, med betoning på frågor som finansiering, immateriella rättigheter och skyddet av dessa samt främjande av pionjärmarknader och kluster. De kommer även att noga övervaka att EIT, gemensamma teknikinitiativ och artikel 169-programmen genomförs i tid och fungerar smidigt samt att ytterligare gemensamma teknikinitiativ och artikel 169-program vid behov inrättas.

Ordförandeskapen kommer att medverka till uppdateringen av den rullande handlingsplanen för standardisering. De kommer också att arbeta med det kommande meddelandet från kommissionen om en europeisk strategi för klusterpolitik. Slutligen kommer ordförandeskapen att utnyttja Europeiska året för skapande och innovation 2009 för att belysa betydelsen av innovation för det framtida Europa.

Utbildning

Högkvalitativ utbildning ger den grund på vilken arbetstillfällen av bättre kvalitet kan skapas och tillväxt upprätthållas. Förberedelserna för slutrapporten om programmet utbildning 2010 och framtiden för denna process efter 2010 kommer att ägnas särskild uppmärksamhet. I detta sammanhang kommer sådana frågor att diskuteras som har uppmärksamats stort på den allmänna politiska agendan under de senaste tio åren.

Ordförandeskapens prioriteringar i detta avseende kommer att ha sin utgångspunkt i de tre strategiska målen kvalitet, tillgång och partnerskap. Samarbetet inom Köpenhamnsprocessen kommer att förstärkas. Samtidigt, och i det vidare sammanhang som denna Köpenhamsprocess utgör, kommer de tre ordförandeskapen att föra arbetet vidare inom EU genom att utveckla ett europeiskt system för meritöverföring inom yrkesutbildningen och på så sätt underlätta rörlighet genom antagandet av motsvarande rekommendationer på yrkesutbildningsområdet.

Ordförandeskapen kommer även att se till att rådets slutsatser om vuxenutbildning får en lämplig uppföljning.

Att ytterligare främja livslångt lärande för alla – med särskilt fokus på problemet med elever som slutar skolan i förtid (genom att inrätta mer riktade system för vägledning) och de utmaningar som globaliseringen innebär – och ökad rörlighet kommer även i fortsättningen att stå högt på dagordningen, särskilt för studenter, lärare, vuxna och ungdomar i yrkesutbildning (utveckling av Erasmus-, Leonardo-, Comenius- och Grundtvigprogrammen).

Moderniseringen av utbildningssystemen ligger många medlemsstater varmt om hjärtat. Frågor som rör läroanstalternas (skolor och universitet) autonomi kommer att bearbetas vidare i syfte att utveckla effektivare utbildningssystem och vidareutveckla utbildningens nyckelroll inom kunskapstriangeln (utbildning – forskning – innovation). I detta hänseende kommer ordförandeskapen att främja överväganden gällande hela utbildningssystemets bidrag, dvs. främjande av incitament till att studera naturvetenskap, matematik och teknik, stöd för överföring av kunskap och innovation, öppnande av läroanstalter för enskilda och samhället i stort och samtidigt främjande av partnerskap mellan läroanstalter och näringsliv och arbetsgivare. Utbildningens betydelse för innovation och Lissabonprocessen kommer även att belysas genom att 2009 utses till Europeiska året för skapande och innovation.

Telekommunikation och informationssamhället

De tre ordförandeskapen kommer att försöka åstadkomma en slutlig överenskommelse om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster under artonmånadersperioden.

Frågorna om räckvidden för den samhällsomfattande tjänsten och utvärderingen av hur förordningen om avgifterna för internationell roaming fungerar kommer att utgöra ytterligare punkter på ordförandeskapens agenda.

Ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med ramverket för IKT-relaterade policyfrågor – *i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning*. De kommer även att förbereda för en grundlig diskussion om innehållet i och målen för nästa strategiska ramverk för policyfrågor rörande IKT som ska följa på den nuvarande handlingsplanen för i2010. I detta arbete kommer ordförandeskapen att inrikta sig på de mycket stora fördelar som IKT kommer att ha för olika sektorer av ekonomin och utveckla ett strategiskt tänkande för att säkerställa största möjliga fördelar av IKT-produkter och IKT-tjänster för alla europeiska intressenter. Främjande av nästa generations nät, minskning av IT-klyftan, e-integration och e-tillgänglighet är viktiga frågor i detta sammanhang.

När det gäller den framtida utvecklingen av Internet kommer frågor som främjande av infrastrukturer för höghastighetstrafik inom EU, "Internet of things" (bl.a. radiofrekvensidentifiering och annan sensorteknik), säkrade mobila tjänster, säkerhetsfrågor och skräppost att behandlas av ordförandeskapen. Beträffande förvaltningen av Internet kommer de att främja effektivt internationellt samarbete och arbeta för den förbättrade samarbetsprocess som världstoppmötet om informationssamhället (WSIS) godkände i Tunis 2005.

Ordförandeskapen kommer även att försöka att snabbt slutbearbeta en överenskommelse med Europaparlamentet om ett gemenskapsprogram för att skydda barn som använder Internet.

Ordförandeskapen kommer att arbeta med det kommande kommissionsförslaget till samordnad användning av den digitala utdelningen, eftersom det krävs en harmonisering för att skapa stordriftsfördelar och fullt ut skörda frukterna av en effektivare användning av radiofrekvenser.

Rymden

Som en uppföljning till rådets resolution från maj 2007 om antagande av det fjärde "rymdrådets" riktlinjer kommer den europeiska rymdpolitiken att utvecklas enligt följande principer och i fortsatt partnerskap mellan Europeiska unionen och Europeiska rymdorganisationen: fortsatt arbete med genomförandet och förberedelserna av den operativa fasen av positionssystemet Galileo och projektet European Earth Observation Services, GMES, inledande av nya initiativ, t.ex. rymdtillämpningarnas bidrag till kampen mot klimatförändringarna, till utveckling av informationens och kunskapens Europa samt till Europas autonomi, säkerhet och ekonomiska fördelar samt behandling av frågan om utarbetande av en ram för internationellt samarbete, särskilt när det gäller att utforska rymden.

SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALPOLITIK

Ordförandeskapen ser med intresse fram emot meddelandet om en förnyad social agenda, som kommissionen förväntas lägga fram i mitten av 2008 mot bakgrund av resultatet av den nyligen genomförda inventeringen av sociala förhållanden. De kommer att se till att det görs en snabb och grundlig granskning av detta meddelande och av alla förslag och initiativ som härrör från det.

Ordförandeskapen noterar att, med hänsyn till den senaste utvecklingen av EG-domstolens rättspraxis, kommer en bred diskussion att fortsätta om hur man ska säkerställa en öppen och förutsägbar tillämpning av den relevanta EG-rätten på detta område.

Sysselsättning/flexicurity/rörlighet

Höga nivåer när det gäller sysselsättning och deltagande på arbetsmarknaden är av avgörande betydelse för tillväxt och välbefinnande samt det bästa sättet att säkerställa socialt skydd. Trots en positiv ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning i EU under de senaste åren, är det fortfarande långt kvar till att nå målen för sysselsättningsgraden på 70 % (totalt), 60 % (kvinnor) och 50 % (äldre arbetskraft) under 2010 som fastslogs i Lissabon. Med hänsyn till att sysselsättningen är en väsentlig angelägenhet för medborgarna kommer de tre ordförandeskapen att sätta skapande av fler och bättre arbetstillfällen och genomförande av nödvändiga reformer för att uppnå detta högt upp på dagordningen. Mervärde i Europa på detta område skapas genom ett effektivt och enhetligt genomförande av Lissabonstrategin, särskilt när det gäller de integrerade riktlinjerna och den europeiska sysselsättningsstrategin.

Ordförandeskapen har förbundit sig att bidra till den fortsatta utvecklingen av flexicurity-konceptet genom att uppmuntra medlemsstaterna att införa de gemensamma principerna om flexicurity som stöddes av Europeiska rådet i december 2007. Arbetsmarknadens parter har en avgörande roll att spela i införandet och utvärderingen av dessa principer.

Ordförandeskapen kommer även i fortsättningen att främja yrkesmässig och geografisk rörlighet, som är av avgörande betydelse för att uppnå Lissabonmålen. I detta sammanhang är det av utomordentlig betydelse att säkra rättigheter i samband med yrkesmässiga övergångar och därför också överföring av sociala rättigheter. Ordförandeskapen kommer därför att försöka nå en överenskommelse om direktivet om minimikrav för ökad rörlighet för arbetstagare genom förbättrade villkor för intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter och försöka slutföra arbetet med tillämpningsförfordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen. Man anser också att undanröjandet av de kvarstående hindren för arbetstagarnas fria rörlighet är av yttersta vikt. Man kommer att främja den sociala dialogen på transnationell och europeisk nivå.

Ordförandeskapen framhåller uppgiften för den europeiska sysselsättningsstrategin och den ömsesidiga inlärningsprocessen på EU-nivå samt andra politikområden och åtgärder, som direkt eller indirekt bidrar till ökad sysselsättning, t.ex. livslångt lärande, yrkesutbildning, aktivt åldrande, möjlighet att förena arbetsliv och familjeliv, ekonomiska incitament i skatte- och bidragssystemen samt kamp mot odeklarerat arbete och missbruk av de sociala trygghetssystemen.

Arbetsrätt

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta att arbeta på de ärenden som för närvarande är under behandling i rådet. Särskilt kommer de att tillsammans med Europaparlamentet försöka nå en överenskommelse om förslagen till direktiv om arbetstid och om arbetsvillkor för personer som hyrs ut av bemanningsföretag.

På området hälsa och säkerhet på arbetsplatsen kommer ordförandeskapen att fortsätta eller slutföra arbetet med förslagen till ändring av direktivet om elektromagnetiska fält, direktivet om biologiska agens och direktivet om hälsa och säkerhet för gravida arbetstagare.

Ordförandeskapen kommer att försöka nå en överenskommelse om förslaget till revidering av direktivet om europeiska företagsråd.

Socialpolitik

De tre ordförandeskapens viktigaste prioritering på detta område kommer att vara att främja en aktiv integration av de personer som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden och de personer som är minst gynnade. I detta sammanhang bör vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt arbetsmarknaden och social integrering av personer med funktionshinder, personer som är missgynnade på grundval av deras etniska tillhörighet och personer med invandrarbakgrund. I konkreta termer kommer ordförandeskapen att arbeta med en kommande rekommendation från kommissionen om de gemensamma principerna för aktiv integration och de kommer att stödja den öppna samordningsmetoden när det gäller socialt skydd och social integration.

Kampen mot fattigdomen och social utestängning är en gemensam målsättning och förtjänar avsevärd politisk synlighet. Därför kommer förberedelserna inför beslutet om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning att föras framåt. Ministermötet 2008, rundabordskonferensen om fattigdom och socialt utanförskap och det årliga mötet med människor som lever i fattigdom kommer att vara viktiga händelser på detta område.

Ungdom

Ytterligare uppföljning av den europeiska pakten för ungdomsfrågor och kommissionens meddelande *om att främja unga människors fulla deltagande i utbildning, arbetsliv och samhälle* kommer att vara viktiga för utarbetandet av initiativ för ungdomar.

Ordförandeskapen kommer att fortsätta att främja integreringen av ett ungdomsperspektiv inom berörda politikområden och processer, t.ex. Lissabonstrategin, och utveckla den öppna samordningsmetoden på ungdomsområdet. De kommer att främja deltagandet av unga kvinnor och män i det demokratiska livet i Europa, deras sociala integration, åtgärder för att minska ungdomsarbetslösheten och integrering av unga kvinnor och män på arbetsmarknaden samt stödja den interkulturella dialogen mellan ungdomar. Ungdomars medvetenhet om Europatanken och det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, deras deltagande i EU:s ungdomsprogram och volontärarbete samt deras aktiva bidrag till det civila samhället kommer att främjas.

På grundval av en utvärdering av samarbetet hittills som gjordes i samtliga medlemsstater under 2008, och med beaktande av samråd med ungdomar och andra berörda parter och den planerade europeiska ungdomsrapporten, som kommer att läggas fram 2009, kommer ordförandeskapen att förbereda den framtida ramen för samarbetet från och med 2010.

Demografiska förändringar

Samtliga medlemsstater upplever stora demografiska förändringar och därav följande sociala och ekonomiska förändringar. Det krävs initiativ och åtgärder inom många politikområden för att kunna reagera positivt. På EU-nivå kommer ordförandeskapen att främja ett ökat utbyte av information och goda lösningar, bland annat i samband med initiativet *den europeiska alliansen för familjen*. För att säkerställa den långsiktiga hållbarheten i medlemsstaternas offentliga finanser och upprätthålla kvaliteten i deras välfärdssystem, inklusive hälso- och sjukvårdssystemens finansiella hållbarhet, måste sysselsättningsgraden öka, särskilt när det gäller äldre arbetskraft. Lika viktigt är insatser och olika typer av åtgärder för att göra det möjligt att förena arbete och familjeliv. Ändrade attityder i en positiv riktning när det gäller de äldre är nödvändigt i ett samhälle med en åldrande befolkning. Ordförandeskapen kommer att stödja alla initiativ som syftar till att skapa en samhällsmiljö där de äldre behandlas med respekt och värdighet. De äldre bör ha möjlighet till ett hälsosamt, aktivt och oberoende liv med deltagande i samhällslivet och en bättre livskvalitet. När de är i behov av vård måste de få en vård som är värdig och har en hög kvalitet. Förebyggande hälsovård är nödvändig i hälsobevarande syfte och för att undvika ökade vårdkostnader senare i livet.

Sociala tjänster av allmänt intresse

Att ha tillgång till högkvalitativa sociala tjänster av allmänt intresse utgör en del av en aktiv integrering och en social sammanhållning. Med utgångspunkt från kommissionens meddelande om tjänster av allmänt intresse kommer diskussionerna att föras framåt om frågan om att erkänna särdragen hos de sociala tjänsterna av allmänt intresse och utveckla en frivillig kvalitetsram inom EU som ger riktlinjer för metoder för att fastställa, övervaka och utvärdera kvalitetsstandarder på nationell nivå. Frågor om statligt stöd och offentlig upphandling kan komma att undersökas ytterligare inom ramen för sociala tjänster av allmänt intresse.

JÄMSTÄLLDHET OCH ICKE-DISKRIMINERING

Jämställdhet – ett av EU:s övergripande mål – är en viktig del av Lissabonstrategin och den är av avgörande betydelse för tillväxt och sysselsättning. Färdplanen för jämställdhet 2006–2010 och den europeiska jämställdhetspakten kommer att utgöra ramen för de tre ordförandeskapens initiativ. Eftersom det är av avgörande betydelse att kvinnor och män är ekonomiskt oberoende, kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt åtgärder för att ta itu med löneskillnaderna mellan kvinnor och män, deltidsarbete, lika möjligheter när det gäller entreprenörskap och åtgärder för att förbättra möjligheterna att förena förvärvsarbete och familje- och privatliv för både kvinnor och män. Elimineringen av könsstereotyper i utbildningen och yrkeslivet kommer att tas upp och även befordran av kvinnor till beslutsfattande positioner. Dessutom kommer frågan om våld mot kvinnor att noggrant uppmärksammas.

De tre ordförandeskapen kommer att göra en fortsatt bedömning av framstegen och följa upp genomförandet av handlingsplanen från Peking. De kommer att ta upp frågan om kvinnor i samband med väpnade konflikter samt utarbeta en rapport till FN om uppföljningen av handlingsplanen från Peking + 15.

Diskriminering bryter mot unionens grundläggande principer och måste bekämpas på alla nivåer. Utanför arbetsmarknadsområdet gäller de befintliga direktiven endast i fråga om diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung. Därför är skyddet mot diskriminering på andra grunder, till exempel funktionshinder, svagare. Det kommande förslaget till ett nytt direktiv om genomförande av principen om lika behandling på andra områden än arbetsmarknaden kommer att tas upp till behandling.

Det är möjligt att en översyn av mandatet för byrån för grundläggande rättigheter kommer att ske senast den 31 december 2009.

HÄLSO- OCH SJUKVÅRD OCH KONSUMENTFRÅGOR

Hälso- och sjukvård

De tre ordförandeskapen har engagerat sig för att aktivt främja arbete inom detta viktiga område i syfte att bidra till en hög hälsolivå för samtliga medborgare. Den europeiska hälsovårdsstrategin kommer därför att föras framåt i linje med Europeiska rådets slutsatser från december 2007 och juni 2008.

En EU-åtgärd kan ge mervärde för såväl patienterna som hälso- och sjukvårdssystemen, särskilt när det gäller ökad rörlighet. Patienternas säkerhet och kvaliteten på hälso- och sjukvården måste utgöra inriktningen på ett framtida regelverk, oavsett om det är patienten, läkaren eller tjänsten som flyttar över gränserna. De tre ordförandeskapen kommer därför att ge högsta prioritet till arbetet på det kommande förslaget till direktiv om gränsöverskridande hälso- och sjukvård, med avsikt att avsluta förhandlingarna under 18-månadersperioden.

Ordförandeskapen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt tillgång och säkerhet när det gäller organ för donation och transplantation för att förbättra kvaliteten på hälso- och sjukvården och patienternas säkerhet inom detta område. Frågan om elektronisk hälso- och sjukvård och överföring och utbyte av information om hälso- och sjukvård kommer också att uppmuntras och utvecklas ytterligare.

Hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder utgör grundläggande element i den allmänna hälso- och sjukvården i Europa. Inom ramen för genomförandet av gemenskapens strategi när det gäller att minska skador som orsakats av alkohol och de fortlöpande åtgärderna mot rökning kommer ökad uppmärksamhet att ägnas åt barns och ungdomars bruk av alkohol och tobaksprodukter.

EU-strategin för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma kommer även i fortsättningen att genomföras.

Det gränsöverskridande hotet från smittsamma sjukdomar och andra hot mot folkhälsan kräver en förbättrad samordning och ett ökat samarbete på EU-nivå. De tre ordförandeskapen vill därför öka den politiska medvetenheten om hot mot folkhälsan och arbeta mot en förstärkning av EU:s system för att uppnå en effektiv övervakning och effektiva svarsmekanismer som förbinder institutioner på nationell nivå, EU-nivå och global nivå. I detta sammanhang kommer ordförandeskapen också att behålla frågan om antibiotikaresistens på dagordningen.

När det gäller våra åldrande befolkningar kommer ordförandeskapen att ägna särskild uppmärksamhet åt Alzheimers sjukdom genom att inrikta ansträngningarna på EU-nivå på att förbättra samordningen av forskning och erfarenhetsutbyte avseende hälso- och sjukvård samt på solidaritet med de berörda vårdarna. Insatser som avser sällsynta sjukdomar bör också fortsätta.

Läkemedel utgör ett avgörande bidrag till en förbättrad hälsa bland medborgarna.

Ordförandeskapen kommer att stödja EU:s övergripande mål inom detta område om att förbättra läkemedelskvalitet och läkemedelssäkerhet, med inriktning på att stärka och rationalisera säkerhetsövervakningen av läkemedel inom EU, behandla frågan om antibiotikaresistens, bekämpa läkemedelsförfalskning och ge patientinformation. Ordförandeskapen kommer också att uppmärksamma EU:s betydelse som en region för utveckling av innovativa läkemedel.

Livsmedelssäkerhet

Ordförandeskapen kommer, i syfte att både förenkla den nuvarande lagstiftningen och upprätthålla en hög nivå av hälsoskyddet, och tillvaratagandet av konsumenternas intressen, att sträva efter att slutföra arbetet på översynen av den nuvarande lagstiftningen när det gäller livsmedel och näringsvärdesdeklaration och om nya livsmedel, på grundval av kommissionens förslag vilka lades fram i januari och februari 2008.

Konsumenter

En hög nivå på konsumentskyddet utgör grunden för en väl fungerande inre marknad.

Ordförandeskapens arbete inom detta område kommer att inriktas på en översyn av konsumentregelverket på grundval av ett förslag till ramdirektiv om konsumenters avtalsmässiga rättigheter, som kommissionen förväntas lägga fram i slutet av 2008. Det övergripande syftet med denna översyn kommer att vara att förenkla och skapa större enhetlighet i konsumentlagstiftningen och därigenom stärka rättssäkerheten för både konsumenter och företag.

Ordförandeskapen kommer också att ta sig an området konsumenters tillgång till tvistlösning och samarbetet mellan nationella myndigheter. Vad gäller enskilda lagförslag kommer ett snabbt slutförande av arbetet med översyn av direktivet om leksakers säkerhet, direktivet om konsumentskydd vid vissa aspekter av tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte samt direktivet om konsumentinformation om bränsleekonomi att prioriteras.

Idrott

Med beaktande av idrottsorganisationernas och idrottsaktiviteternas autonomi och särart kommer ordförandeskapen att inrikta sig på en uppföljning av kommissionens vitbok om idrott, och av "Pierre de Coubertin"-handlingsplanen som ingår i denna, när det gäller idrottens samhälleliga och ekonomiska aspekter samt hur idrotten styrs. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt bland annat frågorna om idrott och hälsa, bekämpningen av dopning inklusive förstärkning av Europas ställning i Internationella antidopningagenturen (WADA), utbildning och träning av unga idrottsskivinnor och idrottsmän och stöd till frivilligt arbete.

KULTUR, AUDIOVISUELLA FRÅGOR OCH FLERSPRÅKIGHET

Kultur

De tre ordförandeskapen kommer att inrikta sig på att genomföra den europeiska kulturagendan och arbetsplanen för kultur 2008–2010 inom ramen för den öppna samordningsmetoden. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att förbättra tillgången till kultur, särskilt för barn och ungdomar samt utveckla synergieffekter mellan kultur och utbildning. Främjandet av kulturell mångfald, särskilt inom ramen för genomförandet av Unescokonventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar och dialogen med kultursektorn kommer att behållas på dagordningen. Den interkulturella dialogen kommer också att främjas, särskilt inom ramen för genomförandet och uppföljningen av Europeiska året för interkulturell dialog 2008.

Ordförandeskapen kommer att ytterligare uppmärksamma betydelsen av kulturens och den kreativa sektorns bidrag till tillväxt och sysselsättning och till en hållbar utveckling. Eurostats ansträngningar att ta fram statistik inom kultursektorn kommer att stödja verksamheten på detta område. Kommissionens kommande utredning om vilka förhållanden som främjar utvecklingen av kreativa och kulturella näringar och verksamheter kommer vederbörligen att beaktas.

Ordförandeskapen kommer också att ta upp frågan om en förbättring av den inre marknaden för kulturella varor och tjänster samt skapandet av bättre villkor för de yrkesverksamma inom de kulturella och kreativa sektorerna och förbättra rörligheten för konstnärer och konstsamlingar.

En europeisk kultursäsong under 2008 kommer att påvisa rikedom och mångfald inom det konstnärliga skapandet i Europa. Reflexioner kommer också att inledas om arkitekturens roll när det gäller hållbar utveckling.

Ordförandeskapen kommer att betona sitt engagemang när det gäller att stärka och skydda det europeiska kulturarvet inom ramen för konkreta europeiska projekt, skydd av kulturföremål och bekämpning av olaglig handel med konstverk och arkivföremål. Digitalisering av kulturinnehållet är av avgörande betydelse för att kunna bevara kulturarvet som en källa till Europas kulturella och språkliga mångfald och öka dess tillgänglighet. Ordförandeskapen kommer att stödja den pågående processen inom detta område genom sådana initiativ som det europeiska digitala biblioteket.

Audiovisuella frågor

Ordförandeskapen kommer att aktivt arbeta på uppföljning av kommissionens initiativ för att utveckla Europas kreativa Internet-innehåll och främja skapande kulturverksamhet under den digitala eran. I syfte att stärka den kreativa sektorn i Europa och skapa en sann kulturell mångfald och samtidigt bidra till målen för Lissabonstrategin bör detta arbete helt beakta internationella principer och europeisk lagstiftning om immateriell äganderätt. Ordförandeskapen kommer även att bidra till genomförandet av protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna och då se till att företagen i den offentliga audiovisuella sektorn kan utveckla sin verksamhet och sina tjänster i den digitala miljön.

Flerspråkighet

På grundval av kommissionens kommande meddelande om främjande av flerspråkighet: ett gemensamt åtagande kommer ordförandeskapen att fortsätta att främja flerspråkighet i medlemsstaterna genom att använda den öppna samordningsmetoden och utnyttja nuvarande europeiska initiativ och program på ett bättre sätt. De viktigaste områdena kommer att vara språkundervisning, inklusive uppmuntran att i skolan lära sig två främmande språk på ett tidigt stadium, i enlighet med det mål som sattes 2002 vid Europeiska rådet i Barcelona, och att främja språkundervisning på universitetsnivå och i yrkesutbildning, höja medvetenheten om språkinläringens betydelse för interkulturella färdigheter och europeisk konkurrenskraft, sprida kulturell produktion samt främja översättning och textning av filmer och föreställningar.

HÅLLBAR UTVECKLING

Strategin för hållbar utveckling

De tre ordförandeskapen har åtagit sig att föra det faktiska genomförandet av den förnyade EU-strategin för hållbar utveckling framåt för att möta de sju viktigaste identifierade utmaningarna: klimatförändringar och ren energi, hållbara transporter, hållbar konsumtion och produktion, bevarande och förvaltning av naturresurser, folkhälsa, social integration, demografi och migration. Strategin inkluderar också globala utmaningar, t.ex. fattigdom och sektorsövergripande frågor som utbildning, forskning och utveckling, finansiella och ekonomiska instrument och kommunikation, mobilisering av aktörer och skapande av ytterligare framgångar. December 2009 kommer att vara en viktig tidpunkt när Europeiska rådet för andra gången och på grundval av kommissionens lägesrapport kommer att göra en översyn av framsteg och prioriteringar och ge allmänna riktlinjer för policy, strategier och instrument för hållbar utveckling. I samband därmed kommer Europeiska rådet också att beakta prioriteringar avseende tillväxt och sysselsättning enligt Lissabonstrategin. Ordförandeskapen kommer att se till att alla berörda rådskonstellationer engageras i uppföljningen av strategin.

Ordförandeskapen kommer att arbeta på ett effektivt genomförande av EU:s handlingsplan för hållbar konsumtion och produktion och hållbar industripolitik samt uppföljning av denna handlingsplan. Ansträngning kommer särskilt att inriktas på en översyn av direktivet om ekodesign, översyn av gemenskapsprogrammet för tilldelning av miljömärke och gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS). Dessutom kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt miljö- och energimärkning av produkter och åt behovet av att skapa ökade synergieffekter mellan närstående rättsakter (miljömärkning, ekodesign och energimärkning). Ordförandeskapet kommer att noga följa upp meddelandet om en miljövänlig offentlig upphandling. De kommer också att granska hur man kan främja skattemässiga incitament för miljövänliga produkter.

På internationell nivå kommer ordförandeskapen att se till att det görs gedigna förberedelser inför mötena i FN:s kommission för hållbar utveckling (CSD) i maj 2009, som kommer att avsluta sitt arbete om jordbruk, landsbygdsutveckling, markanvändning, torka, ökenspridning och om Afrika samt sektorsövergripande frågor, och ordförandeskapen kommer att aktivt engagera sig i arbetet med Marrakechprocessen om hållbar konsumtion och produktion, särskilt genom att under andra halvåret 2009 inleda förberedelserna för ett tioårigt ramprogram om hållbar konsumtion och produktion.

Havspolitik

De tre ordförandeskapen kommer att föra arbetet framåt på att upprätta en integrerad havspolitik i linje med kommissionens blåbok och handlingsplan. Under 2008 och 2009 kommer kommissionen att lägga fram en rad initiativ, som bland annat avser områdena sjöfart och fiske, baserat på ett hållbart utnyttjande av havet. Kommissionen kommer att avlägga rapport om gjorda framsteg till Europeiska rådet i december 2009.

Ordförandeskapen kommer särskilt att främja styrning och övervakning till havs samt havs- och sjöfartsforskning genom nätverket av nationella kontaktpunkter på hög nivå och genom att stärka mekanismerna för samordning mellan medlemsstaterna och mellan europeiska byråer och organ samt genom att lansera ett pilotprojekt i Medelhavsområdet. När det gäller den marina miljön kommer genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi och handlingsplanen om vatten att utgöra grunden för en förbättrad marin miljö. Ordförandeskapen kommer också att arbeta för en begränsning av användningen av fosfater för att minska problemet med eutrofiering och förbättra den marina miljön.

I enlighet med ramdirektivet om en marin strategi kommer en långsiktig strategi för vatten i Medelhavsområdet att utarbetas.

Strategi för Östersjöområdet

Europeiska rådet i december 2007 uppmanade kommissionen att senast i juni 2009 lägga fram en EU-strategi för Östersjöområdet. Denna strategi kommer, inom ramen för EU:s politikområden, att särskilt ta itu med de akuta miljöhoten mot Östersjön i syfte att göra denna region till en EU-region med de bästa lösningarna när det gäller marin miljö. Den kommer också att ta upp andra regionala utmaningar som att gynna tillväxt och konkurrenskraft, främja en mer vittgående integration av marknaden och att exempelvis bekämpa den organiserade brottsligheten. Den bör också underlätta sammanhållningen inom regionen samt regionens starkare förbindelser med andra delar av unionen och skapa förhållanden som gynnar en mer effektiv och målinriktad användning av befintliga medel. Ordförandeskapen kommer att arbeta för ett antagande av denna strategi under hösten 2009.

Biologisk mångfald

Ordförandeskapen har engagerat sig för att föra arbetet framåt när det gäller biologisk mångfald både på EU-nivå och globalt, särskilt inom ramen för FN:s konvention om biologisk mångfald (CBD). Halvtidsöversynen under 2008 av genomförandet av EU:s åtgärdsplan för biologisk mångfald kommer att ge en överblick av framstegen och framhäva problemområden, med beaktande av EU:s mål att senast 2010 stoppa förlusten av biologisk mångfald. Ett särskilt problem är förebyggande och kontroll av införseln av invaderande främmande arter, som hotar den biologiska mångfalden, och ordförandeskapen kommer att se till att det görs en vederbörlig uppföljning av kommissionens meddelande om olika politiska åtgärder för att bekämpa invaderande främmande arter. Uppmärksamhet kommer också att ägnas åt genomförandet av habitatdirektivet och kopplingarna mellan biologisk mångfald, ekosystemtjänster och klimätförändringar.

Ordförandeskapen kommer, inom ramen för det globala målet för 2010 att på ett avgörande sätt senast 2010 minska förlusten av biologisk mångfald, att säkerställa noggranna förberedelser av EU:s förhandlingsposition inför den 10:e partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald som ska äga rum under 2010. Inriktningen kommer att vara en framåtblickande utvärdering av uppnådda resultat och eventuella brister i förhållande till målen för 2010, med betoning på sektoriell integration, landskapsplanering och vetenskaplig expertis (en internationell mekanism för vetenskaplig expertrådgivning om biologisk mångfald – IMoSEB). Dessa förberedelser kommer också att bygga på den pågående undersökningen om de ekonomiska konsekvenserna av förlusten av biologisk mångfald. Bevarandet av den marina biologiska mångfalden och inrättandet av skyddade marina områden är en annan av ordförandeskapens prioriteringar.

Ordförandeskapen kommer att arbeta för att nå enighet om ett EU-inlägg som kommer att underlätta antagandet av ett internationellt system för genetiska resurser under partskonferensen 2010.

Ordförandeskapen kommer att arbeta för ett övergripande och tvärvetenskapligt synsätt som möjliggör ett optimalt utnyttjande av befintliga processer och organ och en öppenhet i förhandlingen som bygger på expertis i inhemska samhällen och från berörda parter.

Miljöteknik

Miljöteknik är ett viktigt verktyg för att uppnå klimat- och miljömål och erbjuder stora möjligheter för EU:s företag att förbättra sin konkurrenskraft. Frågan kommer att tas upp av flera av rådets konstellationer för att utnyttja miljöteknikens potential. Ordförandeskapen kommer att främja en samlad insats för att föra samman olika initiativ som har anknytning till miljöteknik och främja utvecklingen av en dynamisk marknad för detta slag av teknik. I detta syfte kommer de att ge högsta prioritet åt ett fullständigt genomförande av handlingsplanen för miljöteknik. Inriktningen kommer att läggas på den kommande strategin för främjande av innovationer på miljöområdet och inrättandet av ett EU-övergripande system som gör det möjligt att kontrollera prestanda och miljöeffekt av ny teknik (kontroll av miljöteknik).

Kemikalier

På gemenskapsnivå kommer de tre ordförandeskapen att söka slutföra arbetet med revideringen av viktiga rättsakter: revideringen av gällande lagstiftning om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, revideringen av direktiven om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) och om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska eller elektroniska produkter (RoHs) samt revideringen av förordningen om ämnen som bryter ner ozonskiktet. Ordförandeskapen kommer också att slutföra arbetet med anpassningen av EU-lagstiftningen om klassificering och märkning till FN:s globala harmoniserade system för klassificering och märkning av ämnen och blandningar (GHS). En annan viktig fråga kommer att vara det fortsatta genomförandet av Reach-förordningen, i synnerhet när det gäller de nya systemen för godkännande och registrering av kemikalier som inger stora betänkligheter.

På internationell nivå kommer ordförandeskapen att säkerställa en god samordning av EU:s ståndpunkter för att göra det möjligt för EU att spela en ledande roll i internationella förhandlingar. Ordförandeskapen kommer att arbeta för att säkerställa ett fortsatt avgörande bidrag från EU när det gäller genomförandet och den fortsatta utvecklingen av strategin för internationell kemikaliehantering (SAICM), inklusive under den ministerkonferens som kommer att äga rum i maj 2009 (andra internationella konferensen om kemikaliehantering – ICCM2). Ordförandeskapen kommer att stödja behovet av information om kemiska ämnen i produkter och arbeta för att finna lösningar som gör det möjligt för oss att föra den övergripande handlingsplanen framåt (GPA). Ordförandeskapen kommer att se till att EU spelar en ledande roll i arbetet i Förenta nationernas miljöprogram om tungmetaller, särskilt kvicksilver, och kommer att främja inledningen av förhandlingar i avsikt att nå fram till ett rättsligt bindande instrument. Ytterligare viktiga globala möten kommer att vara partskonferensen i oktober 2008 för Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel och partskonferensen i maj 2009 för Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar. Ordförandeskapen kommer att fortsätta att gynna en bättre samverkan och samordning mellan Basel-, Rotterdam- och Stockholmskonventionerna.

Luft

Ordförandeskapen kommer att söka slutföra arbetet med förslaget till revidering av det gällande direktivet om reglering av utsläppen av svaveldioxid, kväveoxid, ammoniak och flyktiga organiska föreningar (VOC) – dvs. direktivet om nationella utsläppstak – och med förslaget till ett omarbetat direktiv om industriutsläpp (inklusive en revidering av de gällande direktiven om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, om stora förbränningsanläggningar, om avfallsförbränning, om utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel och om titandioxid) på grundval av en utvärdering av hur det hittills har tillämpats och de problem som identifierats under utvärderingen.

Ett förslag till revidering av direktivet om konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp för nya personbilar förväntas bli framlagt under perioden och de tre ordförandeskapen kommer att söka påskynda arbetet så mycket som möjligt

På internationell nivå kommer ordförandeskapen att säkerställa att EU representeras på ett effektivt sätt vid partskonferenserna för Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet, Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Genèvekonventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.

Övriga frågor

Ordförandeskapen kommer att föra arbetet framåt med pågående ärenden och aktuella frågor. Bland dessa kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt arbetet med ramdirektivet om markskydd, framtida initiativ från kommissionen om det gemensamma miljöinformationssystemet, vattenbrist och torka samt diskussioner om nedmontering av fartyg inom ramen för Baselkonventionen. De tre ordförandeskapen understryker sitt intresse för GMO-frågor och de avser att ta upp vissa frågor som har med GMO att göra. De kommer att söka avsluta arbetet med revideringen av Sevesodirektivet. Slutligen kommer miljöfrågor som rör Arktis att följas mycket noga av ordförandeskapen för att ta itu med de problem som detta område står inför.

Internationell miljöförvaltning

De tre ordförandeskapen kommer att söka att bidra till att förbättra den internationella miljöförvaltningen inom ramen för det arbete som utförs av FN:s generalförsamling i överensstämmelse med Europeiska rådets slutsatser från juni 2005.

De tre ordförandeskapen kommer att främja en fortsatt utveckling av processen miljö för Europa inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa och de kommer att aktivt delta i att reformera denna process.

TRANSPORTER

Inom transportsektorn avser de tre ordförandeskapen att inrikta sig på tre övergripande koncept: hållbara och konkurrenskraftiga transporter, säkra transportsätt och utveckling av intelligenta transportsystem. De tre ordförandeskapen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt Galileoprogrammet.

Hållbara och konkurrenskraftiga transporter

De tre ordförandeskapen har engagerat sig för målet att transportpolitiken fullt ut ska bidra till kampen mot klimatförändringen och till skyddet av miljön samtidigt som sektorns konkurrenskraft ska beaktas.

En väl fungerande transportlogistik är grundläggande för inrättandet av ett hållbart och konkurrenskraftigt transportsystem inom EU med innovativa system och kostnadseffektiva processer som bidrar till att minska koldioxidutsläppen och samtidigt stärker den globala konkurrenskraften hos den europeiska transportindustrin. En viktig fråga på dagordningen kommer att vara utnyttjandet av marknadsinstrument och organisationsmönster, särskilt genom utvecklingen av sammodalitet och logistikkedjor samt internaliseringen av externa kostnader och infrastrukturavgifter. I detta sammanhang kommer kommissionens rapport om en modell för bedömning av samtliga externa kostnader som ska ligga till grund för beräkningar av infrastrukturavgifter för alla transportsätt att vara en viktig utgångspunkt för arbete inom detta område. Prioriteringar för ordförandeskapen kommer att vara att nå en överenskommelse om revideringen av Eurovinjettedirektivet samt genomförandet av handlingsplanen för logistik och handlingsplanen för stadstrafik.

EU:s agenda för godstransporter är också av stor betydelse för främjandet av hållbara, effektiva och konkurrenskraftiga transporter i Europa. Ordförandeskapen kommer att föra arbetet vidare med förslag om fraktlogistik, järnvägsnät för godstransporter, hamnpolitik och godstransporter till sjöss.

Landtransporter: Arbetet med paketet om vägtransporter, förordningen om järnvägsbyrå och järnvägssäkerhetsdirektivet kommer att slutföras under perioden (kontrolleras efter det slovenska ordförandeskapet). De tre ordförandeskapen siktar på att nå en överenskommelse om revideringen av direktiv 2002/15/EG om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter. Dessutom kommer de att arbeta för att slutföra revideringen av det första järnvägspaketet. De tre ordförandeskapen kommer också att ta upp eventuella förslag om genomförandet av åtgärdsprogrammet Naiades.

Luftfart: Ordförandeskapen avser att nå en slutlig överenskommelse om en reviderad uppförandekod för system med datoriserad bokning. Ordförandeskapen kommer att granska det nya initiativet till ett gemensamt europeiskt luftrum med inriktning på slutförandet av den inre marknaden och med beaktande av den positiva miljöeffekten. De tre ordförandeskapen kommer också att driva på förhandlingarna om luftfartsavtal med tredjeländer, särskilt den andra fasen i luftfartsavtalet mellan USA och EU, luftfartsavtalet mellan Kanada och EU och avtalen med grannländer. När det gäller den andra fasen i luftfartsavtalet mellan USA och EU kommer de tre ordförandeskapen att på alla sätt försöka slutföra förhandlingarna.

Det transeuropeiska transportnätet: De tre ordförandeskapen är medvetna om hur viktigt detta program är och kommer därför att ägna uppmärksamhet åt kommissionens rapport om genomförandet av riktlinjerna för det transeuropeiska nätet och, om det behövs, förbereda slutsatser från rådet i detta ärende.

Sjötransporter: Ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med kommissionens lagförslag om revidering av förordningen om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå och om ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder.

Säkra transportsätt

Säkra transporter är en viktig angelägenhet för Europeiska unionen. De tre ordförandeskapen kommer att sträva efter att göra väsentliga framsteg på området för sjö- och vägtransporter. På området sjösäkerhet avser ordförandeskapen att arbeta i nära samarbete med Europaparlamentet för att nå en slutlig överenskommelse om förslagen i det tredje sjösäkerhetspaketet. När det gäller landtransporter kommer de tre ordförandeskapen att arbeta för en överenskommelse om direktivet om gränsöverskridande verkställighet av påföljder. Dessutom kommer ordförandeskapen att stödja ett nytt program för trafiksäkerhet, som kan komma att lanseras av kommissionen under perioden.

Intelligenta transportsystem

Användning av ny teknik inom transportsektorn är en betydande utmaning och bör tillämpas av miljömässiga skäl, konkurrens-, säkerhets- och kapacitetsskäl. Ny teknik kan även bidra till effektivare logistiklösningar inom transportsystemet. Ordförandeskapen kommer att föra arbetet vidare med aktuella gemenskapsinitiativ i syfte att främja åtgärder inom olika transportsätt.

Ordförandeskapen avser att i betydande omfattning bidra till användningen av intelligenta transportsystem vid vägtransporter och att genomföra den handlingsplan som kommissionen ska lägga fram 2008. De tre ordförandeskapen kommer att utarbeta slutsatser om uppföljningen av detta initiativ, vilka sedan ska antas av rådet.

När det gäller lufttransporter väntas bekräftelse från industrin om åtaganden som gäller lämpliga bidrag till utvecklingsfasen av Sesarprojektet senast i slutet av 2008.

Med anledning av de beslut som redan har fattats i samband med utvecklingsfasen av Galileo kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta arbetet med detta program för att utarbeta bestämmelserna för driftsfasen. Frågor som rör den europeiska tillsynsmyndigheten för GNSS, styrning, kommersiella avtal, tillämpningar och tekniska föreskrifter kommer att slutbearbetas.

Den gemensamma jordbrukspolitiken (inklusive "hälsokontrollen")

I GJP-reformen från 2003 fastställdes de kommande långsiktiga planerna för en hållbar och marknadsorienterad jordbruksproduktion i hela Europeiska unionen. Översynen av denna reform, den s.k. hälsokontrollen, innebär en möjlighet att bedöma effektiviteten i den reformen och i synnerhet att uppskatta dess effekter med avseende på reformens mål samt att analysera följderna av den på de relevanta marknaderna. Ordförandeskapens huvudsakliga uppgift kommer därför att bli att avsluta arbetet med lagstiftningsförslagen före utgången av 2008.

Ordförandeskapen kommer att göra allt för att fullt ut genomföra handlingsplanen för förenkling, t.ex. på sådana områden som systemet med samlat gårdsstöd och det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Förenkling av lagstiftningen kommer också att vara en huvudprioritering i samband med hälsokontrollen.

De tre ordförandeskapen kommer att uppmärksamma landsbygdsutvecklingen. Mot bakgrund av rekommendationerna från Europeiska revisionsrätten, rådets mandat och de reviderade målen för stödordningen för mindre gynnade områden kommer ordförandeskapen att prioritera översynen av s.k. mellanliggande mindre gynnade områden. Nya avgränsningar kommer att utarbetas som ska genomföras 2010 och grunda sig på en gemensam samling av gränsningskriterier för att en mer sammanhängande och öppen metod ska kunna utformas.

För att bidra till en hållbar förvaltning av skogsresurserna kommer ordförandeskapen att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt granskningen av skogspaketet, dvs. meddelandet om förebyggande av att olagligen avverkat timmer och produkter av sådant timmer släpps ut på EU-marknaden och meddelandet om åtgärder för att minska avskogning.

Beträffande främjandet av jordbruksprodukter kommer de tre ordförandeskapen att arbeta för att förbättra effektiviteten i de nuvarande åtgärderna för att trygga kvalitativa livsmedelsprodukter samt hålla en debatt om översynen av EU:s kvalitetspolitik.

På internationell nivå kommer de tre ordförandeskapen att upprätthålla EU:s aktiva roll i relevanta internationella organisationer, särskilt i FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och Codex Alimentarius.

Veterinärfrågor och fytosanitära frågor

Ordförandeskapen kommer att fästa vikt vid ett fortsatt arbete med ytterligare harmonisering och med att trygga en hög skyddsnivå i fråga om växtskydd. Fokus kommer att ligga på EU:s strategi för hållbar användning av bekämpningsmedel, det relevanta ramdirektivet och den omfattande ändringen av den nuvarande lagstiftningen om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden. Det senare förslaget är avsett att stärka den höga skyddsnivån för människors hälsa och för miljön, förbättra den inre marknadens funktion, bibehålla och öka konkurrenskraften i EU:s kemiska industri och harmonisera tillgängligheten när det gäller växtskyddsmedel mellan jordbrukare i olika medlemsstater.

För att främja livsmedelssäkerhet kommer ordförandeskapen att arbeta aktivt för att en förordning om högsta tillåtna restmängder av aktiva läkemedelssubstanser i livsmedelsprodukter ska antas.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att åstadkomma en hög nivå beträffande djurhälsa i hela gemenskapen. Arbetet med strategin för djurhälsa kommer att fortsätta. Översynerna av lagstiftningen om skydd av djur vid slakt och under transport samt om ämnen med hormonell verkan (direktiv 96/22/EG) och, eventuellt, om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål kommer också att vara viktiga ärenden.

Hygienpaketet kommer att tas upp igen. Det finns behov av att fortsätta det paradigmskifte som hygienpaketet innebär från detaljerade bestämmelser till målstyrd förvaltning. De tre ordförandeskapen kommer att inrikta sig på att modernisera köttbesiktningen. Andra frågor som ska behandlas på veterinärområdet är förslaget till förordning om utsläppande på marknaden och användning av foder och förslaget om ändring av förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

Ordförandeskapen kommer att främja förenklingar av den nuvarande lagstiftningen om utsäde och förökningsmaterial.

Den gemensamma fiskeripolitiken

En övergripande angelägenhet för ordförandeskapen kommer att bli att arbeta för en hållbar förvaltning av fiskeresurserna för att uppfylla hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala villkor inom fiskerisektorn och regioner som är beroende av fiske. De kommer att följa denna metod när de förbereder besluten om TAC:er och kvoter, fleråriga återhämtningsplaner och förvaltningsplaner, t.ex. för torsk i Nordsjön och lax i Östersjön, samt om tekniska åtgärder. I detta sammanhang och i samband med den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bör man börja fundera över huruvida kvoter skulle kunna fastställas på längre sikt och enligt förenklade förfaranden.

En viktig komponent i hållbarhet är det optimala utnyttjandet av resurser. Ordförandeskapen kommer att syfta till att avsluta arbetet med ett förslag, som förväntas i slutet av 2008, om ett successivt upphörande av bruket att kasta fisk överbord inom vissa fisken.

Kontrollsystemet för den gemensamma fiskeripolitiken kommer att ses över för att förenkla de nuvarande bestämmelserna och för att säkerställa bättre efterlevnad. Ordförandeskapen kommer att söka slutföra arbetet med det förslag som förväntas bli framlagt i slutet av 2008. Annan viktig översyn rör förordningen om tekniska åtgärder för fisket i Atlanten och Nordsjön samt kringliggande vatten och reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter.

Ordförandeskapen kommer att främja en hållbar utveckling av gemenskapens vattenbruk genom att sörja för en grundlig uppföljning av det meddelande från kommissionen som förväntas bli framlagt före utgången av 2008. Ett memorandum i denna fråga kommer att läggas fram som ett bidrag till denna process.

De externa aspekterna av den gemensamma fiskeripolitiken kommer att fullföljas av ordförandeskapen med kraft på alla nivåer. Därför kommer ordförandeskapen att främja en aktiv roll för EU i internationella organisationer, t.ex. FN, FAO och OECD samt i regionala fiskeriororganisationer, med betoning på att förbättra fullgörandet och efterlevnaden av åtaganden som gjorts och på att förbättra bevarande- och förvaltningsåtgärder. När det gäller bilaterala fiskeriavtal kommer ordförandeskapen att arbeta för att uppnå målet att bevara stabila fiskeriförbindelser med tredjeländer på en vetenskapligt sund och hållbar grund. I detta sammanhang är det viktigt att säkerställa en tillfredsställande vetenskaplig grund för alla bestånd som fiskas av EU-fartyg.

SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

Sammanhållningspolitik

Sammanhållningspolitiken har bidragit till att öka välbefinnande och solidaritet i hela unionen. Ordförandeskapen kommer att se till att den debatt om den framtida sammanhållningspolitiken som inleddes i och med den fjärde sammanhållningsrapporten kommer att fortsätta mot bakgrund av såväl sammanhållningspolitikens ursprungliga mål som nya utmaningar. Perioden 2008–2009 kommer att ge möjlighet att ingående diskutera sammanhållningspolitikens framtid inom ramen för budgetöversynen.

Ordförandeskapen kommer att inleda en diskussion om territoriell sammanhållning mot bakgrund av den grönbok som kommissionen avser att offentliggöra under andra halvåret 2008.

Genomförandet av den territoriella agendan och dess handlingsprogram samt Leipzigstadgan är på gång i enlighet med diskussionerna vid de informella ministermötena i Leipzig och Ponta Delgada 2007 och kommer att fortsätta.

De yttersta randområdena

Ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med att fullt ut genomföra 2004 års strategi för de yttersta randområdena, grundat på kommissionens meddelande om strategins resultat och utsikter. Strategins mål kommer även att beaktas i samband med översynen av Poseiförordningen. En annan fråga kommer att vara de framtida förbindelserna med utomeuropeiska länder och territorier i linje med den grönbok som har planerats till 2008.

ETT OMRÅDE MED FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA

Det franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapet sammanfaller med en period med betydande förändringar för Europeiska unionen, däribland ikraftträdandet av Lissabonfördraget, som förväntas ske den 1 januari 2009, och som kommer att få betydande konsekvenser för området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Under denna övergångsperiod kommer ordförandeskapen att göra sitt yttersta för att trygga kontinuiteten i de insatser som gjorts under de senaste åren för att genomföra Haagprogrammet och dess handlingsplan samt föra oavslutat arbete vidare.

Efter det att Lissabonfördraget har trätt i kraft kommer det inom rådet att inrättas en ständig kommitté för inre säkerhet. De tre ordförandeskapen kommer att se till att detta nya organs mandat, struktur och arbete effektivt bidrar till ökad inre säkerhet inom EU.

Ett nytt program som efterföljare till Haagprogrammet

Ordförandeskapen kommer att koncentrera insatserna på att utforma ett nytt, flerårigt, strategiskt arbetsprogram för perioden 2010–2014. Detta nya program måste vara ambitiöst och framåtblickande och ge ett verkligt mervärde. Det bör grunda sig på realistiska mål och åtföljas av tydliga tidsramar.

Det kommer särskilt att bygga vidare på det arbete som utförts av de två rådgivande grupperna på hög nivå om den framtida politiken för inrikes och rättsliga frågor, och vars resultat kommer att leda till en slutrapport i mitten av 2008. Ordförandeskapen väntar sig att förslaget om det fleråriga programmet kommer att läggas fram av kommissionen under det första kvartalet 2009 och antas under ordförandeskapstrions tid.

Migration

Att utveckla en övergripande europeisk migrationspolitik som kompletterar medlemsstaternas politik kvarstår som en grundläggande prioritering. EU kommer därför att arbeta för att anta och följa upp en europeisk pakt om migration och asyl. I den pakten kommer man att betona en bred och övergripande grund för en förstärkt gemensam politik för migrationsfrågor, som bl.a. grundar sig på en förstärkt dialog med ursprungsländerna. Konkreta åtgärder och förslag kommer också att vidareutvecklas inom ramen för förhandlingarna om Haagprogrammets efterföljare.

Arbetet med policyplanen för laglig migration kommer att föras vidare. De tre ordförandeskapen kommer att eftersträva ett snabbt antagande av det allmänna direktivet om fastställande av migranternas rättigheter och de särdirektiv som styr villkoren för inresa och vistelse för högt kvalificerade arbetstagare, personer som tillfälligt överförs av sina företag, avlönade praktikanter och säsongarbetare. I samband härmed kommer de tre ordförandeskapen att syfta till ett avlägsnande av de övergångsperioder som tillämpas på den fria rörligheten för arbetstagare från de nya medlemsstaterna.

De tre ordförandeskapen kommer att eftersträva ett antagande av åtgärder som kan bidra till en framgångsrik kamp mot olaglig migration, bl.a. direktivet om påföljder för arbetsgivare som anställer olagliga invandrare. De kommer att fortsätta att arbeta för olagliga invandrares faktiska återvändande till sina ursprungsländer, bl.a. genom ett omfattande nät av återtagandeavtal med tredjeländer. Prioriteras kommer även ett förstärkt samarbete mellan Frontex och Europol genom ett lämpligt informationsutbyte. Vederbörlig uppmärksamhet kommer att ägnas frågan om olagliga migranter som reser sjövägen.

Den positiva kopplingen mellan migration och utveckling börjar nu att erkännas i allt högre grad. En prioritering kommer att vara att i största möjliga utsträckning utnyttja den positiva utvecklingspotentialen hos en väl hanterad laglig migration, inbegripet migration av arbetskraft, och att genomföra en politik för verklig ömsesidig utveckling som avspeglar sig i särskilda projekt och stöds på europeisk nivå. Ordförandeskapens mål är att göra ytterligare framsteg med den övergripande strategin för migration. De kommer att eftersträva ett fördjupat samarbete och politisk dialog med alla ursprungs- och transiteringsländer samt främja partnerskap för rörlighet, cirkulär migration och plattformar för samarbete i migrations- och utvecklingsfrågor. En fullständig utvärdering av den övergripande strategin för migration kommer att göras i slutet av 2008 och bana väg för en ny etapp på detta område.

Asyl och skydd av flyktingar

Ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med att senast 2010 upprätta ett gemensamt europeiskt asylsystem som grundar sig på full tillämpning av berörda internationella skyldigheter i enlighet med Haagprogrammet. Syftet är att ytterligare harmonisera medlemsstaternas nationella praxis och bestämmelser om villkor för mottagande, kvalifikationskriterier och asylförfaranden samt frågor om status för att uppnå bättre standarder. Det är också nödvändigt att upprätthålla asylsystemens långsiktiga hållbarhet och effektivitet samt främja solidaritet inom EU.

Ordförandeskapens arbete kommer att inriktas på att säkerställa att ett rättssäkert, rättvist och öppet system antas, med skyddsmekanismer som enskildas tillgång till asyl eller individuell bedömning av varje ansökan. Insatser kommer att göras för att försöka utveckla ett gemensamt program för återflyttning i syfte att skydda de mest sårbara flyktingarna och med utgångspunkt i Haagprogrammets intentioner. Dessutom måste det praktiska samarbetet mellan de nationella asylmyndigheterna stärkas, bland annat genom inrättandet av det europeiska stödkontoret.

Schengenområdet, gränser och viseringspolitik

En ytterligare utvärdering av de länder som under de närmaste åren vill ansluta sig till Schengenområdet kommer att inledas. De deltagande ländernas korrekta tillämpning av Schengenregelverket kommer också att utvärderas på nytt i enlighet med det nya fleråriga programmet. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta de redan inledda diskussionerna om förstärkning av effektiviteten i utvärderingsmekanismen för Schengensamarbetet. I detta avseende kommer en översyn att göras av metoderna för Schengenutvärdering och tematiska och regionala strategier kommer också att övervägas.

Integrerad gränsförvaltning är ett viktigt redskap för att hantera migration och bekämpa gränsöverskridande brottslighet. De tre ordförandeskapen kommer att se till att kommissionens nyligen framlagda förslag på detta område snabbt behandlas. Detta innebär en skyndsam behandling av förslagen till ett automatiskt system för in- och utresekontroll. En förstärkning av Frontex roll inom ramen för dess mandat kommer också att prioriteras. Insatser kommer också att göras för att bekämpa användningen av falska resehandlingar och uppehållstillstånd. Användningen av biometriska uppgifter i Schengenviseringar kommer också att främjas genom lämplig utveckling av Informationssystemet för viseringar (VIS).

Ett av de huvudsakliga målen i fråga om viseringspolitik är att slutföra arbetet med och anta gemenskapskodexen om viseringar, som kommer att förtydliga den nuvarande lagstiftningen om viseringar och leda till större enhetlighet i medlemsstaternas tillämpning av lagstiftningen.

På området viseringspolitik kommer slutligen de yttre förbindelserna att fortsätta att vara en viktig fråga för de tre ordförandeskapen i enlighet med rådets slutsatser från december 2007, inbegripet processen för viseringsliberalisering med länderna på västra Balkan.

Integration och interkulturell dialog

På EU-nivå kommer fortsatta insatser att göras för att mer framgångsrikt integrera migranter i medlemsstaterna i enlighet med rådets slutsatser från juni 2007. Medlemsstaternas integrationsstrategier bör stärkas genom samarbete och utbyte av bästa praxis.

Interkulturell dialog har blivit ett viktigt instrument för att främja integration av medborgare med olika ursprung, kulturell bakgrund och religion när det gäller att bekämpa rasism och extremism och förhindra radikaliserings och rekrytering till terrorism. Medlemsstaternas utbyte av de erfarenheter som gjorts av interkulturell dialog kommer därför att föras framåt. Möjligheten att bredda perspektivet interkulturell dialog för att också inkludera respekten för demokrati och mänskliga rättigheter kommer att undersökas.

Kampen mot terrorism

Målet att bekämpa terrorism i alla dess former förblir en av Europeiska unionens främsta prioriteringar och kommer att ligga högt på dagordningen för de tre ordförandeskapen, samtidigt som fortsatta insatser måste göras för att säkerställa respekten för mänskliga rättigheter och internationell rätt i allt arbete som utförs internationellt för att bekämpa terrorism. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt fördjupat samarbete med alla partner av intresse i kampen mot terrorism. De tre ordförandeskapen kommer också att fortsätta arbetet med att utforma Europeiska unionens handlingsplan mot radikaliserings och rekrytering, eftersom det är synnerligen nödvändigt att i ett tidigt skede upptäcka potentiella terrorister. De tre ordförandeskapen kommer också att inrikta sig på att bekämpa missbruk av Internet i terroristsyften, genomföra handlingsplanen för skärpt säkerhet för sprängämnen, främja operativt samarbete mellan alla brottsbekämpande aktörer i EU och utveckla ett konkret verktyg för att snabbt upptäcka terroristverksamhet samt på att slutföra terrorismrelaterat arbete i alla EU-sektorer.

Kampen mot människohandel

Kampen mot människohandel kommer även fortsättningsvis att prioriteras. På grundval av kommissionens utvärdering av EU:s handlingsplan kommer ordförandeskapen att inleda en bedömning av politiken på detta område och vidareutveckla den. Detta kommer att innebära övervägandet av konkreta åtgärder, t.ex. att uppmuntra ett större deltagande av Eurojust i samordningen av utredningar och åtal på detta område. En gemensam analys av situationen och tendenserna är synnerligen viktig för att se till att EU:s åtgärder blir effektiva. Utvecklingen av gemensamma EU-standards för insamling och analys av uppgifter om människohandel kommer att prioriteras. De tre ordförandeskapen kommer att vidta åtgärder när det gäller den externa dimensionen av EU:s politik för rättsliga och inrikes frågor för att utarbeta ett åtgärdsinriktat dokument i enlighet med EU:s strategi på området och med särskilt beaktande av ursprungsländer för människohandel.

Kampen mot narkotika

På grundval av utvärderingen av handlingsplanen 2005–2008 kommer de tre ordförandeskapen att se över EU:s politik i kampen mot olaglig handel med narkotika samt anta och genomföra en ny handlingsplan för 2009–2012. Detta arbete kommer att utgöra ramen för fastställandet av en gemensam europeisk ståndpunkt när Förenta nationernas politik mot narkotika ska ses över i mars 2009.

Användningen av gemensamma utredningsgrupper som inriktas på kampen mot olaglig narkotikahandel kommer att främjas. Större delaktighet från Eurojusts sida i samordningen av utredningar och åtal kommer också att uppmuntras i syfte att splittra nätverk för olaglig narkotikahandel.

När det gäller internationellt samarbete kommer ökat samarbete för att undanröja den olagliga handeln med prekursorer, kemikalier och narkotika – särskilt i Medelhavsområdet och Centralasien – att främjas, samtidigt som det nuvarande samarbetet i fråga om heroin- och kokainrutterna kommer att fortsätta. Det centrum som nyligen inrättades i Portugal för sjöpolissamarbete och som täcker Atlanten kommer att inspirera till inrättandet av en liknande enhet för Medelhavet. Dessutom kommer full uppmärksamhet att ägnas åt andra allt mer utmanande områden, t.ex. västra Afrika. Analysen av kopplingen mellan olaglig narkotikahandel och terrorism kommer att föras vidare.

Ytterligare åtgärder kommer att övervägas mot bakgrund av den rapport som kommissionen ska lämna 2009 om genomförandet av rambeslutet om olaglig narkotikahandel. De tre ordförandeskapen kommer också att försöka främja ett gemensamt system för narkotikaprofilering (Chain).

Polis- och tullsamarbete

De tre ordförandeskapens mål är att slutföra den pågående processen med att ge Europol en ny rättslig grund och en flexiblare organisation. Europol's roll kommer att stärkas, särskilt när det gäller utsändandet av gemensamma utredningsgrupper. Som ett synnerligen viktigt verktyg för att främja gemensam utbildning, gränsöverskridande utbyte av bästa praxis och en gemensam kultur kommer Europeiska polisakademin att utvärderas mot bakgrund av de prioriteringar som rådet fastställt och på grundval av de krav som ställs för att främja starkt operativt samarbete mellan nationella och europeiska organ.

De tre ordförandeskapen kommer särskilt genom konkreta projekt och nätverk att främja samarbete, enhetlighet och samverkansförmåga mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta vidare med operativt samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter, i synnerhet mellan polis- och tullmyndigheter. De kommer särskilt att försöka slutföra lägesrapporten om genomförandet av rådets rekommendation av den 27 april 2006 om upprättandet av avtal mellan polis, tull och andra specialiserade brottsbekämpande organ. Ordförandeskapen kommer att genomföra tullens nya handlingsplan för 2008–2009 och i god tid försöka nå överenskommelse om nästa handlingsplan så att den ska kunna träda i kraft 2010. De kommer att försöka att ytterligare främja tullsamarbete genom Neapel II-konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar. På grundval av kommissionens kommande utvärdering av det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet kommer ordförandeskapen att arbeta för att ytterligare stärka EUCPN, göra det mer professionellt och konkretisera dess uppgifter.

Informationsutbyte

På ett område utan inre gränser och med nästan 500 miljoner invånare är ett förbättrat utbyte av information mellan alla brottsbekämpande myndigheter en grundläggande säkerhetsaspekt. De tre ordförandeskapen kommer att högprioritera utvecklingen av ett samordnat och konsekvent tillvägagångssätt när det gäller utbytet av information mellan alla aktörer på området rättsliga och inrikes frågor samt behandla konkreta förslag till strategier på medellång och lång sikt i syfte att uppnå detta mål.

Ordförandeskapen kommer också att försöka fortsätta upprättandet av system för informationsutbyte genom att inleda och genomföra SIS II enligt den fastställda tidsplanen, främja ett effektivt genomförande av Prümfördraget så som det nyligen integrerades i EU:s rättsliga system och genomföra Informationssystemet för viseringar (VIS). Ett annat mål kommer att vara framsteg med det europeiska systemet för passageraruppgifter (PNR). En nödvändig förutsättning är att PNR-uppgifterna ger ett verkligt mervärde när det gäller att förebygga och bekämpa internationell terrorism och brottslighet, samtidigt som uppgiftsskyddet och enskilda passagerares grundläggande rättigheter respekteras fullt ut.

Straffrättsligt samarbete

Principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål utgör hörnstenen i medlemsstaternas rättsliga samarbete och kommer att fortsätta att genomföras. I detta avseende kommer en prioritering för de tre ordförandeskapen att vara att nå överenskommelse om förslagen om utevarodomar och den europeiska övervakningsordern. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande förväntas kommissionen föra arbetet vidare med förslag till ett utvidgat europeiskt bevisupptagningsbeslut. Utvärderingen av den europeiska arresteringsordern kommer att fortsätta för att säkerställa ett konsekvent genomförande av rambeslutet.

För att underlätta det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna kommer de tre ordförandeskapens mål att vara att stärka samarbetsinstrumenten, t.ex. Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket. Därför kommer de som en prioritet att försöka nå överenskommelse om de förslag som lades fram i januari 2008 i syfte att på bättre sätt samordna utredningar av ärenden som rör flera medlemsstater.

De tre ordförandeskapen kommer också att fortsätta den nödvändiga tillnärmningen av lagstiftning. De kommer att se till att direktivet om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser snabbt antas liksom direktivet om utsläpp från fartyg och det rambeslut genom vilket anstiftan till terrorism och rekrytering till terrorism görs till straffbara gärningar. När det gäller utkastet till direktiv om skydd av immateriella rättigheter genom strafflagstiftning bör förhandlingarna gynnas av Lissabonfördragets ikraftträdande.

Tvingande åtgärder bör åtföljas av motsvarande bestämmelser för att stärka den enskildes rättigheter, oavsett om det är fråga om en misstänkt, ett brottsoffer eller ett vittne. Möjligheten att utveckla brottsoffrens rättigheter kommer att undersökas på grundval av kommissionens utvärdering av genomförandet av rambeslutet om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande väntas kommissionen eller medlemsstaterna lägga fram förslag till ett rättsinstrument om processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden.

Civilrättsligt samarbete

De tre ordförandeskapen kommer att inrikta sig på familjerätt, ett synnerligen viktigt område som påverkar människornas dagliga liv. Förhandlingarna om ändring av förordningen om domstols behörighet och tillämplig lag i äktenskapsmål och om antagandet av en ny förordning om underhållsskyldigheter måste slutföras. Ordförandeskapen kommer också att försöka påbörja arbete med arv och testamenten samt med makars förmögenhetsförhållanden.

När det gäller den allt större rättssäkerheten för europeiska medborgare och näringslivet har framsteg gjorts för att underlätta den fria rörligheten för verkställighetsdomar inom EU. Ändring av förordningen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Bryssel I) kommer att bidra till ytterligare förbättringar på detta område och är en prioriterad fråga. De tre ordförandeskapen kommer också att följa upp det projekt som avser upprättandet av en gemensam referensram för europeisk avtalsrätt.

Den planerade ändringen av beslutet om införandet av det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område bör också ge möjlighet att förbättra detta samarbetsinstruments effektivitet och genomslagskraft.

Rättsligt samarbete i praktiken

Ytterligare arbete kommer att ägnas åt bättre och effektivare utbyte av information om straffrättsliga förfaranden mellan medlemsstaternas kriminalregister, samtidigt som de grundläggande principerna för vederbörligt uppgiftsskydd respekteras i samband med det rättsliga samarbetet. De tre ordförandeskapens mål är att det kommande utkastet till beslut om ett europeiskt informationssystem för utbyte av uppgifter ur kriminalregister så snart som möjligt ska kunna antas. När det gäller konceptet e-juridik kommer ordförandeskapen att fortsätta arbetet med särskilda projekt som avser det gradvisa slutförandet av den europeiska e-juridikportalen för att alla medborgare, när så är möjligt, på ett enkelt sätt ska få tillgång till medlemsstaternas rättsrelaterade register, särskilda förfaranden och, mer allmänt, användbar rättslig information i hela EU. Ordförandeskapen kommer också att försöka att på ett samordnat och strukturerat sätt föra arbetet med konceptet e-juridik framåt.

Utbildning är en viktig tillgång när det gäller att öka förtroendet mellan rättsväsendets yrkesutövare. I Lissabonfördraget ges en rättslig grund som kommer att ge Europeiska unionen möjlighet att stödja utbildningen av domare och personal inom rättsväsendet. I detta sammanhang kommer de tre ordförandeskapen att arbeta för att upprätta gemensamma riktlinjer och initiativ för sådant stöd. När det gäller civilrättsligt samarbete med tredjeländer måste en lämplig lösning sökas för att ge medlemsstaterna möjlighet att förhandla om eller ändra befintliga rättsinstrument i de fall gemenskapen inte avser att utöva sina befogenheter. De tre ordförandeskapen kommer att arbeta i riktning mot detta mål.

Yttre förbindelser inom ramen för rättsliga och inrikes frågor

Strategin för de yttre förbindelserna inom ramen för rättsliga och inrikes frågor kommer att förnyas mot bakgrund av den kommande utvärdering som kommissionen och rådets generalsekretariat ska göra. Ordförandeskapen kommer på grundval av denna att överväga utformandet av ett nytt strategidokument som ska ge riktlinjer för de framtida yttre förbindelserna. De kommer också att undersöka huruvida eventuella andra åtgärdsinriktade dokument kan komma att behövas för att uppfylla kraven för samarbete på fältet.

Civilskydd

De tre ordförandeskapen erkänner nödvändigheten av att Europeiska unionen förbättrar sin förmåga att effektivt reagera på kris- och nödsituationer såväl inom EU som utanför dess gränser. EU kommer att stärka och samordna sina bidrag till medlemsstaternas verksamhet avseende förebyggande, beredskap och respons (inbegripet återhämtning) inom ramen för en integrerad allriskstrategi som omfattar alla relevanta instrument. Kommissionens meddelanden om förstärkning av Europeiska unionens insatskapacitet vid katastrofer och om förebyggande av katastrofer kommer därför att ägnas vederbörlig uppmärksamhet. En förstärkning av civilskyddets övervaknings- och informationscentrum kommer särskilt att uppmärksammas, liksom genomförandet och utformandet av moduler för civilskyddsinsatser samt vidareutveckling av civilskyddspersonalens utbildning. Dessutom kommer EU att stödja utvecklingen av system för tidig varning och larmsystem samt bidra till skyddet av kritisk infrastruktur. De tre ordförandeskapen kommer också att eftersträva ett förbättrat samarbete och vidareutvecklingen av gemensamma åtgärder för att stärka säkerheten mot kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära (CBRN) hot och risker. Närmare förbindelser kommer att upprättas med berörda internationella organisationer, särskilt FN:s kontor för samordning av humanitära frågor, och regionalt samarbete kommer att uppmuntras.

YTTRE FÖRBINDELSER

Den europeiska säkerhetsstrategin

Under de kommande 18 månaderna kommer EU:s yttre förbindelser även fortsättningsvis att vägledas av den europeiska säkerhetsstrategin. I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i december 2007 kommer genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin att granskas för att förslag till förbättring av dess genomförande och, i tillämpliga fall, förslag till delar som kan komplettera den ska kunna läggas fram för antagande av Europeiska rådet i december 2008. Därefter kommer arbete med dessa förslag att utföras för att de ska genomföras.

ESFP/Krishantering

Unionen kommer att försöka stärka alla aspekter av ESFP för att öka sin roll som global och autonom aktör när det gäller att reagera på kriser. Unionen kommer även fortsättningsvis att genomföra de militära och civila operationer i vilka den är engagerad runt om i världen. Samtidigt kommer de europeiska civila och militära resurserna att utvecklas och stärkas i enlighet med kapacitetsmålet 2010, med särskild inriktning på snabba insatser. I syfte att förbättra planeringen och det operativa genomförandet av såväl militära som civila operationer kommer i detta arbete vederbörlig uppmärksamhet att ägnas åt de erfarenheter som gjorts av tidigare operationer och av de operativa brister som fastställts. Processer kommer att utformas för att objektiva utvärderingar av uppdrag som ska genomföras ska kunna göras på grundval av mätbar effektivitet. Arbete kommer att utföras för att säkerställa att de taktiska insatsstyrkorna är fullt kapabla att uppfylla unionens behov av snabba insatser, särskilt genom att deras samverkansförmåga stärks. Ordförandeskapen kommer att undersöka möjligheterna att rationalisera unionens användning av de multinationella styrkor i vilka medlemsstater deltar. Arbetet för att förbättra den civil-militära samordningen kommer att fortsätta. En förstärkning av samarbetet mellan EU och Nato, inbegripet ökad öppenhet, kommer att prioriteras på såväl strategisk som taktisk nivå, särskilt när det gäller operationer som pågår inom samma insatsområde, liksom utvecklingen av förbindelserna med FN, i synnerhet när det gäller krishantering. Athenamekanismen kommer att ses över och omfattningen av gemensam finansiering av militära operationer kommer att diskuteras. Kopplingen mellan säkerhet, mänskliga rättigheter, jämställdhet och utveckling kommer att behandlas. Gemensamma europeiska utbildningsprogram kommer att främjas, särskilt inom ramen för Europeiska säkerhets- och försvarsakademin.

Icke-spridning och nedrustning

Unionen kommer att framhålla att system för internationell nedrustning och icke-spridning, inbegripet fördrag och avtal, fortfarande är relevanta och försöka att stärka dem. Arbetet med att höja EU:s profil kommer att fortsätta genom aktivt och effektivt genomförande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Unionen kommer även fortsättningsvis att stödja IAEA:s verksamhet när det gäller att kontrollera att fördragsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt NPT och att stärka sina strategier för icke-spridning. Unionen kommer, i synnerhet när det gäller den iranska kärnenergifrågan, att fortsätta sitt stöd till FN-processen och det internationella samfundets gemensamma mål.

En prioritering kommer att vara att se till att nedrustningskonferensen ges nytt liv, särskilt genom inledandet av förhandlingar om ett fördrag om förbud mot framställning av klyvbart material till vapen. Förberedelserna inför konferensen 2010 för översyn av NPT kommer att fortsätta och insatserna för att se till att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar träder i kraft kommer att intensifieras. EU kommer också att ha som mål att stärka BTV-konventionen liksom Ottawakonventionen och konventionen om användning av vissa konventionella vapen. EU:s strategi mot handeldvapen och lätta vapen kommer att aktivt genomföras.

Multilateralt samarbete

Unionen kommer att göra insatser för att stödja ett effektivt multilateralt system som grundar sig på internationell rätt och FN-stadgan. Unionen kommer att aktivt delta i multilaterala forum, särskilt Förenta nationerna, och kommer att främja multilaterala lösningar på gemensamma problem. Förbindelserna med OSSE och Europarådet kommer att stärkas i syfte att främja synergieffekter.

Mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen

I december 2008 firas 60-årsdagen av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.

Unionen kommer att inrikta sig på att ytterligare stärka enhetligheten, konsekvensen och insynen i sina ansträngningar för att skydda och främja mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokratiska principer. Hög prioritet kommer att ges åt effektiv användning av befintliga mekanismer, integrering av mänskliga rättigheter i unionens utrikespolitik och genuint samarbete med partnerna, i synnerhet med icke-statliga organisationer. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt effektiv tillämpning av EU:s människorättsdialoger och samråd samt åt genomförandet av EU:s riktlinjer inom området mänskliga rättigheter. Särskild vikt kommer att fästas vid bekämpningen av våld mot kvinnor. Hög prioritet kommer också att ges åt att se till att yttrandefriheten respekteras och att människorättsförsvararna skyddas. Unionen kommer också att intensifiera sitt arbete med att stödja rättsstatens utveckling. Att främja respekten för de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt, inklusive skyldigheten att skydda, kommer att ingå som en väsentlig del i EU:s krishantering.

Handel

Handelspolitiken kommer att förbli ett mycket viktigt verktyg för att ta till vara möjligheter och möta utmaningar i samband med globaliseringen och främja ekonomisk tillväxt, arbetstillfällen och välstånd för Europas medborgare. Ansträngningarna kommer att upprätthållas för att främja ett öppet och marknadsinriktat samt regelbaserat världshandelsystem till fördel för alla.

Handelspolitiken bör också bidra till unionens miljö- och klimatmål, särskilt genom att uppmuntra till en utvidgning av handeln med miljövänliga varor och tjänster.

Unionen kommer även i fortsättningen att vara fast besluten att nå en balanserad, ambitiös och omfattande överenskommelse inom ramen för Doha-utvecklingsrundan. Rundan bör följas av en bred diskussion om WTO:s framtida utveckling. När det gäller den internationella lagstiftningsram som tillämpas på exportkrediter kommer unionen att främja ansträngningarna inom OECD för att utvidga de befintliga ordningarna så att de omfattar länder som inte är med i OECD. Unionen kommer att modernisera denna ram i syfte att se till att dess enhetlighet och berättigande kommer att bestå, särskilt i överensstämmelse med WTO:s regler.

När det gäller frihandelsavtal kommer unionen att sträva efter att slutföra de pågående förhandlingarna och inleda nya med andra utvalda partner då så är lämpligt. Den kommer att intensifiera och stärka befintliga handels- och investeringsförbindelser, i synnerhet genom intensifierat samarbete eller ekonomiska partnerskap, samt genom en dialog om regelverket med viktiga samarbetspartner bland industriländerna, särskilt inom ramen för de transatlantiska förbindelserna. Unionen kommer att aktivt försöka stärka utvecklingsländernas förmåga att dra full nytta av det internationella handelssystemet, särskilt genom en effektiv tillämpning av EU:s strategi "Aid for Trade", inklusive en översyn av framstegen under 2009. Allt kommer att göras för att bidra till att omfattande ekonomiska partnerskapsavtal ingås.

De tre ordförandeskapen är fortfarande fast beslutna att tillämpa den nya strategin för marknadstillträde som grundar sig på ett starkare partnerskap mellan kommissionen, medlemsstater och företag, och ett nära samarbete för att nå konkreta resultat, särskilt när det gäller undanröjandet av icke-tariffära handelshinder. Unionen kommer att försöka skärpa bestämmelserna om immateriella rättigheter, inklusive geografiska beteckningar, i framtida multilaterala, plurilaterala och bilaterala avtal, samt förbättra fullgörandet av befintliga åtaganden.

Med hänsyn till behovet av att beakta de förändringar som ägt rum i världshandelsflödena och världshandelsbalansen i samband med globaliseringen bör man om möjligt slutföra analysen av hur handelspolitiska skyddsinstrument kan göras effektivare.

Utvecklingspolitik och konsekvent politik för utveckling

Den kommande perioden kommer att utgöra en viktig etapp i EU:s pågående insatser för att bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås senast 2015 i alla partnerländer och partnerregioner. Detta är en central del av EU:s övergripande mål att utrota fattigdom inom ramen för hållbar utveckling. Flera politikområden och program kommer att kräva övervakning, finputsning och/eller ny stimulans, t.ex. förstärkningen av hälso- och sjukvårdssystemen i utvecklingsländerna i syfte att uppnå universell tillgång till hälsa. Genom kollektiva åtgärder för att genomföra "det europeiska samförståndet" och genom dialog med internationella partner kan EU konsolidera och utvidga sitt globala ledarskap när det gäller att utforma politik för utrotandet av fattigdom inom ramen för hållbar utveckling.

När det gäller utvecklingsbistånd kommer rådet att övervaka EU:s egna kollektiva insatser och de internationella insatserna i syfte att se till att biståndsåtagandena uppfylls och att bördan fördelas rättvist mellan alla givare. Rådet kommer att förbereda ett aktivt EU-deltagande i internationella debatter och konferenser om denna fråga, särskilt Dohakonferensen om utvecklingsfinansiering i slutet av 2008. Rådet kommer att arbeta vidare för att säkerställa att utvecklingsbiståndet tar hänsyn till klimatförändringens konsekvenser, inklusive minskad risk för katastrofer och klimatsäker utveckling.

EU och det internationella samfundet har också gjort viktiga åtaganden för att förbättra biståndets effektivitet under en period då biståndet ökar. Dessa åtaganden gäller såväl givare som partnerländer. EU måste koncentrera sina egna insatser på att se till att Parisförklaringen (2005) genomförs senast i slutet av 2010. Efter att i synnerhet ha antagit EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken måste unionen såväl upprätthålla den politiska viljan som säkerställa att förutsättningarna är de bästa för uppförandekodens tillämpning i praktiken. EU måste dra fördel av de internationella evenemang som planeras den närmaste tiden (särskilt högnivåforumet i september 2008) för att göra en bedömning av situationen och påskynda framsteg som särskilt syftar till rättvis komplementaritet mellan länder, undvika bortglömda bidragsmottagare och på lämpligt sätt ta itu med instabila situationer.

Det är också nödvändigt att som ett komplement till utvecklingsbiståndet se till att all EU-politik samverkar till att bidra till utvecklingsmålen. Därför kommer främjandet av en konsekvent politik för utveckling att högprioriteras och utvecklingsfrågor beaktas inom de berörda politikområdena. Detta inbegriper att uppdatera och genomföra det rullande arbetsprogrammet för EU:s tolv områden för konsekvent politik för utveckling för att betydande framsteg ska kunna konstateras i EU:s andra tvåårsrapport om tillämpningen av denna politik, som kommissionen ska lägga fram 2009. Under perioden kommer, såväl inom EU som internationellt, arbetet att fortsätta och viktiga evenemang äga rum där central politik kommer att vidareutvecklas. Dessa politikområden omfattar handel, klimatförändring, strategier för hållbar utveckling, migration, energi, säkerhet och hälsa – men det finns också andra områden. Noggrann uppmärksamhet kommer att ägnas bland annat utvecklingsagendan från Doha, FN-konferensen om klimatförändring, den andra Europa–Afrikakonferensen om migration och utveckling samt diskussionerna om den europeiska säkerhetsstrategin. Arbetet med övergripande frågor måste också fortsätta, i synnerhet frågor om samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och jämställdhet. Särskild uppmärksamhet kommer även att ägnas den lokala styrningens och demokratins roll i utvecklingssamarbetet.

Grannskapspolitiken och "Barcelonaprocessen: union för Medelhavsområdet"

Europeiska unionens grannskapspolitik kommer att intensifieras ytterligare i dess östliga och sydliga dimensioner som ett effektivt verktyg för att upprätthålla de politiska och socioekonomiska reformer som inletts av Europeiska unionens grannländer för att främja säkerhet, stabilitet och välbefinnande. I syfte att främja samarbetet mellan EU och partnererna på grundval av principen om differentiering i den europeiska grannskapspolitiken bör handlingsplanerna vara mer målinriktade och göra det möjligt att använda de landspecifika framstegsrapporterna för att bedöma möjligheten att ingå en ny generation avtalsförbindelser. Det nya utökade avtalet med Ukraina, som inbegriper ett frihandelsavtal, bör avslutas och undertecknas inom 18-månadersperioden. De pågående diskussionerna med Marocko om en "framskjuten ställning" bör slutföras. Rådet kommer att anstränga sig för att förbättra förbindelserna med Israel. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt att främja förbindelserna med Republiken Moldavien samt med Georgien, Azerbajdzjan och Armenien. Om den politiska situationen i Vitryssland förbättras avsevärt ska ett fullfjädrat samarbete inledas med landet inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken.

Förbindelserna med grannarna i söder kommer att återupplivas genom att "Barcelonaprocessen: union för Medelhavsområdet" inleds på grundval av de beslut som ska fattas vid toppmötet i Paris den 13 juli. De tre ordförandeskapen kommer att ha ett fortsatt nära samråd om uppföljningen av processen. Unionens strategiska förbindelser med Medelhavspartnerna kommer att utvecklas genom konkreta projekt i syfte att intensifiera den politiska dialogen och säkerhetsdialogen, skapa ett utrymme med delat välstånd och tillämpa ett partnerskap av social, miljömässig, kulturell och mänsklig karaktär. För EU:s grannar i öst kommer en förstärkt politik att utarbetas och tillämpas både på det bilaterala och det multilaterala planet. Ordförandeskapen kommer att arbeta med utgångspunkt från kommissionens förslag om formerna för det "östliga partnerskapet" som ska läggas fram våren 2009 på grundval av relevanta initiativ.

Västra Balkan

För länderna på västra Balkan kommer det europeiska perspektivet att påskyndas ytterligare i linje med den utvidgningsstrategi som fastställdes av Europeiska rådet i december 2006. I detta hänseende kommer stabiliserings- och associeringsprocessen för västra Balkan att förbli det viktigaste verktyget. Fortsatt stöd kommer att ges till de ansträngningar som görs i regionen för att utveckla det regionala samarbetet genom det nyligen inrättade regionala samarbetsrådet. Arbetet med att tillämpa Thessalonikiagendan kommer också att drivas framåt, särskilt när det gäller att främja utvecklingen av det civila samhället och direkta personkontakter, bland annat viseringslättnad, dialog om viseringsliberalisering och återtagande.

Unionen kommer även i fortsättningen att spela en ledande roll när det gäller att stärka stabiliteten i hela regionen. Unionen kommer särskilt att rikta uppmärksamheten på Kosovo genom sitt civila ESFP-uppdrag och genom alla relevanta gemenskapsinstrument. Europeiska unionen bör främja upprättandet av en konstruktiv förbindelse mellan Serbien och Kosovo, inte minst med avseende på en hållbar ekonomisk utveckling i Kosovo. Arbetet med att ratificera och därefter genomföra det stabiliserings- och associeringsavtal som ingåtts med Serbien kommer att fortsätta så snart nödvändiga steg har fullföljts i enlighet med slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 29 april 2008. Tills dess att stabiliserings- och associeringsavtalen med Albanien, Bosnien och Hercegovina samt Montenegro har ratificerats av samtliga medlemsstater kommer interimsavtal att gälla. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att dessa avtal tillämpas fullt ut av partnerländerna samt åt att kriterierna för stabiliserings- och associeringsprocessen fullföljs.

Transatlantiska förbindelser

De transatlantiska förbindelserna kommer generellt att intensifieras med avseende på politiska, säkerhetsmässiga och ekonomiska frågor. Särskilda ansträngningar kommer att göras för att förstärka samarbetet kring klimatförändringarna, så att ett nytt globalt avtal kan ingås i Köpenhamn 2009 men också kring trygg energiförsörjning. Frågor såsom unionens grannar i öst, västra Balkan, krishantering, konfliktförebyggande, kampen mot terrorism och främjande av demokrati och mänskliga rättigheter kommer också att finnas med på den transatlantiska agendan. Såvitt USA angår kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta att utveckla nära förbindelser med såväl den nuvarande administrationen och – från och med januari 2009 – den nya administrationen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas både åt genomförandet av 2007 års program för ekonomiskt samarbete och åt dialogen om regelverket, så att konkreta resultat kan uppnås vid toppmötena mellan EU och USA och vid mötena i det transatlantiska ekonomiska rådet. I fråga om Kanada bör särskild uppmärksamhet ägnas åt fördjupat samarbete kring krishantering och förstärkning av de ekonomiska förbindelserna, bland annat avseende samarbetet om regelverket, investeringar och tjänster, immateriella rättigheter och offentlig upphandling.

Ryssland

Unionen har för avsikt att ytterligare utveckla det strategiska partnerskapet med Ryssland på grundval av gemensamma intressen och värderingar. Den kommer att främja ett partnerskapssamarbete om utrikespolitik och säkerhetsfrågor liksom på energiområdet.

Ansträngningarna kommer att inriktas på att förhandla fram ett nytt avtal om övergripande ramar för förbindelserna mellan EU och Ryssland, och arbetet med att genomföra färdplanerna för de fyra gemensamma områdena kommer att fortsätta. Rysslands anslutning till WTO kommer att öppna möjligheten att förhandla om ett frihandelsavtal.

Afrika

Unionen kommer att inrikta sig på tillämpningen av EU–Afrika-strategin och handlingsplanen, varvid den kommer att betona det strategiska partnerskapet och båda sidornas ansvar för att se till att åtagandena omsätts i praktiken. Särskild vikt bör fästas vid de åtgärder som planerats inom områdena fred och säkerhet, utveckling, energi, klimatförändringar, handel, mänskliga rättigheter, demokrati och migration samt vid att ta itu med de ökade livsmedelspriserna och dess konsekvenser.

Ordförandeskapen kommer att fortsätta förhandlingarna om och tillämpningen av de ekonomiska partnerskapsavtalen med AVS-staterna i Afrika.

Unionen kommer även i fortsättningen att främja fred och säkerhet i Afrika genom att stödja stabiliserings- och försoningsprocesserna. Den kommer att förstärka stödet till afrikanska insatser för freds och säkerhet, stärka den politiska dialogen med Afrikanska unionen och bidra till kapacitetsuppbyggnad, särskilt med avseende på Afrikanska unionens planering och genomförande av fredsbevarande uppdrag, samtidigt som hänsyn tas till principen om afrikanskt egenansvar. Särskild uppmärksamhet måste ägnas såväl åt de pågående konflikterna i Sudan, Tchad och Somalia som åt situationen i området kring de stora sjöarna och återhämtningen efter konflikten i västra Afrika.

Mellanöstern

Unionen kommer att stödja alla ansträngningar att uppnå omfattande fred i Mellanöstern i samarbete med såväl internationella partner som partner i regionen. Den kommer även i fortsättningen att stödja parterna i den process som inleddes i Annapolis, inklusive tillämpningen av befintliga avtal, såsom färdplanen, och relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd. Hög prioritet kommer att ges åt stödandet av den palestinska ekonomins återhämtning och institutionsuppbyggnaden i syfte att grundlägga en livskraftig palestinsk stat som lever i fred och säkerhet sida vid sida med staten Israel. I enlighet med överenskommelsen vid konferensen i Paris är EU berett att öka sin närvaro på fältet liksom sitt stöd. EU kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt att bidra till rättstatsprincipen inom de palestinska territorierna. EU kommer även i fortsättningen att uppmuntra Syrien att spela en konstruktiv roll i regionen både i förhållande till Libanon och mer allmänt i fredsprocessen. Mot bakgrund av den politiska utvecklingen kan undertecknandet av ett associeringsavtal med Syrien övervägas. Unionen kommer att stödja främjandet av demokrati och stabilitet i Libanon. Den kommer att upprätthålla stödet till ett säkert, stabilt, demokratiskt, välmående och enat Irak där mänskliga rättigheter respekteras, till exempel genom ett ökat politiskt engagemang och tillämpning av den internationella överenskommelsen med Irak. Ett handels- och samarbetsavtal kommer att ingås. Unionen kommer noggrant att följa utvecklingen i Iran och kommer att fullfölja sin tvådelade strategi för att söka en långsiktig förhandslösning på kärnenergifrågan. EU kommer att fortsätta att utveckla sina förbindelser med Golfstaternas samarbetsråd, bland annat genom att snabbt ingå ett frihandelsavtal.

Centralasien

Under 18-månadersperioden kommer EU att fortsätta tillämpningen av EU:s strategi för Centralasien för ett nytt partnerskap inom dess viktigaste sju områden: mänskliga rättigheter, rättstatsprincipen, god samhällsstyrning och demokratisering, utbildning, ekonomisk utveckling, handel och investering, energi och transport, miljö och vatten, gemensamma hot och utmaningar samt den interkulturella dialogen.

Asien

Unionen kommer att fästa särskild vikt vid att utveckla och stärka förbindelserna med sina partner i Asien. Dialogen i Asemformat kommer att stärkas inför det kommande Asien–Europa-toppmötet och ministermötena. Rådet kommer att inrikta sig på förbättrat samarbete med multilaterala organisationer, särskilt Asean, genom tillämpning av den gemensamma handlingsplanen för EU–Asean.

När det gäller Japan kommer tyngdpunkten att läggas på en förstärkning av den politiska dialogen och säkerhetsdialogen samt på det regionala samarbetet. Dialogen med Kina kommer att inriktas på slutförandet av förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal, samt på ytterligare utveckling av det strategiska partnerskapet, bland annat om energi och klimatförändringar, politiska frågor och utvecklingsfrågor, ekonomiska och monetära frågor, immateriell äganderätt och icke-tariffära hinder. Dialogen om de mänskliga rättigheterna kommer även i fortsättningen att utgöra en viktig del i förbindelserna med Kina. Förbindelserna med Indien kommer att inriktas på en intensifiering av de ekonomiska förbindelserna via frihandelsavtalet, tillämpning av den gemensamma handlingsplanen och ytterligare framsteg i förhandlingarna om ett nytt ramavtal. Förbindelserna med Republiken Korea kommer att inriktas på ingåendet av ett frihandelsavtal och på förhandlingarna om ett nytt ramavtal. Förbindelserna med enskilda sydostasiatiska länder kommer att stärkas genom ingående och tillämpning av bilaterala partnerskaps- och samarbetsavtal, och ett frihandelsavtal med Asean, eller eventuellt med enskilda länder. De tre ordförandeskapen kommer att aktivt följa utvecklingen i Burma/Myanmar och stödja EU:s och FN:s ansträngningar för att underlätta övergången till demokrati. Unionen kommer noggrant att följa utvecklingen i södra Asien. Den kommer att arbeta för att stärka den politiska dialogen med Afghanistan, på grundval av det gemensamma uttalandet från EU och Afghanistan och tillämpningen av Afghanistanöverenskommelsen. EU kommer också att vara fortsatt engagerat i Afghanistan genom Eupol-uppdraget. Uppmärksamhet kommer att ägnas åt den politiska utvecklingen i Pakistan. Utvecklingen på Koreahalvön kommer att övervakas noga och sexpartssamtalen kommer att stödjas som modell för att finna en fredlig lösning på kärnenergifrågan.

Latinamerika/Västindien

Förbindelserna med Latinamerika kommer att utvecklas, i synnerhet genom fortsatt tillämpning av slutsatserna från det femte toppmötet EU–Latinamerika och Västindien som hölls i Lima, och i syfte att fullt ut förbereda det sjätte toppmötet. Tonvikt kommer att läggas på uppgiften att vara värd för nästa ministermöte mellan Europeiska unionen och Riogruppen. Förhandlingarna kommer att föras framåt i syfte att ingå associeringsavtal med Mercosur, Centralamerika och Andinska gemenskapen. Förbindelserna med Brasilien och Mexiko kommer att förbättras och uppmärksamhet kommer att ägnas åt situationen i Bolivia, Colombia, Kuba, Haiti, Nicaragua och Venezuela.

Efta

Förbindelserna med Eftaländerna kommer att föras vidare genom ingåendet av nya avtal. De tre ordförandeskapen kommer att försöka förbättra samarbetet med Eftaländerna. Viktiga beslut kommer att fattas inom EES-rådet. Samarbetet med Schweiz kommer att gå framåt inom ett antal områden.
